

TAM B 10
April 8. 1902.

THE LIFE

OF

THE HON. THE REV. DR. WILLIAM MILLER,
M.A., L.L.D., C.I.E., D.D.,

IN

TAMIL

BY

T. A. RAJARUTHNAM.

16227169

Madras:

PRINTED BY THOMPSON AND CO.

1901.

[All Rights Reserved.]

THE LIFE

OF

THE HON. THE REV. DR. WILLIAM MILLER

M.A., D.D., C.B., D.C.

TAMIL

Printed at
The "Minerva" Press,
33, Popham's Broadway, Madras.

PRINTED BY THOMSON AND CO.

1891

[Small text at the bottom of the page, possibly a printer's mark or address.]

DEDICATED

TO THE

REVERED MEMORY

OF THE LATE

Rao Bahadur C. W. THAMOTHARAM PILLAI, B.A., B.L.,

AS A TOKEN OF LOVE AND ESTEEM TO HIS PERSON

AND

AS A HUMBLE TRIBUTE TO

HIS VALUABLE SERVICES TOWARDS THE REVIVAL OF TAMIL,
LITERATURE.

FRONTIS PIECE.

DR. MILLER IN HIS MODERATOR'S ROBES.

PREFACE.

 THE object of this volume is to enable the reader to appreciate in some degree the life-work of one of the greatest missionaries of the nineteenth century who by his self-sacrificing energy, unswerving devotion to duty and characteristic generosity has earned a name in Southern India scarcely paralleled in the annals of the educational history of this part of the world.

It is therefore but right that the life of such an illustrious person should be remembered for generations by the people in whose midst and for whose good he has been working for the last 39 years, and the best possible way to give it a wide circulation among both sexes is to write it in the chief language of those people.

The responsibility of attempting to catch and place on record, the essential qualities of a strong and versatile personality like Dr. Miller with scanty materials is really very great. In the preparation

of this memoir of my revered master I have to acknowledge most valuable help from friends who knew Dr. Miller. I have not however been able to gather much information about Dr. Miller's personal life, nor is the information I got in any way complete. The College Magazine, The College Calendar, The Local Journals, The small English Sketch of the Life of Dr. Miller by Mr. O. Kandasawmy Chetty and other records also gave me valuable information but much could not be gathered from them with reference to his personal life. A book written under such disadvantages cannot be without its defects but I hope to remedy them in subsequent editions of the book, should there be any, when I expect to be in possession of ampler materials.

To those who are not acquainted with the Tamil language some plan of the book is necessary. The first Chapter is devoted to the description of Dr. Miller's Child-hood and Student Life. The second gives a sketch of the origin of the Madras Christian College, its condition before the advent of Dr. Miller and its subsequent development. The third deals with Dr. Miller's services on the Education Commission while the fourth treats about the several honours and distinctions he had earned. The fifth Chapter speaks of incidents connected with the College while the sixth treats

about the statue and the Christian College Day movements. The seventh Chapter deals with Dr. Miller as Moderator of the Free Church General Assembly, the congratulatory address sent to them and the reply it evoked. The eighth Chapter speaks about the recent illness of Dr. Miller and concludes with a summary of his life. To these I have added extracts from Dr. Miller's important speeches, as well as from the speeches made by friends of Dr. Miller about his work and life. His attitude towards political and social movements has been noticed and the part he took in matters educational has also been referred to.

I have here and there inserted engravings of Doctor Miller some of which were specially made for the book. My best thanks are due to Mr. L. C. Williams Pillai, for his introduction and for all the other Tamil scholars and pundits for having written so kindly of the book. The services rendered by Mr. N. Kathiravelu Pillai, one of my most valued friends and countrymen, in the publication of this volume, and the valuable suggestions made by him when this little book was in progress, can never be forgotten. My thanks are also due to Messrs. O. Kandasamy Chetty and T. N. Cunnoosawmy for their encouragement in my undertaking.

I cannot sufficiently feel thankful for the kind help rendered to me by Mr. V. Masilamani Pillai, in getting this little book through the Press.

The book was expected to be out on the day fixed for unveiling the statue of Dr. Miller but owing to the illness of my uncle the late Rao Bahadur C. W. Thamoatham Pillai, it had to be postponed. I had also intended to secure for the book the benefit of his final revision and this has been denied to me by his lamented death. It is a matter for great regret, specially for me that this book had not made its appearance during his lifetime.

It only remains to commend the work to Him whom Doctor Miller fervently loves and faithfully serves and may He who has been the inspirer and the guide of my revered master's life and work bless this humble undertaking and cause this life to redound to His glory, to the development of Christian life and to the furtherance of that great missionary enterprise so close to the heart of the servant He has chosen to serve Him in Southern India.

T. A. RAJARUTHNAM.

INTRODUCTION.

THE lives of only a few men deserve to be written and remembered. Millions of human beings live their small, selfcentred uneventful lives, pursuing no high ideals and inspired by no lofty motives and go down to the grave and merited oblivion, uncared for and unnoticed by the world.

Others again, although gifted with great powers and rare talents, choose to employ these God-given gifts for selfish purposes, for unworthy ends, to the ruin of mankind, range themselves with the powers of evil and while they might be the saviours of the world prove to be its worst enemies and retard its evolution for good. Such men are often remembered only to be pointed at with the finger of scorn and as beacons to warn the world against following their dangerous example. But it is the very few men, alas too few, in whom the divine element preponderates, whom a merciful Providence has sent into

the world as ministering angels, to instruct, to elevate, to comfort and guide their fellow-men, and who forgetting their little selves and the petty concerns of life which bulk so largely in the eyes of an ignorant world, strive to do their duty according to the higher light vouchsafed to them and devote their lives and employ their talents, their means and everything that God has given them, in the service of humanity; it is these few that compel the gratitude and admiration of mankind, and it is their lives that the world tries to preserve as invaluable possession for themselves and to hand down as precious legacies to their children after them. One of these few it is our rare good fortune to have in our midst. By a consensus of opinion Dr. Miller is one of the greatest, if not the greatest man that Southern India has seen. Born a Scotchman, he is a Scotchman to the core and has inherited in the highest degree all the conspicuous virtues of that wonderful race. The British nation is admitted by all to be preeminently a conquering, colonizing and civilizing nation. It has left all other nations far behind in going out to the ends of the world, in introducing the arts of peace and the blessings of civilization into remote lands, in dispelling ignorance and suppressing crime in dark places, and in establishing peace and order where

there was chaos and confusion. All this mighty work has been achieved in virtue of a rare combination of the highest qualities of head and heart and physique, which that nation possesses. But among the British nation itself none possess these high qualities to such an abundant degree as Scotchmen. The Scotchman is noted all over the world for his indomitable energy, untiring perseverance and that wonderful adaptability to new conditions and circumstances, owing to which wherever he has gone, whatever field of work he has chosen, he has invariably come out successful. Whether as statesmen to wield the fortunes of empires, or as soldiers to fight the battles of the nation, or as merchant princes to distribute wealth over the world, or as missionaries to carry the gospel into heathen lands, in whatever capacity Scotchmen are employed they are able to hold their own with the rest of the world and very often to outstrip others in the race. Dr. Miller possessing all these virtues of his race in an eminent degree, has not chosen what in the world's estimation may be called any brilliant walk of life. Had he done so, with his powerful intellect, inimitable energy, and commanding personality, he would have risen to the highest position in any profession he might have chosen to follow. But for the good of the world and specially for that of

Southern India, which without him would have been much poorer indeed, he was called to be the minister of the gospel, to carry the message of the cross to foreign lands. He chose Southern India as the field of his labours, and what he has done for Southern India is now matter of history, and some of the brightest pages of Indian History will be those that chronicle the sayings and doings of the great man.

The services rendered by him are manifold. As Principal of the Christian College which owes to his genius and devotion, its unique position as the premier College in the Presidency, he has done a monumental work extending over a period of 39 years, which in the words of the address presented to the General Assembly of the Free Church of Scotland by the students and friends of the Christian College, "has never in this part of the world been surpassed", and for which Dr. Miller "will live in the memory and affection of many a generation to come". In the face of opposition open and veiled, and notwithstanding the opinion of many well-meaning men that mission funds should not be spent on higher education, Dr. Miller has persistently followed the policy of making education the hand-maid of religious instruction and as the means of sowing the seed of the gospel

which in its appointed time according to God's will must bear fruit. Whatever difference of opinion there might be about the christianising influences of the Christian College, no one can doubt the immense influence for good it has exerted on the youth of the land, by stimulating them to intellectual activity, to moral growth and religious inquiry.

As a Fellow of the Madras University for over quarter of a century, Dr. Miller's advice and counsel and guidance have played no unimportant part in the fortunes and progress of the University. With worthy coadjutors like Messrs. Holloway, Thompson, Porter, Ranganadham and Muthusamy Iyer, Dr. Miller shaped and guided the course of the University during its infancy; and the University has recognized his services by conferring on him the honorary degree of Doctor of Laws for the very first time in its annals.

As a member of the Education Commission, with his vast experience and statesman-like insight into the varied and intricate problems of educational policy, he has rendered invaluable help to Government in laying down the broad lines of progress on which Education must run.

Above all as a Christian philanthropist of a very rare type, he has been the benefactor of thousands

of poor and struggling students, who but for him would not have attained the honorable positions they occupy or be doing the useful work they are doing in the various walks of life.

The buildings attached to the College; The Students' Homes, The Fenn Hostel, The Societies' Hall, College House, the Anderson Hall, The College Church, all these "have been built either entirely by him or with his liberal aid." Blessed with means as with many other gifts, Dr. Miller has devoted his wealth, as he has done his other gifts, for the welfare of the land of his adoption, and has thus set a brilliant example of true Christian self-sacrifice, which must in itself attract and ennoble the thousands of young men that come in contact with him.

These many and varied services, and many others not mentioned here, which Dr. Miller has rendered to Southern India, deserve to be recorded and preserved for the benefit of mankind. And I doubt not that other biographers will arise who, with ampler materials than are now available, will write the life of Dr. Miller in English to be read not here alone but throughout the world.

The present biographer however has in his own modest and unpretentious way brought together all the leading incidents in Dr. Miller's life,

and with such materials as were available has given as appreciative an estimate of Dr. Miller as was possible under the circumstances. In writing the life in the leading vernacular of Southern India, in a style both chaste and popular, the author has placed the book within the reach of a number of readers who could not have access to it were it written in English, and has thus done a great service to his countrymen in placing before them a high ideal to look up to and a noble life to imitate.

It is according to the fitness of things that this little volume is given to the world just about the time when the statue of Dr. Miller is to be unveiled and his services publicly and permanently recognized. The value of the book depends on the intrinsic worth of the subject of the biography which I doubt not will be well received and be the precursor of other works of the kind.

L. C. WILLIAMS.

OPINIONS.

I am very much delighted to see that Mr. T. A. Rajaratnum Pillai has undertaken the difficult task of writing the life of the Hon. and Rev. Dr. William Miller, than whom none in this Presidency has done directly and indirectly more towards the intellectual and moral advancement of Southern India, with self-sacrifice and self-denial, all from genuine love of humanity, the highest virtue taught by the Indian and European moralists. In the performance of the task Mr. Rajaratnum has exceeded my expectations and the volume which I hope, will appear before the day fixed for unveiling the statue, is written in chaste, idiomatic and beautiful language and deserves to be recommended for recognition as a class book. The quotations from Tamil authors are beautiful and appropriate. The book deserves to be read by the young and the old as it contains answers to the questions:—What is education and what life is worth living?

MADRAS,
24th December, 1900. }

J. M. VELU PILLAI.

I have much pleasure in bearing testimony to the excellent manner in which Mr. T. A. Rajaratnum has written the life of the great Scotchman whose name is a household word in this Presidency. Dr. Miller has been

occupying a prominent place in the history of Southern India during the latter half of the 19th Century and the life of such a man is sure to be interesting and instructive not only to the many thousands that came under his influence, but also to all true-hearted and unselfish Indians who wish to do good to their fellowmen. To them he stands as a shining light illumining their path in this world. A permanent record of that life is therefore necessary. The book is written in a simple and natural style and there is nothing pedantic in it. I hope that the book will be found useful also to students who are undergoing instruction in Colleges and it is my earnest desire that the author will be amply rewarded for his labour of love.

T. RAMAKRISHNA PILLAI.

THOTTAKKADU HOUSE, }
 24th December, 1900. }

I have read with great pleasure the first few pages of "The life of Dr. Miller" written in Tamil, by Mr. T. A. Rajaruthnam Pillai and am glad to be able to state that it is composed in a simple yet elegant style. As the maiden attempt of the author in Tamil prose, it is a very creditable performance. He has evidently striven hard to imitate the diction of classical commentators, carefully avoiding the use of pedantic or archaic expressions, which render the old commentaries unfit for study as prose in Modern schools. This record of a life nobly spent in untiring service in the cause of education and religion is well worth the attentive perusal of Indian youths.

The biography reveals in almost every line of it the utmost respect and admiration felt by the writer for the subject of his essay, which does honor alike to the grateful pupil and to his venerable teacher.

NELLORE, }
15th *January*, 1901. }

V. KANAKASABHAI.

The author has made a laudable and successful attempt in bringing out a Tamil life of Dr. Miller. It will afford not only profit and pleasure to hosts of students, but the Tamil speaking public will be greatly benefited by its perusal. The author has a very good command of the Tamil language and writes in a clear idiomatic and attractive style. A great want in these days is a series of good Tamil readers written in a popular style with a high moral tone, teaching rather by example than precept; and this want, I am glad to add, the writer has successfully endeavoured to supply.

SARGON HOUSE, }
4th *January*, 1901. }

J. LAZARUS.

இந்நூலின் கட்டுபிரமாணமாக
எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ள

நூல்கள்.

மகாபாரதம்.

நன்னெறி.

நீதிநெறி விளக்கம்.

திருக்குறள்.

நாலடியார்.

பழமொழி.

நீதி வெண்பா.

இரும்பல காஞ்சி.

குசேலோ பாக்கியானம்.

சீவக சிந்தாமணி.

பட்டினத்துப் பிள்ளையார் புராணம்.

பார்க்கவ புராணம்.

கந்த புராணம்.

புறநானூறு.

அறநெறிச்சாரம்.

ஆசாரக்கோவை.

சூளாமணி.

விவிலிய வேதம்.

இலக்கண விளக்கம்.

சூசி பத்திரம்.

	Page
Preface	... 5
Introduction	... 9
Opinions	... 17
சிறப்புப்பாயிரம்,	... 25
தற்சிறப்புப் பாயிரம்	... 1
முதலாம் அத்தியாயம்.	
மில்லரின் பிறப்பும் பாலப்பருவமும்	
Birth and child-hood.	... 4
இரண்டாம் அத்தியாயம்.	
கலாசாலைச் சரிதம்	
Historical Sketch of the College.	... 18
மூன்றாம் அத்தியாயம்.	
மில்லரும் வித்தியா விசாரணைச் சங்கமும்	
Dr. Miller and the Education Commission.	... 37
நான்காம் அத்தியாயம்.	
பட்டங்களும் பிரசித்தியும்	
Honours and Distinctions.	... 55
ஐந்தாம் அத்தியாயம்.	
கலாசாலைச் சம்பவங்கள்	
College incidents.	... 70
ஆறாம் அத்தியாயம்.	
பிரதிமையும் இதர கௌரவங்களும்	
The statue and other honours.	... 87
ஏழாம் அத்தியாயம்.	
மில்லர் மகாசபைத் தலைவரான தும் மங்களோபசார	
பத்திரமும்	
Moderator-ship and the Congratulatory address..	105
எட்டாம் அத்தியாயம்.	
முடிப்புரை	
Concluding Remarks.	... 123
அனுபந்தம்	... 138

“A Missionary teacher known alike for his piety and public zeal whose services in the cause of higher education are probably unsurpassed in India.”

Lord Napier in the House of Lords.

சிறப்புப்பாயிரம்.

இஃது

தும்பகோணம் காலீச் தமிழ்ப்பண்டிதரும்

வித்வ சிரோமணியுமான

உத்தமதானபுரம் வே. சாமிநாத ஐயரவர்கள்

சொல்லியது.

வேண்பா.

சுசனர்புகழ் மில்லர் துரைசரிதந் தன்னை
வசனநடை யாவஞ்சுத்தான் மாந்தர்—விசனத்
துராசையின்றி நல்லியல்பு தன்னுறுமா விர்நா
ளிராசரத்தி னப்பெயரோ னே.

இது

சென்னைக் கிறிஸ்டியன் காலேஜ்

தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்

பிரம ஸ்ரீ

வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியாரவர்கள் பி. ஏ.,

சொல்லியது.

கட்டளைக் கலித்துறை.

சொல்லழ கோடு நவராச ரத்தினத் தோன்றலெழின்
மல்லன் மணிநகர்ச் சென்னைமா னாக்கர் மடமையெனு
மல்லொழித் தோங்கின ஞாயிறு போலுமெ மாசிரியர்
வில்லிய மில்லர் சரித்திரஞ் செய்தான் வியத்தகவே.

சேன்னைக் கிறிஸ்தியன் காலேஜ்
தமிழ்ப்பண்டிதர்
கா. ஸ்ரீ. கோபாலாசாரியர் அவர்கள்
சொல்லிய

எழுகீர்க் கழநேடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

1. இந்தியா வென்னும் பொழிலதிற சென்னை
யெனுநல வாலவா லத்துப்
புந்தியார் கல்வி விதையினை வித்திப்
புகலுறு கிறித்தவக் கழகச்
சந்தியாம் வண்மைக் கற்பக மோங்கிச்
சந்ததம் பல்பய னளிக்கச்
சிந்தியாப் போற்றி வருமொரு வள்ள
நிறலுறு வில்லியம் மில்லர்.

அறுகீர்க் கழநேடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

2. அன்னவன்றன் பூதவுடன் மூப்படையு மென்பதுகண்
டறிவு ளார்கள்
பன்னுமவன் புகழுடன்மூப் பில்லாத நிலையுருவிற்
பதித்தா ரேனு
மின்னவுரு வந்தனையீண் டிருவிழியிற் கண்டுவக்க
வியலா தோரு
மன்னியருந் தேரவவன் நனைத்தமிழி னுருப்பதித்த
வமைதி கேண்மின்.

பதினான்து கீர்க்கழி நேடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

3. ஆர்ந்தசீர்த் தேல்லநக ருளம்ப லன்மக
னருந்தமிழ்க் கலைகள் யாவு
மறிஞன்றவ் பகதுர்தா மோதரன் வழியினாய்ந்
தாங்கிலப் புலமை நன்ரு
சேர்ந்திடு மிராசரத் தீனமில்லர் சரிதையைச்
செந்தமிழின் வசன நடையிற்

சேய்ததனை யாய்ந்தேன் பொருட்பொலிவு சொற்பொலிவு
 சேர்ந்தமேற் கோட்பொ விவிவை
 சார்ந்துநடை தூய்தாய்ப் படிப்பவ ரெவர்க்குநெஞ்
 சந்தனின் மகிழ்ச்சி தந்து
 தண்டமி முணங்கிற்கொ ரணியாய தன்றியித்
 தமிழ்நாட்டி னிளைஞர் பிறருங்
 கூர்ந்தவறி வாளருப காரிக னெனக்கீர்த்தி
 கொண்டிலகு குணமு டையவர்
 கோதினற் சரிதங்கள் செய்திடற் கொருநூண்டு
 கோலாகி நிலவு கிறதே.

காஞ்சீபுரம் பச்சையப்ப முதலியார் கலாசாலைத்

தமிழ்ப்பண்டிதர்

தி. சு. வேலுசாமிப் பிள்ளை அவர்கள்

சொல்லியன.

நேரிசை வேண்பா.

வில்லியமா மில்லர் வியன்மா சரிதமதைச்
 சொல்லியலார் கத்தியத்திற் சொல்லினா—னல்லியல்யாழ்ப்
 பாணவெழிற் நெல்லிப் பதிராச ரத்தின வேண்
 மாணவர்கள் போற்ற மகிழ்ந்து.

கலிவிருத்தம்.

பராச ரத்தினம் பான்மைதேர் தெல்லியான்
 சராச ரத்தினஞ் சார்ந்தவற் சார்ந்துளான்
 பராச ரத்தினம் பார்வையர்க் கோர்மத
 னிராச ரத்தின மென்னியற் பாவலன்
 கயவில்லிய மாக்கள் ளகனு ள்சரி
 செயவில்லிய மாத்திறங் கொணுவல

னயவில் வியமார் நற்றரி சோமரு
 வியவில்லிய மாமில்லர் தஞ்சீர ரோ.
 வந்தகத்தியன் மன்னினள் பாலன்பு
 நந்தகத்திய னன்மொழியின்வழி
 முந்தகத்தியன் மொய்தரச் செய்யுளு
 கந்தகத்தியங் கண்டனன் காட்டினன்.

சைவசித்தாந்த சஞ்சீவினிசபைப் பிரசாரகரும்
 மாயாவாத தும்ச கோளரியும்

ஆசிரிய

யாழ்ப்பாணத்து மேலைப்புலோலி.
 வித்துவான் நா-கதினாவேற்பிள்ளை அவர்கள்
 இயற்றியன.

அறுசீர்க் கழநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

உலகமுயத் தெரிசோவென் நிஞ்சீர்த்த பட்டினத்தங்
 குதித்து நல்லாங்

கிலதமெனுங் கலைக்கடலைப் பருகியே யேப்பமிட்டன்
 நியற்று நோன்பி

னலகில்புகழ்ப் பொதிமலையும் பொதியுமிரு தனத்தரிவை
 முகத்தி னம்பொற்

நிலகமாஞ் சென்னைநகர் படிந்துணர்வெ னமுதமது
 தெளிக்கு மேகம்.

(க)

பற்பலநன் மொழிபயிற்றொர் கழகமாம் பெரும்பயனைப்
 பதித்த வாரி

சிற்பரமா மரும்பொருளன் படக்குறிதி திருக்குணஞ்சீ
 ரொழுக்கம் வாய்மை

யுற்பவிக்குங் கருமெயினில் வெளுத்தபுகழ்க் கற்பகம்போ
 லீயு மொண்மைக்

கற்பதித்த முடியரசர்க் கொருவடிகற் றவர்க்கென்றே
காணு மண்ணல்.

(உ)

இந்தியரை யுய்யொன்றே யெண்ணியயற் றிட்டபல
வெண்ணு நன்மைச்
சந்தத்தா லாங்கவரிற் பெரியர்சிறி யவருளத்திற்
றரிக்கும் வாயிற்
பந்தத்தான் மில்லரெனும் பெரியோன்ற னொருசரிதம்
படித்தா ரோகை
முந்தத்தால் வியக்கவிருஞ் சுவைத்தமிழி னியற்றிட்டான்
முதுநீர் வைப்பின்.

(ங)

எத்திறத்துப் புலவர்களும் பதித்திடுதற் கஞ்சிவிடு
மிருந்தொல் காப்பி
யத்திறத்தைக் கலித்தொகையை யிறையனா ரகப்பொருளை
யந்த மாயை
யொத்திருந்த வீரசோ ழியத்தொடுஞ் ளாமணியை
யுலகர்க் கேவை
புத்தமிர்த மெனுந்தணிகைக் காப்பியத்தைச் சைவமகத்
துவபோ தத்தை.

(ச)

இன்னகன்னூல் பெரியபல விளங்கிழையிற் றமிழ்விளங்க
வியற்றி யாய்ந்து
நன்னயத்தி னளித்தொருகா லொருகலரு ளிடைநூலி
னாட்டி ராமன்
முன்னமொரு திருமுறைகண் டவனுநிக ரினறென்பார்
வியக்க மூன்றின்
மன்னுமொழிக் காகரம்ராய் பகதூர்தா மோதரன்றன்
வழிகற் றிட்டோன்.

(ஊ)

புயல்சுமந்த மதியம்பாற் கடலடக்கிக் குறுமுயலைப்
பொருவில் லாக்கிக்

கயலிருந்தங் கயலுவகக் கண்டடக்குந் துகிர்திறந்தொண்
ணகையைக் காட்டும்
பயிலுறுப்பின் மலர்மலர்பொன் வரைக்கொம்பா ரறவொ
ழுக்கும் பலுக வானத்
தியலொழுக்கும் வயலொழுக்கு மெவ்வொழுக்கு
நிறைந்தவள யாழ்ப்பாண த்தோன். (ஈ)

நேரிசை வெண்பா.

பொருளம் பலமுதலின் பொற்பால் விளங்கு
மருளம் பலமுதலி யாரின்—வருகுமரன்
மாசரத்தி னத்தணிதார் மார்பவேள் போன்றொளிரி
ராசரத்தி னத்தோன்ற லே.

யாழ்ப்பாணம்

ராவ்பகதூர் சி. வை. நாமோதரம் பிள்ளையவர்கள்
சகோதரனும் மாணாக்கனுமாகிய
சி. வை. சின்னப்பா பிள்ளையவர்க ளியற்றிய

நேரிசை யாசிரியப்பா.

திருமலி வளமெலாஞ் செறிந்து சிறப்புறீ.....இ
மருவியொன் றொன்றொடு மயங்குறுநீ.....ரா
லெல்லையில்செல்வத் தெழிற்பிரகா.....ச
நல்லாங்கிலேய நாட்டினிலுத்த.....ர
நலந்திகழ்புறத்துயர் நகஞ்செறிவுறுஸ்கோ.....ந்
திலந்தினிற்கேய்துநெஸ் என்னுமரும்ப.....தி
பண்ணியுண்ணியப் பயன்க்கில்தெ.....ன
வெண்ணில்செல்வந்திகழிகன் மில்லரெனுவ.....யீ
சத்தினிலுத்தீதோர் சால்பெலாமருவி.....ய
வுத்தமசீலனா முவிலீயம் மில்லர்ந.....ந்
சரிதைதென்னிந்தியர் தனித்தனிபோற்.....றி

யருமையோடவரவ ரகங்களிமே.....ய
 விலக்கணம்பலவமைந் திலங்குசெந்த.....ம்
 ழிலக்கியம்பலவாயந் தெளிதினிற்றெளியந.....ல்
 வாசக நடையினில் வகுத்தனன்ப.....ல
 தேசிகர்பலகலை தேர்ந்தநாவல.....ர்
 சோதிடர்வைத்தியர் தொன்மறையோ.....து
 வேதியர்மூதறிவித் தகரித்த.....ரை
 நனிபெறவுமுபவர் நானிலத்தர.....ச
 மனுமுறைவழாது மாண்புடனேய.....ர்
 தாற்றுநரிவரெலா மமைந்தயாழ்ப்பாண.....த்
 தேற்றமுடையபே ரெழிற்றெல்லியம்ப.....தி
 தங்குவேளாளர் தகைமைசாலரும்.....ர
 பெங்கணுமதிப்ப விலங்குபாக்கிய.....ந்
 தாங்கருளம்பலஞ் சாற்றிடுபுத்.....து
 நீங்கியின்புறப்பெறு நேசமார்பா.....ல
 னருந்தமிழ்தன்னிலு மாங்கிலேயத்திலு.....ங்
 கரும்பினின்பொருண்மொழி கான்றிடும்விவே.....கி
 கற்பவைகசடறக்கற்ற பின்கற்ற.....வா
 ரொற்கறிற்பான்பிறர்க் குதவியாற்று.....ழ்
 தராசரமறிந்துசெய் தன்மை.....ய
 னிராசரத்தினமெனு மேந்தனற்றிரு.....வே.

கட்டளைக்கலித்துறை.

சென்னைக்கிறீஸ்தவக் கல்லூரிநாட்டியித் தேசமெங்குந்
 தன்னைநிகர்தனக் காமருட்போதனை தந்தமில்லர்
 மன்னையெஞ்ஞான்று மிவ்வூர்மறவாதவன் மாண்சரிதை
 கன்னமினிப்பச் சொன்னான் ராசரத்தனக் கலைவலனே.

இவை, கோயமுத்தூர் தமிழ்ப்பண்டிதர்
ச. திருச்சிற்றம்பலம் பிள்ளையவர்கள் இயற்றியன.

நேரிசை வேண்பா.

செல்வங் கொடுப்பார் சிலரதுதான் சீர்த்தன்று
கல்வியொன்றே யெற்றைக்குங் கைகொடுத்து—மல்குமெனத்
தாரணிக்குத் தந்து தழைத்தான் தரும்புலமைப்
பேரணியு மில்லர் பெரிது.

(1)

எழுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிய விருத்தம்.

அன்னமா மில்லர் சரிதத்தை புலகுக் கழகுநு நற்றமிழ் நடையிற்
சொன்னவன் நெல்லி நகரீன்க ணருஞ்சே ரம்பல முதலியார் சதனம்:
மன்னிய புகழிற் புலமைசேர் நாமோ தான்வழி புறமொரு வள்ளல்
உன்னிய கலைசே ருள்ளத்தான் இராச ரத்தினப் பெரும்பெய ரேனே.

(2)

தேசிகன் மில்லர் திருவடி யுறைந்து
மாசுதீர் கல்வி மனமுறக் கற்ற
மாணவர் பலருண் மன்னிய இளைஞன்
அழக சந்தரன் கழறிய கவியே.

வேண்பா.

எம்பெருமான் மீதார்வம் எல்லா ரிடத்துமருள்
தம்பா லடைகுநரைத் தாங்குமளி—அம்புவியிற்
கல்விநிறை புத்தி கணிந்தபிர சங்கவன்மை
மில்லர் குணத்தின் மிகை.

இத்தகையான் காலை யினியதமிழ் நடையில்
எத்தகையா ரும்புகழ வேசெய்தான்—முத்திரெறி
காட்டு மில்லர் காலிருந்து கற்றவனும் ராசரத்னம்
கோட்டமிலான் பெய்க குணம்!

கடவுள் துணை.

மி ல் ல ர் ச ரி த் தி ர ம்.

தற்சிறப்புப்பாயிரம்.

நேரிசை வேண்பா.

எங்குநிறைந் தென்றுமிருந் தெல்லார்க்கு நல்லருளைத்
தங்கநிறைத் துண்மையொளி தான்காட்டுந்—துங்கநிறைந்
தல்லல் களையுமோ ராதியரு ளாற்றழைக்கு
மில்லர்வே ணற்சரித மே.

அறுசீர்க் கழநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

எழுத்தறி வித்தோன் றுனு மிறைவனே யென்றெல் லோரின்
பழுத்த சொல்லெனி லத்தோடு பார்க்கும்வேண் டிவவ ளித்து
வழுத்துசீ ரிலற்கும் போத வருங்கடல் புகட்டு மில்லர்
வழுத்துசீர் சிறிது காட்ட மகிழுமாற் புகழு ஞாலம்.

சிறியதாய்ப் பிரிவ தாகிச் செறிந்தக்காற் றுயர்செ றிக்கு
மறிவிலாப் பொருள்கொ டிக்கு மவர்க்குமோர் புகழ்சொல் கின்றூர்
பெறுபெரி தாகி நீங்காப் பெற்றிய தாகி யின்பஞ்
செறியரும் பொருளி மில்லர்ச் சீர்த்துணாக் கறைவ தென்னே.

உத்தியாடை சுற்றுமொரு பூமகண் முகத்திலகம்
போன்று, பலவளங்களும் பொலிந்து விளங்கும் சென்னை
மாபுரியிலே சுலைமகளுக்கோ ருறைவிடம் போன்ற கிறீஸ்
தவ சுலாசாலைத் தலைவரும், பிரதம போதனாசிரியரும்,
சென்னைச் சட்டநிலநுபண சபையின் கௌரவ அங்கத்த
வருளொருவரும், தென்னிந்தியா வெங்கணும் ஆங்கிலேய

கல்வி யெவ்வாற்றானு மோங்கவேண்டு மென்பகையே கடைப்பிடியாக்கொண்டு, தமது தேக சௌக்கியம் சய திரவியம் முதலியவற்றை யொரு சிறிதும் பாராட்டாது மேலாய ஊக்கத்தோடும் பரோபகார சிந்தையோடு முழைத்துவருபவரும், கலைமாதின் சிரோரத்தினம்போல் விளங்குபவரும், சென்றவிடமெல்லாம் அங்கிலேயராலு மிந்தியராலுஞ் சிறப்புடன் கணிக்கப்படுபவருமாகிய கேளவ உவில்லியம் மில்லர் (Hon. and Rev. William Miller) துரையவர்களைப்போல் அங்கிலேய கல்வி விஷயத்தில் தென்னிந்தியாவிற்கீர்த்திபெற்றவர் வேறு யாரு மிலர் என்பதற்கையமேயின்று. தமது சொந்த ஊரையும் சுற்றமித்திரரையுந் துறந்து பிறதேசமாகிய ஈங்கெய்தி, “கற்றவர்க்கு நலனிறைந்த கன்னியர்க்கு வண்மைகையுற்றவர்க்கும் வீரரென் றுயர்ந்தவர்க்கும் வாழ்வுடைக்கொற்றவர்க்கு முண்மையான கோதின்றான சரிதர நற்றவர்க்கு மொன்றுசாதி நன்மைதீமையில்லையால்.” (மகாபாரதம்.) என்றாங்கு சாதி வித்தியாசம் பாராமே சாதி, சமயம், நடை, உடை, பழக்க வழக்கம் முதலிய பலவாற்றானும் தமக்கு எதிராகவுள்ள எம்மனோரை யெல்லாம் தம்மனோரினும் பார்க்க நேசித்து,

“கைம்மா றுகவாமற் கற்றறிந்தோர் மெய்வருந்தித் தம்மாலிய லுதவி தாஞ்செய்வர்.” (சீதகௌரவீணக்கம்.)

என்னு முதுமொழிக்கிணங்க நின்று, யாதொரு விதமான பதிலுபகாரங் கருதாதும், அவர்களபிவிர்த்தியே தமது சொந்தாபிவிர்த்தியெனத் தேர்ந்தும், இடையிடையே நேர்ந்த பல்வே யிடையூறுகளையும் பொருட்பண்ணுதம் கடந்த முப்பத்தெட்டு வருடகாலமாக இத்தேசத்தில்மிகவு

மாச்சரியப்படத்தக்க வநேக நற்செயல்களைச் செய்
 தும் வருகின்றனர். தென்னிந்தியாவின் ஆங்காங்குள்ள
 வாலிபர் பலர்க்கும், அவர்கள் வாணாட்களின் கடமைக
 ளெவையென்றும், அவைகளை யெவ்வாறு கழித்தல்வேண்
 டுமென்றும் கற்பித்தவரு மிவரேயாம். மில்லர் என்ற
 பெயரே யித்தேசக்கணுள்ள பான்மணமரூச் சிறுவர்கட்
 கும் பழக்கமான பெயராயின், அவரித்தேசத்தின் கண
 டைந்திருக்கும் பெரும்புகழை யெடுத்துப்பேசவும் வேண்
 டுமோ? வித்தியா விஷயமாய் அரசாங்கத்தார் யாது செய்
 யினும் இவராலோசனை யின்றிச் செய்யார். அன்றி உல
 கிற்கு வேண்டப்படும் இராசாங்க விஷயமாயினென்,
 கல்வி விஷயமாயினென், சீர்திருத்த விஷயமாயினென்
 மற்றெவ்விஷயமாயினென், ஆங்கிலேயர் இந்தியர் முதலிய
 விருதிற்றத்தவரும் இவரபிப்பிராயங் கருதியே நிற்பர்.
 நுண்ணியவற்றிலும், யாவரும் வியக்கத்தகுந்த போதன
 சக்தியும், கம்பிரமான தோற்றமும், சொன்னயம் பொரு
 ணயம் முதலியவற்றோடுங் கூடிய பேச்சலங்கார சாதுரிய
 மும், தந்நயங் கருதாது பிறருக்கு நன்மைசெய்யுஞ் சிந்
 தையும், நற்சீலமும், பேரன்பும், எடுத்ததை யெவ்வாற்
 றானும் முடிக்குந் திறமையும், மாசற்ற குணமும் இவரி
 டத் தென்றுங் குடிக்கொண்டிருக்குந் தன்மையானே எவ
 ரையும் வசிகரிக்குஞ் சக்தி இவரிடத் தியல்பாக வுள்ள
 தொன்றேயாம். இக்குணக் குன்றி எடிக்கீழிருந்து கல்வி
 கற்கும்படியான பாக்கியத்தைச் சிறிதுகாலம் பெற்ற மாண
 வர்தாழும், கலாசாலையிற் றும்புகுந்த நாட் டொடக்கம்
 தங்கடைநாள் வரையு முண்மையாய் அவரை நேசிக்காதவ
 ரொருவருமில் ரென்பதற்கு எட்டுணையுஞ் சந்தேகமில்லை.

மில்லரின் பிறப்பும் பாலப்பருவமும்.

“ இலங்கெழி ளளவுகுணமென வுரைப்பரிதற்கு மேற்கோளென விவரே துலங்குடகக் கண்டோம்” என்று,

உலகராற் புகழத்தக்க இத்தகைய சிறந்த விலக்கணங்கள் யாவும் மலிந்து பொலிந்து விளங்கும் புண்ணிய புருடசாகிய மில்லர் துறையவர்கள் “ ஸ்கொத்லாந்து” சீமையின் அதிவடபாகத்தின் சுணுள்ள “ கேயித்நெஸ்” (Caithness) மாகாணத்திலே “ தேர்ஸோ” (Thurso) என்னும் பட்டணத்திலோர் சிறந்த குடும்பத்திலே, 1838-ஆம் வருடம் ஜனவரி மாதம் 13-ம் தேதியிற் பிறந்தனர். இவர் தந்தையார் பரோபகாரியும், பெரிய வர்த்தகரும், சொந்தமான வகை மரக்கலங்களை யுடையவரும், மிக்க தலைவந்தருமாய் விளங்கிய உவில்லியம் மில்லர் (William Miller) துறையேயாம்.

“ தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவ

ரெச்சத்தாற் காணப் படும்.” (திருவள்ளுவர் குறள்.)

என்பது திருவாக்காகலின், பண்ணிய பயிரிற் புண்ணியந் தெரிவோர் அவர் பெருமை யறிபவென விடுகின்றனன். எலிசபேத் கன் (Elizabeth Gunn) என்னும் சிறந்த நன்மைத்தை வகித்த இவர் தாயாரும் மனைமாட்சிக்குரிய நற்குண நற்செய்கைகளை யுடையராய், காகத்திருகண்ணிற் கொன்றே மணிகலந்தது போலவும், இருவர் ஆசத்தும்

ஒருபிர் பெற்றாற் போலவும் உழுவலன் புடையராய்க் கற் பென்னும் திண்மைவாய்ந்து, தமதரிய புருஷனோடு கூடி ஊசியும் தூலு மொருவழிச் செல்வது போல இல்லற தரு மத்தைக் குறைவற நடாத்தி வந்தமையாலிவர்கள் குடும் பம் மிகச்சிறந்து விளங்கியது. அங்ஙனம் விளங்கு நாளி லே இந்தியாவி னரும்பெருந்தவமோ ருருவெடுத்து, அன் பென்பாசு, அருளுருவாக வின்புகுணைக வியைந்து வந் தாங்கு “ இவர் தந்தை யென்னோற்றான் கொல்” என் னுந் சொல்லிற் கிலக்கியமாக, இந்தியாவி னந்தகாரத்தை யோட்டும் ஞானசூரியனாக மில்லர் தூரை தோன்றினர். கைம்மாறு வேண்டாது பிறர்க்கு நன்மை செய்வதினு மிவர் கள் குடும்பமே மிகச்சிரேட்டமென்று யாவராலுங் கணிக் கப்பட்ட தென்பதற்கு இவர் குடும்பத்தா ராங்காங்குத் தம துசொந்த வூரிற் செய்திருக்கும் கிருத்தியங்களே தக்க சான்றாகும். “ தேர்ஷோ” என்னும் பட்டினத்துத் துறை முக மிவர்களாற் சமைக்கப்பட்டது. மில்லர் தூரையவர் களின் பெரிய தந்தையாரால் அப்பட்டினத்தில் ஸ்தாபிக் கப்பட்டுள்ள மில்லர் வித்தியாசாலை என்னு மருங்கழகமும், இவர் குடும்பத்தார் அக்காலத்தில் வித்தியா விஷயத்தி லெடுத்திக்கொண்ட பெரு முயற்சிக்கோர் ஞாபக சின்ன மாய் விளங்குகின்றது. 1883-ம் வருடத்திலிறந்துபோன இவர் தந்தையார் “ கல்வியினூஉங்கில்லை சிற்றுயிர்க் குற் றதுணை” என்றபடி கல்வியே மன்பதைகளை யுயர்ந்த வந்த ஸ்துக்குச் கொண்டுவரு மின்றியமையாக் கருவி யென நன் குணர்ந்தவராகளின், மில்லர் தூரை தமது காலத்திற் றென் னிந்தியாவிற் கல்வி யபிவிர்த்திக்காசு செய்த கிருத்தியங் களிற்றாடும் மிக்கவூக்கமு மன்பும் வைத்துச் சென்னைக்

கிறீஸ்தவ கலாசாலையை ஓர் சிறந்த கல்விக் கழகமாக்கும் பொருட்டுத் தம்மாவியன்ற வுதவியாவும் புரிந்தனர். ஆசலாவிக்கலாசாலை தற்காலத் தடைந்திருக்கும் பிரசித்தியாவும் அவருடையனவே யென்று சொல்லத் தகுந்ததாயிருக்கின்றது. இதனைத் தென்னிந்தியாவி லுள்ளோர்க்கு ஞாபகப்படுத்தும் பொருட்டே மில்லர் துரையவர்களும் சென்னைச் சர்வகலாசாலையாரால் வருடந்தோறும் நடத்தப்படும் பீ. ஏ. பரீட்சையில், தத்துவசாஸ்திரப் பகுதியிற் பிரதமராய்ச் சித்தியடைகின்றவர்க்கு, தம தருந் தந்தையார் பெயரினால், கீர்த்தி முத்தினைப் பொற்பதக்கம் பரிசளிப்பதற்கு வேண்டிய வேற்பாடியாவும் மேற்படி கலாசாலையாரிடத்தே பண்ணி, அதற்கு “மில்லர் கீர்த்தி, முத்தினைப் பொற்பதக்கம்” என்று பெயரிடுவித்துக் கொடுப்பித்து வருகின்றனர். மில்லர் துரையவர்களின் தந்தையார் செய்த பெருமுயற்சிக ளிவ்வாறிருக்க, அவர் தாயார் தமது புத்திரன்செய்யும் மேலான வேலையி லெடுத்துக் கொண்ட பிரயாசை ஒரு சிறிதுங் குறைந்ததன்று.

“ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச் சான்றோ னெனக் கேட்ட தாய்.” (திருக்குறள்.)

என்னுந் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனார் திருவாக்குக் கிலக்காய், தமது புத்திரர் தென்னிந்தியாவிற் செய்யும் பரோபகார கிருத்தியங்களையும், அடையும் கீர்த்தியையும் கேட்குந்தோறும் கேட்குந்தோறும் குதுகலிப்பாராயினார். இவர் செய்யும் வேலைகளின் துண்ணிய விபரங்கள் யாவும் அப்போதைக்கப்போது அவருக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டமையாற் கலாசாலை சம்பந்தமாய் நடந்த ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் அவரதுக பிரீதியுடையவராயிருந்தார்.

சென்னை நியாயஸ்தலத்திற் கணித்தாய், சமுத்திரதீரத்து விதியோரத்தி லுயர்ந்த மலைநிகர்த்த கோபுரங்களையு மெண்ணிறந்த சிகரங்களையுமுடைத்தாய் நின்றிலங்கும் கல்லூரிக் கட்டிடத் தழகையும், அது சம்பந்தமா யியற்றப்பட்டுள்ள அன்டேஷன் ஞாபக மண்டபம், கல்லூரி யாலயம், மாணவர் விடுதிச்சாலைகள் முதலியவற்றின் மாட்சிமை செறியுங் காட்சியையும், கலாசாலை மாணவர் உபாத்தியாயர்கள் முதலியோரின் தொகை வருணாச்சிரம முதலியவற்றையும், கல்விபயிற்றப்படும் முறைமையையும், பயிற்றுங்காலுபயோகிக்கப்படும் பல்வேறு பாஷைகளையும் மில்லர் துரையவர்களதுபெற்றார் தமது சீவதசையி னேரில் வந்து கண்ணுற்று மகிழ் வெய்தப்பெறாதது இவர் தென்னிந்தியாவில் வித்தியா விஷயமாய்ச் செய்தவரும் பெருஞ்செயல்கட்கெல்லா மோர் பெருங்குறைவே யென்கோ? ஆயினும் கலாசாலை விஷயமாய் நடத்தப்பட்ட ஒவ்வொரு வேலையின் விபரமு மொவ்வொரு கூட்டத்தின் வரலாறும், ஒவ்வோ ருபநியாசமு மில்லர் அவர்களது பார்வைக்கனுப்பிவந்தனர். அவர் அவற்றைக்கண்டு மகிழ்ச்சியடைய பெற்றமையால்குறை யொருவாறு நிவிர்த்தியாயிற்று.

மில்லர் துரையவர்கள் தமது மாணாக்கரிடத்திலும் அவர்கள் பெற்றாரிடத்திலும் அடைந்த கீர்த்தியினோர் முக்கிய அம்சம் யாதெனில், அவர்கள் நேரே மில்லர் துரையை மாத்திரமல்ல, ஸ்கொத்திலாந்திலுள்ள அவர் சுற்றத்தார் யாவரிடத்திலு மிக்க வன்புபாராட்டி வருகின்றனரென்பதே. மில்லர் துரையவர்களுடைய பந்துக்களிலனே கர் இவர் தென்னிந்திய ஜனங்களின் நன்மைக்காகச் செய்துவரும் மேலான வேலையை நன்கு மதித்ததற்கு வேண்

டுங் திரவிய சகாயம் பலவுஞ் செய்தும், செய்துகொண்டும் வருகின்றமையால் அவர்களிடத்தில் மாணாக்கருக்கு மவர் பெற்றோருக்கு மங்காத அன்பிருத்த வியற்கையேயன்றோ? பி. ஏ. வகுப்பில் வருடாவருடங் கொடுக்கப்படும் கீர்த்தி முத்திரைப் பொற்பதக்கமும் பிரவேச வகுப்பினர்க்கு வருடமுடிவில் வைக்கப்படும் விசேஷ பரீட்சையில் முதன் மாணாக்கராய் வருபவர்க்குக் கொடுக்கப்படு முபகாரச் சம்பளமுங் கனம் மில்லர் துரையவர்களின் சிற்றன்னையராலே தாபிக்கப்பட்டன. இச்சீமாட்டி கலாசாலையாருபயோகத்துக்காக ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் புத்தக சாலைக்கும் பதினையாயிரம் ரூபா உபகரித்திருக்கின்றனர். மில்லர் துரையவர்கள் உடன்பிறந்தாராகிய அலெக்ஸாண்டர் மில்லர் (Rev. Alexander Miller) துரையவர்களும் இக்கலாசாலைப் போதனாசிரியர்கள் தம் உத்தியோகத்தைவிட்டினைப்பாறுங்காலத் துபயோகமாக்கும் பொருட்டேற்படுத்திய மூலதனத்திற் கதியுதார நன்கொடையளித்திருப்பதுமன்றி, பி. ஏ. வகுப்பிலே இதிகாச சாத்திரத்தில் மிக்க நிபுணராயுள்ள மாணாக்கனுக்கு (Thurso prize) “தேர்ஷோ பிறைஸ்” என்னுமோர் சிறந்த பரிசும், பி. ஏ. பரீட்சையைக் கடந்தபின், எம். ஏ. பரீட்சைக்குப் படிப்பதற்காக “தேர்ஷோ ஸ்டூடென்ஷிப்” (Thurso studentship) என்னுமோர் மூலதனமு மேற்படுத்தி யிருக்கின்றனர். இதுவன்றிக் கனம் மில்லர் துரையவர்களே தமது தாயார் ரூபகார்த்தமாய்த் தமதுகலாசாலையில் விவிலிய வேதவுணர்ச்சியில் அதி நிபுணரெனப் பெயர்பெற்றவருக்களிக்குமாறு “எலிசபேத் மில்லர் மெடல்” என்னுமோர் பொற்கீர்த்தி முத்திரைப் பதக்கமும் பரிசுமேற்படுத்தி யிருக்கின்றனர்.

இன்னுந்தமது கலாசாலை மாணவருள் பி. ஏ. பரீட்சையில் தாவர விலங்கியற் சாஸ்திரங்களி லதிசிரேஷ்டமாய்க் கீர்த்தி யடைபவருக்கென்று “கேயித்நெஸ்பரிசு” (Caithness prize) என்னுமோர் பரிசைச் சென்னைச் சர்வகலாசாலை யாரிடத்தும், விடுதிச்சாலை மாணவருக்கென்று புஸ்தகசாலைகளை யம்மாணவர் விடுதிச்சாலைகளிலுந் தாபித்திருக்கின்றனர். இத்தகையசெய்கைகள் யாவுந் தென்னிந்தியாவி லுள்ளோரையுங்கனம் மில்லர் துரையவர்களையு மொருங்கே யிணைக்கும் பொற்சங்கிவிசுளே போலும்.

தாம் மற்றவர்களின் நன்மைக்காகப் பாடுபடுவதன்றித் தமது நெருங்கிய பந்துக்களிடிலிருவரையும் இத்தகைய மேலானதொழிலை நடாத்தும் பொருட்டுக் கனம் மில்லர் துரை தம்முன்மாதிரியினு லேவினமையால் அவர்களுந் தங்கள் ஜீவியநாட்களைக் கலாசாலைக்கென்றே தத்தஞ்செய்து கலாசாலை யாசிரியராய்த் துலங்குகின்றார். இவர்களி லொருவருக்கு றசல் துரையென்றும், மற்றவருக்கு மாக்ரீல் துரையென்றும் பெயர். இவர்களில் முந்தியவர் இங்கிலீஷ் ஆசிரியராயும் பிந்தியவர் இதிகாசவாசிரியராயுங் கடமை பார்ப்பதோடு, இருவரும் மாறிமாறிப் பள்ளிக்கூடப்பகுதி விசாரணைக் கர்த்தராயிருந்து கனம் மில்லர் துரையவர் களுந் கின்றியமையாவுதவி புரிவதனாலுந் துரையவர்க ளுக்கு நெருங்கிய பந்துக்களா யிருப்பதனாலு மவரரும் பெருங் குணங்கள் மிகவு மமையப்பெற்றவ ராதலானும், கலாசாலை யாசிரியர் மாணவர் முதலிய யாவராலும் அதிக மாய்நேசிக்கவுங் கணிக்கவும் படுகின்றனர். மில்லர் துரையவர்களிலன்றி யவர் குடும்பத்தார் பந்துக்கள் முதலி யோரிடத்தும் மாணுக்கர்கள் மிக்க வன்புடைய ரென்பதற்

குத் தக்க சான்றொன்றுண்டு. என்னெனில், 1887 லுள் துறையவர்கள் தமது தேகாரோக்கியத்தின் பொருட்டுச் ஜெனனதேசஞ் சென்றபோது தாயாரிடத்திற் கொடுக்கும் படி யவரிடத்துக்கொடுத் தனுப்பிய வெள்ளிப்பணிச் செப்பேயாம். அதனை யேற்றுச்சென்ற மில்லர்துரை தம் தேசஞ்சேர்ந்தவுடன் மாணவரீந்தவவ் வழகிய செப்பைத் தமதன்னை யாரிடத் தொப்புவித்தவர்கள் கூறிய வுபசார மொழிகளையு மவருக்குத் தெரிவித்தனர்.

தினையனைத்தே யாயினுஞ் செய்தநன் றுண்டாற் பனையனைத்தா வுள்ளுவர் சான்றோர்—பனையனைத் தென்றுஞ் செயினு மிலங்கருவி நன்னூட நன்றில நன்றறியார் மாட்டி.

என்னு நூலடியாருள் முதலிரண் டடியாராகலின் அச்சிமா ட்டடியாருந் தம்மை யொருபோதும் நேரிற் பார்த்திராத விந்தியவாஸிபர் தம்மீது வைத்தவன்பை யதிசமாய் வியந்து பாராட்டி யவ்வன்பிற் கறிகுறியா யனுப்பப்பட்ட வவ்வழ கிய பணிச்செப்பையுலகம்போற் பெரிதாவெண்ணி அதிக சந்தோஷத்தோ டங்கிகரித்ததைத் தமது பக்கத்து வைத் துக்கொண்டே யோர்படம் பிடிப்பித்தனுப்பினர். அப் படத்தி லொன்றை யின்னுங் கிறீஸ்தமாணவர் விடுதிச் சாலை மண்டபச்சுவரிற் காணலாம். இம்மாது சிரோமணி யுந்தனதெண்பத் தொன்பதாம் வயதுவரையி லிவ்வலகிற் ஜீவித்துப்பின்னர் 1892 லுல் அக்டோபர் மாசம் ஏழாந் தேதி யிகவாழ்வை யொருவிப் பரவாழ்வை மருவினர். இம்மாதரசியார் தமது ஜீவதசையிலே தமது செல்வக்கு மாரராய கனம் மில்லர் துறையவர்கள் “வ்ரீ சர்ச் மிஷன் ஜெனறல் அசெம்னி (Free Church Mission General

Assembly) என்னும் மகாசபைத் தலைவரானதும், சென்னைச் சட்டநிருபணசபைக் கௌரவவங்கத்தவரு னொருவரானதும், இரண்டாவது டி. டி. பட்டம் பெற்றதும், இவர் போலோர் சித்திரப்பதுமை சென்னையில் வைக்கப்பட வேண்டுமென்று தீர்மானஞ் செய்யப்பட்டதும் முதலாய சம்பவங்க ணிகழ்ந்திருக்கக் கேட்பாராயின் அவர்க்குத் தோன்றுங் கழிபேருவகை யிவரையின்ற போதினும் பெரி தென்றது ஒப்பேயோ?

மில்லர் துரையவர்கள் அவர் பெற்றருக்கேக புத்திரரல்லர். ஜான் மில்லர் (John Miller) என்னு மிவர் சகோதரர் ஸ்கிராப்ஸ்டர் (Scrabster) என்னுமிடத்திலேராளமான பூஸ்திதியுடையராயும், கேயித்நெஸ் (Caithness) மாகாணத்துப் பிரதம பிரபுவாயும் மசாஜன சபைத் தலைவராயு மிராசாங்க விஷயத்தி லதியூக்கமுடையராயு மிருக்கின்றனர். மற்றொரு சகோதரராகிய அலெக்ஸான்டர் மில்லர் (Alexander Miller) என்பவரைக்குறித்து நாம் முன்னரே சொல்லி விட்டோம். மாசுமிமையுற்றந் தடாதகைப் பிராட்டியாரோ வென்று இந்துக்கள் யாவரானும் புகழப்படுகின்ற இந்திய மகாசக்கிரவர்த்தினியராகிய விக்டோரியா பெருமாட்டியாரின் பிரதம மந்திரியாயிருந்து தற்போதிற்றுந்து போன கௌரவ உவில்லியம் எவரட் கிளாட்ஸ்டன் பிரபுவும் இக்கௌரவ துரையவர்கட்குப்பந்து வென்பதையநேக ரறிந்திருக்கலாம்.

மில்லர் துரையவர்கள் சிறுவரா யிருந்தகாலத்தில் டேல் (Dale) என்னுமிடத்துச் சுற்றுப் புறங்களிலுள்ள குன்றுகளிற் றமது பாட்டனாரோடுஞ்சிற்றன்னையாரோ

டும் வாசஞ்செய்தார். முதன் முதல் “தேர்ஷோ” என்னுமிடத்துள்ள கிராம பாடசாலைக்குக் கல்விபயிலும் வண்ணமனுப்பப்பட்டார். அப்பாடசாலையிற் சிலகாலங் கல்விகற்றுப் பின்னரக்காலத்திற் கல்வியில் ஸ்கொத்லாந்து முழுவதினுஞ் சிரேஷ்ட முடையதெனப் பிரசித்தி பெற்ற பெல்லூ (Bellevue) கலாசாலை யென்னும், அபர்டீன் (Aberdeen) பட்டினத்துள்ள கலாசாலைக்கனுப்பப் பட்டார். இக்கலாசாலை டாக்டர் ஜார்ச் ரலக் (Dr. George Tullock) பண்டிதரா னடத்தப்பட்டு வந்தது. பாஷிய மில்லர் இக்கலாசாலை மாணாக்கனாயிருந்த காலத்திற் றமதுபாடங்களை மிகவும் ஜாக்ஞிரதையாகவுஞ் சுறுசுறுப்பாகவும் படித்து வந்தமைபா விவருபாத்தியாயர் யாவரும் இவர் திறமையை வியந்து புகழ்ந்து ஏனைய மாணாக்கருக் கிவனாயோர் முன்மாதிரியாக் கொண்டு மிகவும் அன்போடும் நடத்துவாராயினர். பதின்மூன்று வயதாவதற்கு முன்னரே யிவரக்கலா சாலையிற் றங்கல்வியோட்டத்தை யதிகாமர்த்தியத்துடன் முடித்தமையா லப்பொழுதே சர்வ கலாசாலைக்குரிய படிப்பை யாரம்பிக்குமா நேவப்பட்டனர். அப்படி யேவப்பட்ட வாஸிபராய இவர்,

வருந்தித்தாங் கற்றன வோம்பாது மற்றும்
பரிந்துசில கற்பான் ரொடங்கல்—கருந்தனங்
கைத்தலத்த வுய்த்துச் சொரிந்திட் டரிப்பரித்தாங்
கெய்த்துப் பொருள் செய்திடல். (சீனெஷின்கம்.)

என்னு முதுமொழிக் கருத்தைக் கொண்டுள்ளவராதலால் மேற்செல்ல விஷ்டமில்லாதவராய்த் தருந்த கீழாதாரக் கல்வி வலிமையோடன்றோ மேலே படித்தறகுதி யென்னும், தாமின்னுஞ் சிலகாலம் படித்ததையே படித்துப் பின்னர்

மேற்செல்வோமென்றுஞ் சொல்லி மறுத்தனர். அம்மம்ம! நமதிந்தியவாஸிபருக்கு மிவருக்கு மெத்துணை வித்தியாசம்! அறிவடைந்தாலென்? அடையா தொழிந்தாலென்? மேல் வகுப்பிற்குச் செல்வதே சரியென்பது எம்தேசமாணவர்க்கும் அவர் பெற்றாராதியர்க்குமுரிய பிடி யன்றோ? அதன்பின் இங்ஙனமாக வாஸிபராயிருந்த மில்லர் பெருமான் 1852-ஓ “அபர்டின்” என்னுமிடத்துள்ள “மறிஷோல்” (Marischal) கலாசாலையைச் சேர்ந்தார். அப்பொழுதிவர்க்கு வயது பதினான்காயிருந்தமையா விவர்தம் வகுப்பு மாணக்கரெல்லாருள்ளு மதிபாலியனாயிருந்த மாணவரின்னினும் ஒருவருஷம் மூத்தவராயிருந்தார். தற்காலத்திவரிடத்துச் சிறந்து விளங்குங் குணங்கள் யாவும்ப்போதே யிவரிடத்துற்பத்தியானமையாவிவர் தமது கல்வி விஷயத்திலத்யூக்க முடையவரா யதிரதத்தையோடும் விடாமுயற்சியோடும் தமது கடமைகளை நிறைவேற்றிவந்து அவ் வருடமாணவருள் அதி சாமர்த்தியரெனப் பெயர் பெற்றார். இவராசிரியர்யாவரு மிவரதுபுத்தி சாதாரியங்கனையுங்கல்வித்திறமையையுங் கண்டுவியந்து கொண்டாடினர். இவரும் பாடம் போற்றல், கேட்டல், கேட்டவற்றை மனனஞ்செய்தன் முதலிய வற்றோடு தமது சரீராரோக்கியத்திற்கு வேண்டிய தேகாப்பியாசங்களிலுங் கவனஞ் செலுத்தியிடைவிடாது பயின்று வந்தனர். இவரது சற்குணம், நேர்மைகடைப்பிடி, ஓர்ப்பு முதலியவற்றைக் கண்ணுற்ற விவருட னொத்த மாணவரி லநேகர் இவரைத்தமதாருயிர் நண்பராய்க்கொண்டு தமக்குத்தெரியாத விஷயங்கனையு மவரிடத்து வினாவியும், ஆலோசனை செய்தும் மிக்கவன்புபாராட்டுவாராயினார். சாணையிற் பிடிக்குந்தோறு மொளிவிட்டு

றித்து ஜொலிக்கும் வச்சிரமணியே போன்று விளங்கிய இக்குணக்குன்றனர் கல்வியேறவேற மிகச்சிறந்து விளங்கினார். எம். ஏ. பட்டம் பெறுவதற்கிக் கலாசாலையி னான்கு வருஷம் படிக்கவேண்டியிருந்தமையால் தமது கடமையை யந்நான்கு வருஷத்திலும்தியூக்கத்தோடு செலுத்திப் பரிசீலிப்பின் பரிசாயநேக பரிசுகளுங் கீர்த்திமுத்திரைப் பதக்கங்களும் பெற்று மிக்க கலாநிபுணரெனப் பெயரடைந்து, தத்துவசாஸ்திரம், வாசகமென்னு மிரண்டினும், விசேஷ கீர்த்தியடைந்து ஈற்றில் 1856-57 ஆகிய தமது கலாசாலையோட்டத்து நான்காவது வருஷமுடிவில் எம். ஏ. என்னும் வித்தியா நாயக பட்டமும் பெற்றனர். இவர் கல்விகற்ற கலாசாலையில் லத்தீன் பாஷை, கிரேக்க பாஷை, கணிதசாஸ்திரம், தத்துவசாஸ்திரம், தர்க்கசாஸ்திரம், இதிகாசசாஸ்திரம், வானசாஸ்திரம் முதலிய விஷயங்க ளதிபூரணமாய்க் கற்பிக்கப்பட்டமையா ளிவரு மவ்விஷயங்களின் மிக்கவாழ்ந்த வறிவினை யுடையவரானார். எம். ஏ. பட்டம் பெற்ற போது அப்பர்டன் நகரத்தாரா லளிக்கப்படும் பொற்கீர்த்திமுத்திரைப் பதக்கத்தையும் பெறும் பாக்கியத்தையுமடைந்தார். பின்னர்த் தத்துவ சாஸ்திரத்திலு மணியிலக்கணத்திலும் தமக்கின்னு மிருக்குங் குறைவுகளையுஞ் சந்தேகங்களை யு நிவாரணஞ் செய்யுமாறு எங்கும் பிரசித்திபெற்ற சர். உவில்லியம் ஹாமில்டன் (Sir William Hamilton) துரையவர்களுடைய வியாக்கியானங்களைக் கேட்கும்பொருட்டு “எடின்பரோ” (Edinburgh) நகரத்துக்குச் சென்றார். ஆயினும் மில்லர் துரையாங்கு அடைந்த சிறிது காலத்துள் அந்த மகா கீர்த்திபெற்ற தத்துவசாஸ்திரி இறந்து விட்டமையா ளிவரெண்ணம் பூர்த்தியாகவில்லை. அத

னாலும் மனந்தளராது எடின்பரோ பட்டினத்தி லேந்து வருடந்தங்கி முதல் வருடத்தைத் தத்துவசாஸ்திர வியாக் கியானங்களைக் கேட்பதிலுங் கேட்டதை மனனஞ் செய் வதிலுமே கழித்தார். பின்னர் 1857-ம் வருடத்தொடக்கம் 1861 வது வருடம் வரையில் “வ்நீ சர்ச் மிஷன்” முகா மைக்காரரார் தமது சொந்த மாணாக்கருக்கென் றேற்படுத்த தப்பட்ட “நியூ காலீச்” என்னும் வேதசாஸ்திர கலாசா லையில் வேதசாஸ்திரம் கற்றார். இங்கேயுமிவர் சாதாரண வேதசாஸ்திர விஷயங்களிலும், வேதசாஸ்திர சங்கத்தாரின் தர்க்கங்களிலும் அதிகாமர்த்திய ரெனப் பெயரெடுத்தார். “வ்நீ சர்ச் மிஷன்” சங்கத்தாரால் அந்நகரிலே நடத்தப் பட்டு வந்த வேலைகளிலுந் தமது கவனத்தைச் செலுத்தி யியன்றவாறுதவி புரிந்து வந்தார்.

இவ்வாறு, தமது கடமைகளைச் செவ்வனே நடத்தி வந்துவெயிற் காலங்களிற் தமக்குக் கிடைக்கும் விடுமுறை நாட்களைத் தமது மாமனருடைய ஸ்தானத்திற் கழிப்பதி லும், அவ்விடத்துள்ள சிறு குன்றுகளி லேறி யாடித் திரி வதிலுஞ் சிலநாட் கழித்தார். இப்படிப்பட்ட விடங்களில் வாசஞ்செய்தமையால் கனம் மில்லர் துரையவர்க ளிவ் ஆரெய்திய பின்னுந் தமது ஜெனனவூரிலுள்ள காட்சிகளு க்கிணையான காட்சிகளையுடைய விடங்களைத் தேடித் தமது தேக செளக்கியத்தின் பொருட்டங்கு வசிப்பார். இதற்காக வே தாமுந் தம்முடனொத்த மற்றையாசிரியரும் கலாசாலை விடுமுறை நாட்களிற் போய்த் தங்குமாறு சேர்வாய் மலை யின்கணுள்ள “ஏற்காடு” என்னுமிடத்தில் ஈச்சங்காட்டுப் பங்களா என்னும் வீட்டைச் சொந்தத்தில் அவ்விடத்தி லேயே வாங்கி யிருக்கின்றனர். இந்த வீட்டைச் சுற்றியி

ருக்குங் காட்சிகள் யாவும் தமது சொந்த ஓரிலுள்ள காட்சிகளுக்குப் பெரும்பான்மையா யொத்திருக்கிறதென்பது மில்லர் துரையவர்கள் அபிப்பிராயம். இவர் சிறுபையனாயிருந்தகாலத்தில் மலேச்சாரல்களிற் றமது மாமனார் வீட்டிலடிக்கடி தங்கினமையானும், அவருடைய வீட்டிலாடுமுகள் அதிகமாயிருந்தமையானும், இவர் தமதிடைபிட்ட நேரங்களி லவைகளுடன் பொழுது போக்கி யீற்றில் அவைகளில் மிக்க பிரீதியுடையவராயினார். சென்னையில் எப்பொழுதும் பிரதம வாசிரியர்க் கென்றமைக்கப்பட்டிருக்கும் “காலிச்சுஷஸ்” என்னுமிவருடைய சிறந்த வீட்டில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் சீமையெருது ஆடு இவைகளைக் காட்டுகிற நான்கு படங்கள், இவர் அவைகளின் மேல் வைத்திருக்கும் பிரீதியை நன்கு விளக்குகின்றன. அன்றியுங் கலாசாலையிற் கல்வி கற்பிக்கும்போதும் சாதாரண சம்பாஷணைகளிலும், ஆடுமுகளை யுபமானமாகக் காண்பிப்பதும், கலாசாலையிற் ஜெபம் நடத்தும்போது பரிசுத்த வேதத்திலுள்ள இருபத்துமூன்றாஞ் சங்கீதத்தையே யதிபக்தியோடு வாசிப்பதும், ஒருகாற் சிற்றிடையனாயிருந்து பின்னரசனான தாவீதின் சரித்திரத்தைச் சிறந்ததெனப் புகழ்ந்து கொண்டாடுவது மிக்காரணத்தினாலேயாம்.

வேதசாஸ்திரக் கலாசாலையிற் கற்றாங்கேறிய பின்னர் “எடின்பரோ” நகரத்திலுள்ள “வ்ரீ சேயின்று ஜோர்ச்சர்ச்” என்னு மாலயத்துக் குருவுக்குதவியாய்ச் சிறிது காலம் கடமைபார்த்துவந்தார். கற்றோர்க்குச் சென்ற விடமெல்லாஞ் சிறப்பன்றோ? இவர் அங்குக் காட்டிய

வரும் பெருந்திறமையைப் புகழாதார் யாருளர்? தேவ பக்தியும், சிறந்த விவேகமும், சமயோர்ச்சித புத்தியும், தீர்க்காலோசனையும், தமது கடமையிலுக்கமும், விடாமுயற்சியும், அனைவரையும் வசீகரிக்குந் தன்மையும், நாளாந்தரகடமையை யன்றே முடிக்கும் பிடிவாதமும் இவர் பால் விளங்கினமையால், அந்நகரத்தி லப்பொழுது ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருந்த “சேயின்று டேவிட்ஸ்மிஷன்” சங்கத்திபரானார். இப்படித் தேவதொண்டு புரிந்து வருங்காலத்தில் தாம் இந்தியாவிற்குப் போவோமென்றாவது, போகவேண்டுமென்றாவது அபிப்பிராய மவருக்கிருந்த தில்லையாயினும், தேவன் நமது பரிசுத்த ஆழியத்தின் பொருட்டெங்கே செல்லுமாறு கட்டளையிடுகிறாரோ, அக்கட்டளையைச் சிரமேற்றுகி யவ்விடத்திற்குச் செல்ல மிகவுஞ் சித்தமாயிருந்தார்.

“நீங்கள் உலகமெங்கும் போய்ச் சர்வ சிருஷ்டிக்கும் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கியுங்கள்.”

என்று அவருடைய குருவும் பரமாசாரியரும் தேவனுமாகிய யேசுசொன்ன வார்த்தைகள் அவர் காதினொலித்துக்கொண்டே யிருந்தமையால், தேவவுத்தரவெப் போதுவரும் எவ்வாறு வரும் எப்படி வருமென் றின்னன சிந்தைகளிற் புலனைச் செலுத்தி, அதியாவலோ டெதிர்பார்த்திருந்தார்.

இரண்டாம் அத்தியாயம்.

கலாசாலைச் சரிதம்.

மில்லர் துறையவர்களின் ஜீவியகால முழுவதும் கல்வி யபிவிர்த்திக்கென்றே செலவிடப்பட்டு வருகின்ற மையானும், அவர் ஜீவியம் சென்னைக் கிறீஸ்தவ கலாசாலையின் சரித்திரத்தோடிகஞ்சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றமையானும், அக்கலாசாலை அவர் கல்வி யபிவிர்த்தியின் பொருட்டுச் செய்த வரும்பெரு முழியங்கட்கெல்லாமோர் ஞாபக சின்னமாய் விளங்குகின்றமையானும் அதன் சரித்திரத்தையு மிவ்விடந் தருதல் தவறாகாதாகவின் ஒருவாறு சுருக்கி வராவான் புக்கனன்.

சுமார் அறுபத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன்னர்த் தென்னிந்தியா அங்கிலேய கல்விவிஷயத்தில் அதிககுறைவுறியிருந்தது. அக்காலத்தில் அங்கிலேய கல்வி கற்பதில் ஜனங்களுக்கதிக பிரீதி யில்லாமையாற் சென்னை ராசதானியில் அங்கிலேயருக்கென்று முன்னரே ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருந்த வித்தியாசாலைகளில் மிகவுஞ் சொற்ப சுதேச மாணுக்கர் கல்விபயின்றவந்தனர். அதேகாலத்திற்குதேசிகளுக்கும் அங்கிலேய கல்வியை விர்த்திசெய்யும் பொருட்டு அநேக வித்தியாசாலைகள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன வாயினும் அவைகள் யாவும் நிலையற்றனவாயும், மிகவுஞ் சொற்பவறிவை மாத்திரங் கொடுக்கக் கூடியனவாயு மிருந்தன. அப்படிப்பட்டவோர் வித்தியாசாலையை அஸ்திபாரமாய்க் கொண்டே “ஜெனறல் ஆசேம்ளி” என்னுஞ் சபையாருடைய வித்தியாசாலை பின்பு ஸ்தாபிக்கப்பட்டது, ஸ்கொத்

லாந்திலிருந்து அக்காலத்தில் வந்திருந்த லோறி (Rev. George James Lowri, D.D.) பேளவீ (Rev. Mathew Bowie) என்னும் குருமாரிருவரும் தென்னிந்தியாவிலுள்ள ஜனங்களுக்கு ஆங்கிலேய கல்வியிற் பிரீதியை யெவ்வாற்றினும் முண்டாக்கிவிட்டா லெத்துணை நன்மை பயக்குமென்பதை நன்குணர்ந்தவராய், இதேயபிப்பிராயமுடைய தமது சினேகிதர்களின் திரவிய சகாயங்கொண்டு கி.பி. 1835 (ஸ்ர) சேயின்ற் அன்றோஸ் ஸ்கூல் (St. Andrew's School) என்னும் வித்தியாசாலையைச் சென்னையின் கணுள்ள வேப்பேரியில் ஸ்தாபித்தனர். வித்தியாசாலையை ஸ்தாபித்தவுடன் குருமாரிருவரும் கல்விவிஷயத்திற்றமது முழுக்காலத்தையுஞ் செலவழித் துழைக்கக்கூடிய வொருவரைத் தேரிந்தனுப்புமாறு ஸ்கொத்லாந்திலுள்ள தமது திருச்சபையாருக்கு விண்ணப்பம் பண்ணினர். அவர்களு மிக்குருமார் வேண்டுகோளுந் கியைந்து 1836 (ஸ்ர) ஜூன்மீ 28உ கனம் அன்டேஷன்துரை அவர்களை (Rev. John Anderson) தென்னிந்தியாவிற் றமது முதல் மிஷனரியாக நியமித்தனுப்பினர். இவர் கல்கத்தா மார்க்கமாய்வந்து, 1837 (ஸ்ர) பிப்ரவரிமீ 2உ சென்னையைச் சேர்ந்து, அவ்விடத்திற் றுபிக்கப்பட்டிருந்த வித்தியா சாலையின் முழுப்பொறுப்பையுமேற்றார். சுதேசிகளுக்குள் ஆங்கிலேய கல்வி பரம்ப வேண்டுமானால், வித்தியாசாலை அவர்கள் மத்தியில் ஸ்தாபிக்கப்பட வேண்டுமென்று அன்டேஷன் துரையவர்கள் கண்டு மேற்கூறிய வித்தியாசாலையின் பெயரை மாற்றி ஜேனறல் ஆசேம்ளீஸ் ஸ்கூல் என மறுநாமஞ்சூட்டி, அதை வேப்பேரியினின்றும் பட்டினத்திற்கு மாற்றி, 1837 (ஸ்ர) ஏப்பிரல்மீ 3உ தொடக்கம் புதி

தாக வாடகைக்கு அமர்த்தப்பட்ட வோர் வீட்டிற் ரூப
 னஞ் செய்து நடத்திவந்தார். பழைய வித்தியாசாலையை
 மூடிவிட்டபடியால் அதன் தலைமை யுபாத்தியாயரும்
 ஐம்பத்தொன்பது மாணவரும் மாத்திரமே யிக்கலாசாலையைச்
 சேர்ந்தனராக, எஞ்சினோர் நீக்கிவிடப்பட்டனர்:
 1837(18) ஆகிய இவ்வருடம் தென்னிந்தியாவிலுள்ள
 சுதேசிகளுக்குள் ஆங்கிலேய கல்வி ஸ்தாபனமான வருட
 மாதலின், இது இந்திய சரித்திரத்திலோர் முக்கியமான
 வருடமே போலும்.

வித்தியாசாலை கிரமமாய் நடைபெற்று வரவே, மாலை
 யிற்றோன்றும் விண்மீன்போல மாணாக்கரும் பெருகினர்.
 அன்டேஷன்துரை அவர்களும் வித்தியாசாலையை ஆங்கி
 லேய கல்வி கற்பிப்பதற் கென்றே யேற்படுத்தினும்
 கிறீஸ்தசமயத் துண்மைகளைக் கற்பிப்பதும், அம்மதம்
 பரம்புவதற்கு வழியை ஆயத்தம் பண்ணுவதுமே அவ்
 வித்தியாசாலையின் முக்கிய நோக்கமா யிருக்கவேண்டு
 மென்பதைச் சிறிதும் மறக்காதவராய்த் தம்மாலியன்ற
 வாறு நடத்தி வந்தமையால், வித்தியாசாலையும் நாளொரு
 மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாய் வளர்ந்து வந்தது.
 வித்தியாசாலையில் மாணவர் தொகை யதிகரித்ததோடு
 ஆங்கிலேய கல்வி கற்கவேண்டு மென்னும் பேரவா அவ
 ருட் குடிகொண்டதையுங் கண்டு துரையவர்களுமானந்த
 சாகரத்துளமிழந்தினர். இவ்வித்தியாசாலை மிகவும் விர
 த்தி யடைந்தமையால், 1839(19) காஞ்சிபுரத்திலும்,
 1840(20) நெல்லூர், செங்கல்பட்டு என்னுமிடங்களிலும்,
 1841(21) சென்னைத் திருவல்லிக்கேணியிலும் கிளைப்பாட
 சாலைகள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன. இவைகள் ஸ்தாபிக்கப்பட

வே பட்டினத்தில் அரண்மனைக் காரன் தெருவில் முதன் முதல் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட வித்தியாசாலை மத்திய வித்தியாசாலையென்னுஞ் சிரேஷ்ட வித்தியாசாலையாயிற்று. வேப் பேரியினின்று மிக்கலாசாலைக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட தலைமை யுபாத்தியாயர் வேலையைப் பரித்தியாகஞ் செய்து உயர்ந்த வேதனம் பெறுமாறு வேறிடஞ்செல்ல அன்டேஷன் துரையும்,

இன்பம தடைந்த காலே யினிதென மகிழ்ச்சி யெய்தார்
 இன்பம துற்ற போதுந் துண்ணெனத் துளங்கிச்சோரா
 ரின்பமுந் துன்பந் தானு மிவ்வுடற் கியைந்த வென்றே
 முன்புறு தொடர்வை யோர்வார் முழுவது முணர்ந்த ரீரார்.

என்றபடி அநேக விடையூறுகள் மத்தியில் நேரவுஞ் சற்றும் மனந்தளராது தமது வித்தியாசாலையைச் செவ்வனே நடாத்தி வந்தார். வித்தியாசாலை நாளுக்குநாள் வளர்ந்து வந்தமையால், அதைச் சிறந்த விசாலமாகிய விடத்துக்கு மாற்றுத லவசியமெனக் கண்டு, 1838ஆம் ஜூன்மீ 15உ தமது கலாசாலையைத் தற்காலம் சென்னை நகரசங்கத்தார் கச்சேரி நடாத்தும் கட்டிடத்துக்கு மாற்றினர். அவ்விடத்தில் 1846ஆம் வரையில் நடைபெற்ற பின்னரே தற்காலம் கலாசாலை தாபிக்கப்பட்டிருக்கு மிடத்திற்கு மாற்றப்பட்டது.

வித்தியாசாலை ஆரம்பத்தில் அன்டேஷன் துரையவர்கள் முழுப்பொறுப்பி லிருந்தாலும் 1838ஆம் வித்தியாசாலை மேல்விசாரணைக்காக வேர்ச்சங்க மேற்படுத்தப்பட்டது. முற்கூறிய “பௌவீ” துரையவர்களே யிச்சங்கத்தின் முதற் காரியதரிசியாய் நியமனம் பெற்றார். இச்சங்

கம் 1877(௨) வரைக்கும் வித்தியாசாலையின் மேல்விசாரணைச் சங்கமாய்க் கடமை பார்த்த பின்னர், இதை நீக்கி இதனிடத்தில் ‘காலீச் கவுன்சில்’ என்னுங் கலாசாலைச் சபை யேற்படுத்தப் பட்டது.

வித்தியா விஷயமாய் அன்டேஷன் துரையவர்களெடுத்துக்கொண்ட பிரயாசையையும், தென்னிந்திய சுதேச ஜனங்கள் அங்கிலேய கல்விசங்க மிக்க விருப்பமுடையவர்களாயிருக்கிறார்களென்பதையும், ஸ்கொத்லாந்து சீமையிலுள்ள மாட்சிமையுற்ற திருச்சபையோ ரறிந்து, தாம் வித்தியாவிஷயமா யாரம்பித்த வேலை கிரமமாய் நடைபெற்றுத் தென்னிந்தியாவில் நிலைபெற வேண்டுமாயின் அன்டேஷன்துரை அவர்களை மாத்திரம் தனியே கஷ்டப்பட விடுதற்குதியல்லவென்றும், அவருக்குதவியாய் வேறுஞ்சிலரை யனுப்பி யவ்வேலையைப் பலப்படுத்துவதே யுசிதமென்றுந் தீர்மானித்து, அவருடைய வாருயிர் நண்பரான “ஜோன்ஸ்டன்”(Rev. Robert Johnston) துரையவர்களை இந்தியாவுக் கனுப்பினார்கள். இவர் 1839(௨) ஜனவரிமீ 24உ சென்னையில் வந்து சேர்ந்தார். பின்னர் 1841(௨) ஜனவரிமீ 22உ “ஜோன் பிரேட்லுட்” என்னும் பின்னுமோர் துரையு மனுப்பப்பட்டமையா லிம் மூவருங் கலாசாலையை யதிகிரத்தையோடும் நடாத்துவாராயினர். கனம் அன்டேஷன் துரையவர்கள் தேக செளக்கியங் காரணமாக 1849(௨) சீமைக்குச் சென்றார்.

அன்டேஷன் துரை சீமைக்குச்செல்ல முன்னர் இதுவரையிலும் நேரிடாத புதிய சங்கடமொன் றிவர்களுக்கு நேரிட்டது. என்னெனில், சர்ச் ஒவ் ஸ்கொத்லாந்து சபை

யாருக்குள் ஏதோ சில நிபந்தனைகளைக் குறித்து வாதமுண்டாகி இரண்டு கட்சியாய்ப் பிரியும்படி நேரிட, பிரிந்து வேறாயவர் ஸ்ரீ சர்ச் மிஷன் சபையார் என்னும் நாமமுடையோராகவும், ஏனையோர் சர்ச் ஒவ்ஸ்கோத்லாந்து சபையாரெனும் நாமமுடையோராகவும் பிரிந்தனர். இந்தியாவில் இம்மிஷன் சம்பந்தமாய் வந்திருந்த பாதிரிமார் யாவரும், சீமையிலுள்ளோரிற் பெரும் பான்மையோரும் ஸ்ரீ சர்ச் மிஷன் சங்கத்தையே சார்ந்தனர். சென்னையிலிருந்த வித்தியாசாலை இம்மிஷன் சங்கத்தாராற் பரிபாலிக்கப்பட்டு வந்தது. இதைக்கண்ட மற்றைய சபையார் பின்னோர் கலாசாலையை யேற்படுத்தி அதற்கு முந்திய கலாசாலையின் பெயரையே கொடுத்து நடத்தினமையால், ஸ்ரீ சர்ச் மிஷன் சபையார் தமது கலாசாலையின் பெயரை ஸ்ரீ சர்ச் மிஷன் மத்திய வித்தியாசாலை என மாற்றி, அதைப்பராமரிப்பதற்கு “தனசகாய சங்கம்” என்றோர் சங்கமு மேற்படுத்தினர். கலாசாலையை யின்னுஞ் சிறந்த விடத்தில் ஸ்தாபிக்கவேண்டுமென்னும் நோக்கமுடையோராய், 1846(18) டிசம்பர்மீ 15உ சென்னைமுற்றவெளியிவிதற்கென்று முன்னரே வாங்கிப்பழுது பார்த்துத் தயாராயிருந்த கட்டிடத்துக்குத் தமது கலாசாலையை மாற்றினர்.

1840(18) தொடக்கம் புதிய பாதிரிமாரொருவரு மிந்தியாவுக்கனுப்பப் படாமையானும், முன்னரே வந்திருந்த பாதிரிமார் சுசுவீனத்தினு லுருக்குத்திரும்ப நேர்ந்தமையானும் மிஷன் கிருத்தியங்க ளாகிய சுவிசேஷம், வைத்தியம், பெண்கல்வி முதலியவைகள் யாவும் உடையான் கண்ணோடாப் பயிர்போலச் சற்றுத் தளர்வுற்றன.

இக்குறைவை யியன்றவாறு நிவிர்த்தி செய்தற்பொருட்டுக் கலாசாலை யாசிரியர்களும் மற்றையமிஷன் காரியகர்த்தர் முதலிய யாவருந் தமது கவனத்தைச் செலுத்தவேண்டியிருந்தமையால், வித்தியாசாலை யதிக கீர்த்தியடைய விடமில்லாதிருந்தது. 1849(ஆ) மேமீ அன்டேஷன் துரை அதிக நோயாளியாய்ச் சீமைக்குச்சென்று அடுத்த வருடம் டிசம்பர்மீ சிறிது தேகாரோக்கியம் பெற்றவராய்த் திரும்பினர். இவர் திரும்பினவுடன் “ஜோன்ஸ் ரன் துரை” அசௌக்கிய நிமித்தம் சீமைக்குச் சென்று அங்கேயே சிறிதுகாலம் நோயாற் பீடிக்கப்பட்டுப் பின்னர் 1853(ஆ) மார்ச்சுமீ இறந்தனர். தேக அசௌக்கியத்தினிமித்தம் “பிரேட்லூத்துரை” அவர்களும் 1852(ஆ) சீமைக்குச் சென்றமையாற் கலாசாலையாசிரியருள் ஆகியிலிக் கலாசாலையை ஸ்தாபித்த அன்டேஷன் துரையவர்கள் மாத்திரமே மீந்திருந்தனர். அவரும் பூரண சவுக்கியமில்லாதவராயும் அதிக வேலையினு விளைத்தவராயுமிருந்தார். அவருக்குதவிபுரியும் பொருட்டுப் பின்பு அநேகரனுப்பப்பட்டாலும் அவர்செய்த அதிகவேலை அவருடம்பைக் கெடுத்தமையா லதிக நோயாளியாய் வரவரப் பலங்குறைந்து,

நெடுந்து ணிருகாலா நீண்முதுகு தண்டாக்
கொடுங்கால் விலாவென்பு கோலி—யுடங்கியன்ற
புன்றோலால் வேய்ந்த புலால்வாய்க் குரம்பையை
யின்புறுவ ரேழையவர். (பழமொழி)

என்றபடி இப்புலாலுடம்பிற் பிரியமற்றவராய் 1855(ஆ) மார்ச்சுமீ 25 சென்னையிற் பேரின்ப சமாதானத்தோடு பரமபதமடைந்தனர். கனம் அன்டேஷன் துரையவர்க

எறிந்ததோடு கலாசாலை சற்றுக் குன்றினும் அவருடைய ஸ்தானத்திற் கடமை செலுத்துமா றனுப்பப்பட்டவர்கள் அதை யிறக்கவிடாது தக்கவாறு நடப்பித்து வந்தனர். இவர்கள் கல்வி விஷயத்தில் மாத்திரம் நில்லாது மிஷனது இதரவேலைகளையும் பார்க்கவேண்டி யிருந்தமையாற் கலாசாலையதிக மோங்குவதற் கிடமில்லாதிருந்தது. இப்படியிருக்க 1857(ஊ) சென்னைச் சர்வகலாசாலை ஸ்தாபிக் கப்பட்டமையால், இக்கலாசாலையி லதற்கேற்ற கல்வி கற் பிக்கப்படல் வேண்டுமென்றும், அதன் பரீட்சைகளுக்கு மாணவரை யாயத்தப்படுத்தல் வேண்டுமென்றுந் தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஆகவே, அப்பொழுதிருந்த குருமார் களிலொருவர் தமது முழுக்காலத்தையும் கல்வி விஷயத் தில்மாத்திரமே செலவழித்து அதைமுன்னுக்குக் கொண்டு வரும்படி, 1860(ஊ) பிரத்தியேகமாய் நியமிக்கப்பட்டனர். அடுத்த வருஷத்திற் கலாசாலை மேற்றமாணவர் பிரவேச பரீட்சைக்கு வேண்டிய கல்விகற்க வாரம்பித்தனராயினும் 1863(ஊ)த்திற்றான் இவர்கள் பிரயாசத்திற் கெல்லாம் பல ன்கிடைத்தது. ஆயினு மிதற்கிரண்டு மூன்று வருடங்களுக் கு முன்தொடங்கி மிஷன் உத்தியோகஸ்தர் தொகை நோய் முதலிய காரணங்களினாற் குறைவுபட்டு 1862(ஊ) அளவிலே மிஷன் கிருத்தியங்கள் யாவும் சீர்குலைந்து மா லுமியில்லா மரக்கலம் போலத் தத்தளித்துக்கொண்டிருந்தன. அக்காலத்தில் வித்திபா விஷய சம்பந்தமாய் மிஷன் சங்கத்தார் இந்தியாவிற் செய்யும் வேலைகளொன்று மோங்குவதில்லை யென்றும், அவர்கள் அதுவிஷயமா யெடுத்துக் கொள்ளும் பிரயாசை யாவும் வியர்த்தமென்றும் ஸ்கொத் லாந்துசீமையிலோர் அபிப்பிராயம் பரவியிருந்தது. சென்

னையில் மிஷன் வேலைகள் யாவும் நிலைமாரியும், கலாசாலையு
 குறைவுற்றுமிருந்தமையால் இவைகளைச் சீர்ப்படுத்தத்தக்க
 புத்திசாதுரியமுள்ள வொருவர் அவசியம் வேண்டியதா
 யிருந்தது. மில்லர் துணை அவர்கள் அக்காலத்தில் காண்
 டிலிஸ் பண்டிதர் (Dr. Candlish) அவர்களின் கீழ் உத்தி
 யோகம் வகித்து, அப்பொழுது கிறிஸ்துவி னூழியத்துக்
 காகத் தங்களை முற்று மொப்புக் கொடுத்தவர் யாவரினுஞ்
 சிறந்து விளங்கினமையால், வீஸ் சர்ச் மிஷன் மகாசபை
 யார் இவரையே தமது மிஷனரியாகத் தென்னிந்தியாவுக்
 குச் சென்று, மிஷன் கிருத்தியங்களையும் மிஷனல் ஸ்தா
 பிக்கப்பட்ட கலாசாலையையும் செம்மைப்படுத்திக் கர்த்த
 ருடைய ஊழியத்தைபுஞ் செவ்வனே நடத்துமாறு வேண்
 டினர். தமது சொந்தச் சபையாராற் றமக்கு நிரூபிக்கப்
 பட்ட வேலையைக் கையேற்பது அத்தியந்த வவசியமென்
 றும், அவ்வாறு ஏற்றுக் கொள்ளாது விடுவதொற் பலங்
 குறைந்து இறக்குந் தசையை யடைந்திருக்கும் தேவஜூழி
 யத்திற்குத் தம்மாலியன்ற வுதவி செய்துயிர்ப்பிக்கத் தமக்
 குச் சமையம் வாய்ந்தும் அவ்வாறு செய்யாது விடுந்
 தோஷம் தம்மைச்சாரூ டென்றும், அவ்வேலையை யாருங்
 கையேற்கா திருப்பதைப் பார்க்கிலும் தாமே கையேற்று
 நடத்துவது உசிதமென்றுங் கண்டு அவ்வுத்தியோகத்தை
 யங்கீகரித்தனர். சுற்ற மித்திர பாசங்களை யறுத்து அந்நி
 யர் என்னும் இந்துக்களாகிய எம்மவர்களின் பொது நன்
 மையையே விரும்பி மில்லர் பெருமானும் இவ்விந்தியா
 வுக்கு விசயஞ்செய்யச் சித்தமானார். இந்தியாவில் மத அபி
 விர்த்தி விஷயமாய்த் தாஞ் செய்யவேண்டிய வேலையா
 தென்றாவது, தமது கடமையை இவ்வாறு செலுத்து

வோ மென்றாவது, கல்வியை விர்த்தி செய்வதற்கு மிஷனரிமார் செய்யவேண்டிய முயற்சிகள் இவை யென்றாவது யாதொன்றையு மெண்ணாதவராய், துரையவர்களும் தமக்கு அப்போதைக் கப்போது சுவாமியாற்காண்பிக்கப்படும் வேலையை, அப்போதே யெவ்வாறு செய்த லுசிதமெனத்தோன்றுகின்றதோ அவ்வாறு செய்து முடிப்பதே சரியென்னுந் தீர்மானத்துடன் புறப்பட்டார். புறப்படுவதற்கு முன்னர்ச் சிறந்த போதனாசிரியரும், பல்கலை வினோதரும், வேதசாஸ்திர நிபுணருமான மில்லர் துரையவர்கள் “தேர்ஷோ” பட்டினத்தி லிரண்டு உபந்நியாசங்கள் செய்தனர். இவ்வுபந்நியாசங்க ளிரண்டினும் மில்லர் துரை தமது வாக் குச்சாதூரியம், சுற்பலுலங்காரம், துண்ணியவறிவு முதலிய வரும் பெருங்குணங்களை உள்ளங்கையின் நெல்லியங்கனி போற் நெள்ளிதிற் புலப்படுமாறு காட்டினர். மில்லர் துரையவர்கள் இருபத்து நான்கு பருவமுடையவராகவும் மேற்கூறிய விலக்கணங்கள் யாவும் பொருந்தியவராகவும் தண்ணிய கல்வியறிவாகிய மங்காக் கதிரால் இந்தியமன்பதைகளின் அகவிரு ளொழிக்கும் ஆதித்தன் போல 1862. ஞாடி மீ 9உ சென்னையம் பதியாகிய உதயகிரியிற் றேன்றா நின்றனர். தோன்றியும் உடனே தமதுவேலையைச் செய்ய முயலாது,

எண்ணித் துணிக கரும்ந் துணிந்தபி

னெண்ணுவ மென்ப திழுக்கு.

என்று தேவர் தெளித்தாங்கு, எதுவும் தீர்க்காலோசனையோ டன்றிச் செய்யலாகாதென்னு முட்கருத் துடையவராய், கல்வி வீஷயத்திலும் மற்றும் மிஷன் கிருத்திய விஷயங்களி லுமிருக்கும் குறைகள் யாவையென்றும், அவைகளை நிவிர

த்திசெய்யத் தாம் செயற்பாலன யாவையென்றுஞ் சிந்திப் பாராயினார். முன்னரிவ்விடத்திருந்த பாதிரிமார் இறந்தும், நோய் வாய்ப்பட்டுஞ் சென்னையைவிட்டு நீங்கவே, இவரோ ஸ்ரீ சர்ச் மிஷன் சங்கத்தாரின் சென்னைப் பிரதமகாரியகர்த்தராகி அதன் மூலமாய் நடத்தப்பட்ட சுவிசேஷம், பெண்கல்வி, வைத்தியம் முதலிய வேலைகளினெல்லாப் பகுதிகளையும் விசாரணை செய்து வந்தார். அக்காலத்தில், வாஸிபப் பிராயமும், சிறந்த வடிவமும், கெம்பீரமான தோற்றமும், நான்ற தாடியுமாகிய வனப்புடன் மேலான வனப்பாய கல்வி யழைகையு முடையவராயிருந்த மில்லர்துரையவர்கள், புதிதாய்க் கிறிஸ்துமதப்பிரவேசஞ்செய்தவர்களுக்குதற்கென்று அப்போது மிஷனாரை கட்டப்பட்டிருந்த விடுதிச்சாலையிலுள்ள சிலரோடு, அதிகாலையிற் நேகவப்பியாசத்தின்பொருட்டு உலாவுவதினும், பின்பு பள்ளிக்கூடங்களைப் பார்வையிடுவதினும், கோயிலாராதனை நடத்துவதினும், தம்மிடத்து வந்தவர்களுக்குக் கிறிஸ்துமத போதகஞ் செய்வதினும் அதிக கவனஞ் செலுத்தி வந்தனர். நிலை குலைந்து கிடந்த மிஷன் வேலையைப் பழையபடி சாசுவதஞ் செய்வதும் அப்படித்தாபித்த வேலையை மங்கவிடாது அபிவிர்த்தி செய்வதும், நேர்ந்த பல்வேறிடையூறுகளை யூடலுத்துச் செல்வதுமாகிய இவைகள் யாவும் அவர்மேற் பொறுத்தகடமையா யிருந்தமையால், அவர் சிறிதும் தளர்வுறாது தமது திடசித்தத்தோடும் கூரிய புத்தியோடும் வேலையை அதிகிரமமாய்நடத்தி வந்தார். தமக்கந்நிய தேசமாகிய வித்தேசத்தில் உறவினர் மித்திரர் யாருமின்றி ரைட்டிகப் பிரமசாரித்துவம் தவறாது தன்னந் தனியாயிருந்து தம் மதத்துவேஷிகளாகிய இந்

துக்களுக்குப் பரசமயமாகிய கிறிஸ்தசமைய போதகஞ் செய்வதும், இதற்குச் சாதகமாக முன்னரே யேற்படுத்தப் பட்டுச் சீர் குலைந்துகிடந்த மிஷனையும் கலாசாலையையும் பழையபடியு முயிர்ப்பிப்பதும் கஷ்டமாயிருந்த போதிலும் நேர்ந்த கஷ்டங்களை யெல்லாம் பொறுமையோடு சகித்தார். “ பாடின்றிப் பட்டமில்லை” என்னுப் பழமொழியின் உண்மையை யறிந்தவ ரன்றோ? இப்படியே கடு முழியம் புரிந்து வருங்காலத்தில், கிறிஸ்தமதம் இந்தியாவிற்குச் சரியாய்ப் பரம்பவேண்டுமானால் இந்தியர்கள் அங்கிலேய கல்விப்பயிலவேண்டு மென்றும், அவ்வாறு கற்கா தொழியின் வேதசத்தியங்களை யுணர்ந்தறிதல் கூடாதென்றும், தமதனுபவத்திலேயே கண்டார். கண்டபின்னர்த்தாம் செயற்பாலதைக் காலதாமத மின்றிச் செய்யவேண்டுமென்னுங் கருத்துடையராய்க் கலாசாலையை மிஷனின் முக்கிய அம்சமாக்கி அது செழித்தோங்கி வளர்வும், கல்வியிற் சிறந்த தெனப் பெயரெடுக்கவும் வேண்டிய பிரயத்தனம் யாவுஞ் செய்தார். அப்பொழுதே யேற்படுத்தப் பட்டுப் பிரசித்தி பெற்றிருந்த சர்வகலாசாலையாரின் பரீட்சைகளிற் றமது மாணுக்கர் பெருமையோடுஞ் சித்தியடைய வேண்டியது முக்கிய மென்றும், எது நேர்ந்தாலும் கலாசாலைக்கே தமது முக்கிய கவனத்தைச்செலுத்தி அதைப் பிரசித்தியடையச் செய்யவேண்டு மென்றுந் தீர்மானித்தார். இவ்வெண்ணத்துடன் மில்லர்துரை அவர்களும் தேர்ந்த வாசிரியரை யமைத்தல், அதிகமாணவரை வரும்படி செய்தல், சிறந்த கல்வி பயிற்றுதலாதியாம் இன்றி யமையாவ நேக நல்ல வேற்பாடுகளை யுண்டுபண்ணினார். இக்காலத்தில் கார்ட்ளோ பண்டிதர் (Dr. Carlaw) ஸ்டிவின்ஸன் துரை

யவர்கள் (Rev. William Stevenson) மாக்மில்லன் துரையவர்கள் (Rev. John Mac Millan) முதலியோ ரிவருக்கொத்தாசையாய் வந்து சேர்ந்தனர். மில்லர் துரையவர்களுடைய பெரு முயற்சியாலும், அவருக்குதனியாய் வந்தவர்களுடைய சகாயத்தாலும், கலாசாலை மேன்மேலும் விர்த்தியடைந்ததுமன்றி, 1863(ஆ)த்துப் பிரவேச பரீட்சையில் மூன்றுபேரும் அடுத்த வருஷத்திலாறு பேருஞ் சித்தியடைந்தனர். 1865(ஆ) எவ். ஏ. வகுப்புத் திறக்கப்பட்டது. அக்காலத்தில் மேற்குறித்த பரீட்சைக்கு ஒரே வருடம் படிக்க வேண்டியிருந்தமையால், அவ்வருடத்திலொரே மாணவனும் அடுத்த வருஷத்திற் பதினென்றும் பரீட்சையிற் சித்தியெய்தினர். இருந்த பாதிரிமார் யாவரும் தமது பல வேலைகளோடு கலாசாலை வேலையையும் பார்த்து வந்தமையானும், கலாசாலைக்கென்றே ஒரு வரை நியமித்து எல்லாப் பொறுப்பையு மவரமீது விடின் கலாசாலையின்னு மதிசமாய் விர்த்தியடையுமென்று தோன்றினமையானும், மில்லர் துரையவர்கள் 1865(ஆ) தலைமையாசிரியராய் நியமனம் பெற்றார். 1865(ஆ) பி.ஏ வகுப்புந் திறக்கப்பட்டமையால் இது வோர் முதற்றாகலாசாலையாயிற்று. இதேவருஷத்தில் (Rev. George Rae.) “ரே” என்னுந்துரையும் சென்னைக்கு வந்து சேர்ந்தார். இவ்விதமாய்ச் சென்னையில் வ்நீ சர்ச் மிஷன் சங்கத்தாரின் காரியங்களை யெல்லாம் மில்லர் துரையவர்கள் தமக்குசிதமாய்த் தோன்றியவாறு மாற்றியும், புதுக்கியும், பெருக்கியும் தாபனஞ்செய்த பின்னர், தமது ஐந்து வருட ஆழியம் பூர்த்தியானமையால், தேக செளக்கியார்த்தமாய்த் தமது ஜெனனதேசஞ் சென்றார்.

அவ்விடஞ் சென்றவுடன் தாம் இந்தியாவிற்கு கண்ட கேட்டவைகளைக் குறித்தும், இந்திய ஜனங்களுடைய குண குணம் குறை நிறைவுகள் அவர்களுக்கு வேண்டிய சாதனங்கள், அவர்கள் மத்தியில் கிறீஸ்தமத மெவ்வாறு பிரசங்கிக்கப்பட வேண்டும் என்னு மிவை முதலிய விஷயங்களைக் குறித்தும் ஆலோசித்தார். இதுகாறும் தமது திருச்சபையினு லளிக்கப்பட்டதாக அவர்மதித்த இவ் ஆழியம் இப்பொழுதோ தமது சொந்த மனச்சாட்சியினு லிடப்பட்டதாக மாறிற்று. இந்தியாவிற்கு றுமேற்றுக்கொண்ட வேலையையும், அது அப்போதிருந்த ஸ்தியையும், அதைப் பூரணப்படுத்த வேண்டுமென்பதையும், அவ்வாறு செய்வதினாற் றென்னிந்தியா முழுவதற்கு முண்டாகும் பிரயோசனத்தையும், அவர் நினைக்குந்தோறும் தமது ஊழிய ஸ்தானத்தை விட்டிருக்கச் சற்றும் பிரிய மில்லாத வராய்க் கன்றிளந்த கறவைபோல் வருந்துவாராயினார். ஆயினும் தமது வேலையைக் குறித்துத் தமது ஜெனனவூரி லுள்ள நண்பர்களோடு சம்பாஷிப்பதிலும், கல்லூரியை விர்த்திக்குக்கொண்டிவரும் மார்க்கங்களை யோசிப்பதிலும், அது எக்காலமும் நிலைபெற்றிலங்குமாறு செயற்பாலன யாவையோ அவைகளைச் சிந்திப்பதிலும், தமது விடு முறை நாட்களைச் செலவழித்து, மறுபடியும் 1865-ஓடு கலாசாலையை அஞ்ஞானவந்த காரகத்தை யோடச்செய்யுந் தீபமாகச் செய்யவேண்டு மென்னுந் திடசித்தத்தோடு சென்னைக்குத் திரும்பினார்.

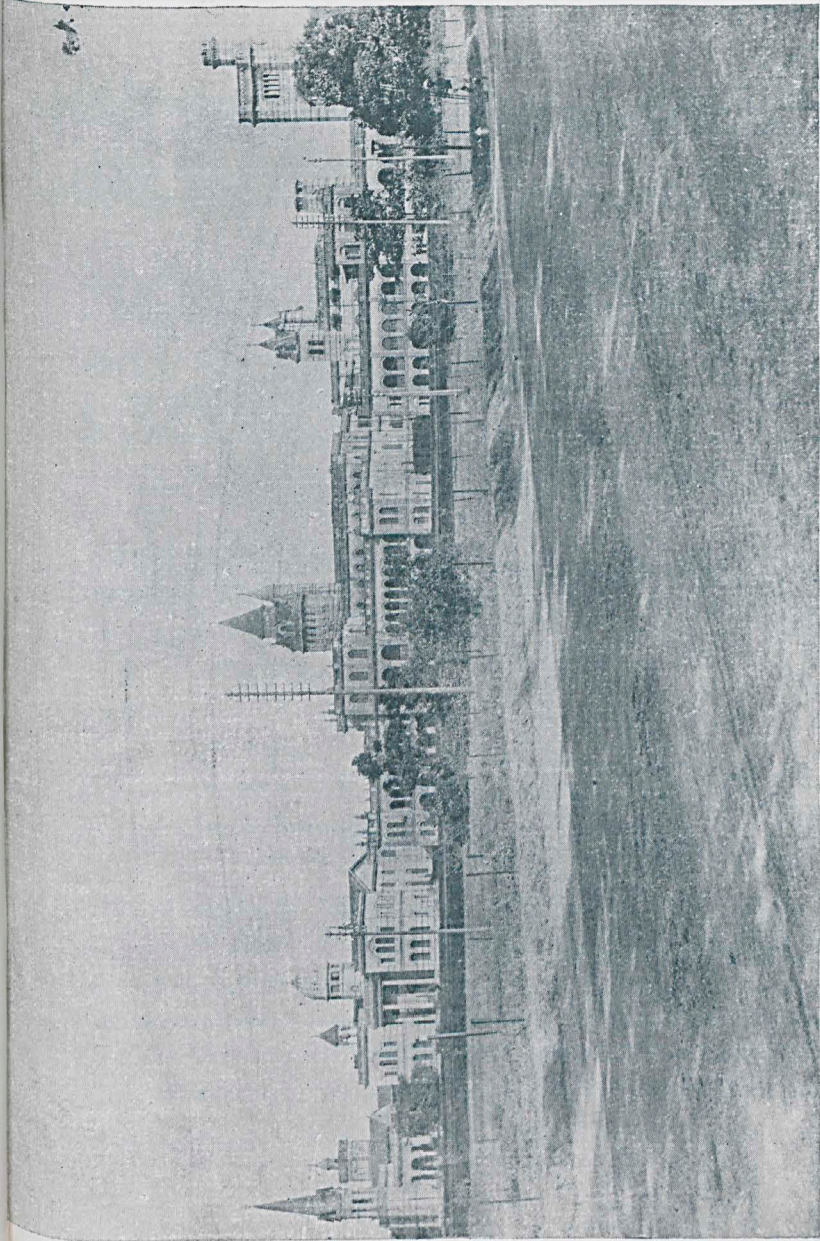
பழைய படியுஞ் சென்னையைச் சேர்ந்தவுடன் கலாசாலையை முன்னிலு மதியுக்கத்தோடு நடத்தவும், மாணவர்திகமாய்ச் சேருவதற்கு வேண்டிய சாதனங்களைச் செய்

யவும், கல்வி பயிற்று முறைமையை யதிகமாய்ச் சீர்திருத்தவுந் தொடங்கி, தமது முழுக்காலத்தையும் கலாசாலை யபிவிர்த்திக்கென்றே செலவழித்து வந்தார். கார்லோ பண்டிதர் (Dr. Carlaw) 1874-ல் வரையிலும், மாக்மில்லன் துரை எழுபதாம் வருடம் வரையிலும் “ரே” துரை எண்பத்தைந்தாம் வருடம் வரையிலும், ஸ்டீவின்ஸன் துரை எழுபத்தாராம் வருடம் வரையிலும் தம்மாலியன்றவாறு கல்லூரியிற் சிரத்தையோடுநீடித்து வந்தனர். கல்லூரியும் வேலையளவில் வ்நீ சர்ச் மிஷன் சபையின் முக்கிய அம்சமாய்க் கணிக்கப்பட்டாலும், ஸ்தாபனம், தாபரிப்பு, மேல் விசாரணை முதலிய விஷயங்களில் மேற்படி சபையின் சம்பந்த மில்லாததாகி, கனம் மில்லர் துரையவர்களின் முழுப்பொறுப்பிலும் நடத்தப்பட வேண்டியிருந்தது. இதுகாறும் எல்லாவாசிரியர்களும் எவ்விஷயத்தையும் கற்பிக்கும் வழக்கத்தை நீக்கி, கலாசாலையிற் பயிற்றப் படுங்கல்வியி னெவ்வொரு பகுதிக்கும் அவ்வப்பகுதியில் மிகத்தேர்ச்சி யடைந்த வாசிரியரைக் கூடிய போதெல்லா மமைத்துக் கலாசாலையாசிரிய வரிசையைப் பலப்படுத்த வேண்டுமென்று தீர்மானித்தார். அப்படியே 1871-ல் கணித சாஸ்திரத்தையே கற்று அதிற் சிறந்த பரிசுகள் பெற்றுக் கீர்த்தியடைந்த ரோஸ் (William Ross.) துரையும், எழுபத்து நான்கா மாண்டில், தத்துவ சாத்திரம் தர்க்கசாத்திரம்முதலியன கற்பிப்பதற்காக, மில்லர் துரையோடு தமது ஜீவிய காலத்தின் முக்கிய பாகத்தைக் கல்லூரிக்கென்றே தத்தம் செய்தவரும், மில்லர் துரையவர்களுக் கிரண்டாவதாய்ப் பிரசித்தி பெற்றவரும் இவ்வுத்தம ஆழியத்தில் அவருக்கு வலக்கரமே போன்ற

வரும், இக்கலாசாலையிற் கல்விசற்றேறும் மற்றேறாமாகிய யாவரன்பையும் வசிகரித்தவரும், அவருளத்தை விட்டக லாதென்றுங் குடிகொண்டிருப்பவரும், தற்சாலத்திற்றம தூழியத்தினின்றும் நீங்கிச் சீமையி லிளைப்பாறுபவருமா கிய கனம் கூப்பர் (Dr. Cooper) துரையவர்களும் நியமிக்கப்பட்டனர்.

அப்பால் மில்லர் துரையவர்கள் தமது கலாசாலையைச் சாஸ்வதஞ் செய்யக்கருதிச் சீமையிலுள்ள தமது திருச்சபையாருக்கு ஓர் நிருபமனுப்பி, தமது கலாசாலை தென்னிந்தியா முழுவதற்குமோர் முக்கிய கிறிஸ்தமத்திய கலாசாலையா யிருத்தல்வேண்டு மென்றும், அது எப்பொழுதும் மங்காது சாஸ்வதமாயிருத்தற்கு வேண்டிய வேற்பாடுகள் தனியே செய்வது மேற்படி சபையாருக்குக் கஷ்டமாயிருக்கு மென்றும், வேறு மிஷன் சங்கத்தாருதவியைக் கொண்டு நடத்துவ துசிதமென்றும் வற்புறுத்தி, அந்நிருபத்திற் கநுபந்தமாகத் தென்னிந்தியாவிற்கிறீஸ்த ஆழியம் நடப்பித்துக் கொண்டிருக்கும் பற்பல மிஷன் சங்கத்தாரின் முகாமைக்காரருடைய வநுமதியையுஞ் சேர்த்தனுப்பினர். அவர்களும் இவர் சொல்வது மிகவுஞ் சரியென்றங்கேகரித்து, 1876(௧௮)த்தின் கடைக்கூற்றிற் செய்யவேண்டிய வேற்பாடுகள் யாவற்றையுஞ்செய்துமுடித்தமையால், அடுத்த வருஷம் ஜனவரி மாதம் முதலாந்தேதி முதல், வ்றீ சர்ச் மிஷன் கலாசாலை யெனச்சென்னையில் விளங்கியது சென்னைக் கிறிஸ்தவ கலாசாலை (Madras Christian College) என்னுந் திருநாமம்பூண்டு நடைபெற்று வந்தது. இதுமுத லிக்கலாசாலை, வ்றீ சர்ச் மிஷன், உவெ

ஸ்லீயன் மிஷன், சர்ச்சிமிஷன், என்னும் முச்சங்கத் தாராலும் ஒருமித்து நடத்தப்பட்டு வந்தது. வ்றீ சர்ச் மிஷன் வருடமொன்றுக்குக் கலாசாலையின் பொருட்டு 2000 பவுண் திரவியசகாயஞ்செய்ய வொப்புக்கொள்ள, மேற்குறித்த விருசபையாரும் அவ்வளவு சகாயந்தாமும் வருடந்தோறும் அளிப்பதாக வாக்களித்து அவ்வாறே நடத்தி வருகின்றனர். கலாசாலையின் சகல ஒழுங்குகளையும் நடத்துவதற்கு இரண்டு சங்கங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு, மேற்படி கலாசாலையின் சர்வாதிக்காரங்களு மவைக்கே யளிக்கப்பட்டன. இவைகளில் ஒன்றுக்கு “செனேட்டஸ்” என்னும் மந்திராலோசனைச் சபையென்றும், மற்றதற்கு “காலீச் கவுன்சில்” என்னும் பொதுச்சபையென்றும் பெயர். இவைகளுள் முந்தியது கலாசாலைத் தலைமையாசிரியரை அக்கிராசனாதிபதியாகவும், மற்றைய வாசிரியரை யங்கத்த வராகவுமுடையது. தம்மிவீருவரை, வருடாவருடம் ஜனவரிமாசம் இருபத்து நான்காந் தேதிக்குப் பின்வரும் புதன் கிழமை பொதுச் சபையினங் கத்தவராய் நியமிப்பதும், உதவியாசிரியர் முதல் வேலைக்காரரீறாகவுள்ள கலாசாலை உத்தியோகஸ்த ரனைவரையும் வேண்டிந்தோறும் நியமிப்பதும், இவர் கடமைகள் சம்பள முதலியவற்றை ஏற்படுத்துதலும், இவர்களுட் டமக்குத் தோன்றுகிறவரிடத்துப் பண ஈடு வாங்குவதும், கலாசாலைக்கு வேண்டிய சட்டதிட்டங்களை யுண்டு பண்ணுவதும், ஆசிரியர் கடமை யாதென வரையறுப்பதும், சகல வரவு செலவுக் கணக்குகளையும் பார்வையிட்டுப் பொதுச்சபையார்க்கு மேற்பார்வைக் கும், அநுமதிக்கு மளிப்பதும் இச்சங்கத்தைப் பொறுத்தனவாயிருக்கின்றன.

THE MADRAS CHRISTIAN COLLEGE, THE LARGEST MISSION INSTITUTION IN INDIA.

‘போதுச்சபை’ என்னும் பிந்திய சங்கமிதற்கு மேல திகாரமுடையது. இதிற கலாசாலைக்குத் திரவியசகாயஞ் செய்து நடத்தும் மிஷன் சங்கங்களின் காரியதரிசிகளும், கலாசாலைத் தலைமை யாசிரியர், தனாதிபதியாகிய விருவரும், மந்திராலோசனைச் சபையின் காரியதரிசியும், அச்சபையாரால் மேற்கூறியவாறு நியமிக்கப்பட்ட விருவரும், இவர்கள் யாவரானு மொருங்கே நியமிக்கப்பட்ட மற்ரோரு மங்கத்தவராவார். கலாசாலைக் கட்டிடத்திற்கு வேண்டிய நிலம் தளவாடம் முதலியவற்றைச் சேகரித்தல், சீமையி லிருக்கும் (Supreme Governing Body) சர் வாதிக்கார சபையாரால் நியமிக்கப்படுந் தலைமை யாசிரியர், உதவி ஆசிரியர் முதலினோரை யவரவர் ஸ்தானத்தில் வைத்தல், அவர்கள் வேதனம், கடமைகளை யிவ்வளவென வரையறுத்தல், சர்வாதிகார சபையா ரதமதியோடு இவர்களிடத்து வேண்டும்போது ஈடு வாங்குதல், வரவுசெலவுக் கணக்குகளைப் பரிசோதனை செய்யப் பரிசோதனரை யவ்வப் போது நியமித்து, அவர்கள் வேதனத்தை யேற்படுத்துதல், தனாதிபதியை நியமித்தல், அவர் கடமை முதலியவற்றை வரையறுத்தல், வேண்டுமானு லவரிடத்து ஈடு வாங்குதல், கலாசாலை விஷயமாய் நேரும் சகல வியாச்சியங்களையு நடத்துதல், மாணுக்கர் கொடுக்கவேண்டிய வேதனத்தைச் சமயத்துக்குத் தக்கவாறு அளவு படுத்துதல், தமக் கவசியமாகத் தோன்றும் போதெல்லாம் தமததிகாரத்தை, தம்மால் அவ்வப்போது நியமிக்கப்படும் கருமசபையாருக் களித்தல், மந்திராலோசனைச் சபையாரா லனுப்பப்படுஞ் சகல சங்கதிகளையும் யோசித்துத் தீர்மானஞ்செய்தல் முதலிய யாவு மிச்சங்கத்தின் கடமையாகும்.

இவ்வாறு மில்லர் துரையவர்கள் ஆதியில் அன்டேஷன் துரையவர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட கலாசாலையைத் தம் மாஸியன்றவாறு படிப்படியாய் விர்த்திக்குக் கொண்டுவந்து சாஸ்வத ஸ்தாபனஞ்செய்ததும், அதற்கு வேண்டிய வேற்பாடுகள் எவற்றையும் நிறைவேற்றியதும் வியக்கற்பாலதே. இங்ஙனம் இக்கலாசாலை விருத்தியை விரும்பிப் பலர் வந்து முயற்சித்தாராயினும், முடிவில் இவரே விருத்தி செய்தாரென்பதை யறியாதார் யாவர்?. கிறிஸ்தவ கலாசாலையென்று பெயரிருப்பினும் அங்ஙனங் கூறுது மில்லர் ஸ்கூல் என்று பலர் தம் வாயாற்கூறுவதுஞ் சான்றேயாம்.

கல்லார் பலர்கூடிக் காதலித்து வாழ்வதினும்
வல்லா னொருவனையே மானுவரோ—வல்லாரு
மெண்ணிலா வான்மீ னிலகிடினும் வானகத்தோர்
வெண்ணிலா வாமோ விளம்பு. (ரீதிவெண்பா.)

மூன்றாம் அத்தியாயம்.

மில்லரும், வித்தியா விசாரணைச்சங்கமும்.

இவ்விதமாக மில்லர் துரையவர்கள், தமது கலாசாலையோடு மாத்திரம் நில்லாது கல்வி விஷயமாகச் செய்யப்படு மெல்லாக் காரியங்களினூற் தலையிட்டுத் தம்மாலியன்ற வுதவிபுரிந்து வந்தனர். அங்கிலேய கல்வியி விவருக்கிருக்கும் பூரண பாண்டித்தியத்தையும், கல்வி பயிற்றுவிதி விவர்பாலுள்ள ஆக்கத்தையும், விடா முயற்சியையுங்கண்ட சென்னைச் சர்வகலாசாலையார், இவரை 1867 (1௩) சர்வ கலாசாலைக் கண்ணிய கூட்டத்தவரு ளொருவராக்கினது மன்றி, அவ்வருட முதலாக வித்தியாபரீட்சகராகவு மேற்படுத்தினர். இப்படியே யநேக வருடகாலமாகப் பரீட்சகராக விருந்தவராயினும், தற்காலத்திலோ தமது தேக அசௌக்கியத்தினாலும், அவ்வேலைக்குத் தக்கவர் மிகுதியாயிருப்பதினாலும் அவ்வுத்தியோகத்தை யேற்றுக்கொள்ளுகிறதில்லை. அக்காலத்திற் சென்னைத் தேசாதிபதியாயிருந்த நேப்பியர் பிரபுவும் வித்தியா விஷயமாய்ச் செய்த ஆழியங்களினிமித்தம் தமக்கு மிகவும் நண்பரான மில்லர் துரையவர்களை, சென்னைச் சர்வகலாசாலையில் வித்தியார்த்திப் பட்டம் பெற்றறங் கேறுவார் நிமித்தஞ் செய்யப்படும் போதனா உபந்நியாசத்தை 1871(௩௩) செய்யுமாறு நியமித்தனர். அவரப்பொழுது செய்த வுபந்நியாசம், சர்வகலாசாலை ஸ்தாபனமான தேதி முதலதுகாறும், பற்பல பேர்களாற் செய்யப்பட்ட வுபந்நியாசங்க

எல்லாவற்றுள்ளும் சொன்னயம், பொருணயம், கற்பனா லங்காரம் முதலிய சிறந்த விலக்கணங்களாலும், கேட்போர் மனத்தை யுருக்கும் தன்மை, பேச்சலங்காரம் முதலிய வற்றாலும் மலிந்து பொலிந்து விளங்குகின்றது. சுமார் இரு பத்தைந்து வருடகாலமாய் “ சின்டிக்கேட்” (Syndicate) என்னும் சர்வகலாசாலைப் பரிபாலன சபையி னங்கத்தவ ராயிருத்து அதன் கிருத்தியங்கள் யாவையும் சாதுரிய புத்தியோடும், தீர்க்காலோசனை யோடும் நடத்தினமையால் அச்சபையா ரிவரிடத்து மிக்க நம்பிக்கை யுடையவராய் இவர் செல்லும் வழியே எவ்வகாரங்களிலுஞ் சரியென்றங்கீகரிப்பர். இக்காலத்தில் நாம் காண்கிறபடி இவர் சென்னைச் சட்ட நிருபண சபையில் சர்வ கலாசாலையாரின் பிரதிநிதியாக நியமனம்பெற்றது மிக்காரணத்தினாலேயாம். வித்தியாவிஷயமா யிவருக் கிருக்கும் ஞானம், பயிற்சி, அதுபவம் முதலியவற்றைச் சென்னைத் துரைத்தனத்தார் நன்கறிந்தவராதலின், உத்தியோக நியமனத்தின்பொருட்டாவது, வேறெந்த முகாந்தரத்தினாலாவது தாம்பரீட்சைகளை நடத்தும்போது இவரபிப்பிராயத்தையும் உதவியையும் வேண்டி இவரிடத்து ஆலோசனை பெற்ற பின்னரன்றி நடத்தாராயின், இவர் வித்தியாவிஷயமாய்ச் சென்னை ராசதானியிலடைந்திருக்குங் கீர்த்தி யுரைக்கற் பாற்றோ ?

தமது கலாசாலை மேன்மேலும் வளர்ந்து வந்தமையால் அதற்கு வேண்டியவாறு கற்றுக்கொடுக்க வேண்டிய விஷயங்களும் பலவாக, கலாசாலைக் கட்டிடத்தைப் போதியவாறமைத்தல், புதிய சாஸ்திரங்களைப் பாடமா யேற்படுத்தல், இவைகளைக் கற்பிக்கத் தகுந்த புதிய வாசிரியரை

நியமித்தல் முதலிய விஷயங்களிற்றமது புலனைச்செலுத்தி, அதைப் பூரண கல்விக்கழகமாக்க வேண்டிய பிரயத்தனம் யாவுஞ் செய்துகொண்டிருக்கையில், அவர் இரண்டாம் முறை இளைப்பாறுதற்பொருட்டுச் சீமைக்குச் செல்ல வேண்டிய காலம் சமீபித்தது. அப்படியே 1878 -ஓஸ்தமது ஜெனன ஆருக்குச் சென்றார்.

அவ்விடஞ் சேர்ந்தவுடன் தமது காலத்தை வீணுய்க் கழிக்காது, இந்தியாவில் மிஷன் சங்கத்தார் அங்கிலேய கல்வியை ஸ்தாபித்து நடத்துவது எத்துணைநன்மை பயக்குமென்றும், கிறிஸ்துமதம் பரம்புவதற்கதுவே மூலாதாரமென்றும், அங்கே வித்தியா விஷயமாய்ச் செய்யப்படுமொவ்வொரு முயற்சியையும் கைநெகிழவிடாது உபசரித்து நடத்துவது அங்கிலேயரிற் பொறுத்த பெருங்கடனென்றும், கனம் அன்டேஷன் துரையவர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட கலாசாலை அதுவரையி லடைந்திருக்கும் பிரசித்தி இவ்வளவென்றும், அதற்குமேற் செய்யவேண்டியவை யிவையென்றும் கண்டோர் கேட்டோர் மனதையெழுப்பும்படி கூட்டங்களிலும், சாதாரண சம்பாஷனைகளிலும் பேசினார். அதன்மேற் நமது விடுமுறைநாட்கள் கழிந்தபின்னர், மில்லர் துரை மறுபடியும் பூரண செளக்கியமும் புதியஆக்கமு முடையவராய், இந்தியாவுக்குத் திரும்பித் தமது உத்தியோக ஸ்தானமாகிய சென்னை யைச் சேர்ந்தனர். தமது கலாலைகளிலும் இதர கலாசாலைகளிலும் மாணவர் தமக்கிஷ்டமானபோது தாம் கல்விகற்கும் கலாசாலையைவிட்டு வேறுகலாசாலைக்குமாறுதல், கொடுக்கவேண்டிய வேதனத்தைக்கொடாது கலாசாலை

யைவிட்டு நின்றுவிடுதல், கலாசாலைகள் போட்டிகாரணமாக மாணாக்கர் கொடுக்கவேண்டிய வேதனத்தைக் குறைத்து அவர்களின் தொகையை யதிகப்படுத்துதல், இவை முதலிய பலவித தீர்ச்செயல்களை நேரிற்கண்டு தம்மாலானவாறு இவைகளை நிவிர்த்திசெய்யும் நோக்கத்தோடு, சகல கலாசாலைகளும் அநுசரித்து நடப்பதற்காகச் சில சட்டதிட்டங்களையும் பிரமாணங்களையும் தமது சொந்த யுக்தியனுபவங்களைக் கொண்டேற்படுத்தி, இதர கலாசாலையாசிரியருக்குக் காண்பித்து, அவ்விதிகளை யநுசரிப்பதனுண்டாகும் நன்மைகளை யவர்கட் கினிநுவிளக்கி அவர்களதுமதியையும் பெற்றனர். பின்னர், அவைகளை இராசாங்கத்தார்க்குக் காண்பித்து அவர்களதுமதியும் பெற்றாலன்றிப் பிரயோசனம் யாதும் விளையாதெனத்தேர்ந்து, வித்தியாபகுதிக்காரிய கர்த்தர் மூலமாக அவைகளை யவர்களுக்கனுப்பி இராசாங்கத்தாரு மங்கிகரிக்கும்படி செய்தார். ஆகவே, இக்காலத்தில் “சென்னை இராசதானி வித்தியாபகுதிப் பிரமாணங்கள்” (Madras Educational Rules) என்று வழங்கிவரும் சட்டங்கள்யாவும் மில்லர்துரையவர்களாலேயே யியற்றப்பட்டனவென்பது தெளிவாய்ப் புலப்படுகின்றது. இவ்விஷயத்தில் துரையவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட சிரத்தைக்கும், விடாமுயற்சிக்கும், கல்வியபிவிர்த்தி யொன்றையே கைம்மாறாகக் கருதினர்.

இஃதமாதிரியாகச் சென்னைச் சர்வகலாசாலையிலும் நன்மைக்குரியவனேக பிரமாணங்களை நுழைத்து, அத்துடன் இணைக்கப்படும் பற்பல கலாசாலைக ளநுசரிக்கவேண்டிய பல முக்கிய பிரமாணங்களை யு மேற்படுத்தினர். இவைகள் பரீட்சைக்குச் செல்லும் மாணவர்க்குச் சற்றே கடின

மாய்க் காணப்படினும், சல்வி யபிவிர்த்திக்கும் பொதுத் தேர்ச்சிக்கு மின்றியமையாதன வென்பது யாவரு மொத் துக்கொள்ளக் கூடிய விஷயமே யாம்.

இவ்வண்ணமாக மில்லர்துரையவர்கள் தமது கலா சாலைக்கும், இதரகலாசாலைக்கும் நன்மை பயக்கக்கூடிய சற்கிரியைகளைச் செய்து கொண்டு வரும்போது, இவர் கலாசாலைவிஷயமாய்ச் சில சம்பவங்கள் நிகழ்ந்தன.

இக்கலாசாலை, 1854-ம் (ஸ்ர) முதல் துரைத்தனத்தா ரிடமிருந்து உபகாரவேதனம் பெற்று நடைபெற்றுவந் தது. இவ்வுபகாரவேதனம் ஆதியில் மிகவுங் குறைந்த தொ கையாபிருந்தாலும் கலாசாலை விர்த்தியாகி வரவர, வேதன மும் கூட்டப்பட்டுவந்தது. 1878-(ஸ்ர) க்கடைக்கூற்றில், இராசாங்கத்தார், அப்பொழுது வித்தியாகர்த்தாராயிருந்த “கர்னல் மாக்டோனால்ட்” (Colonel Macdonald) என்பவ ருடைய வசிப்பிராயத்தை யதுசரித்து, தாம் கொடுத்துவ ந்த வுபகாரவேதனத்தை (7200) ஞபாவாகக்குறை த்து, கலாசாலைச் செலவுகளெவ்வள வதிகப்படினும், தா ம்கொடுக்கு முபகாரவேதனம் இத்தொகைக் கொடுபொ முதும் மேற்படுத்துவதில்லை யென்றுதெரிவித்தனர். கலா சாலைவளரவளர அதன் செலவுகளும்தி கரித்துக்கொண் டே வந்தமையானும், அரசாங்கத்தார் தமது கலாசாலை க்குமாத்திரம் உபகாரவேதனத்தைக் குறைத்தது தக்கதல் லவென்று தோன்றினமையானும், இச்செய்கை 1854-ம் வருடத்தில் இராசாங்கத்தார் வித்தியாவிஷயமா யனுப் பிய ராச பத்திரத்தின் மூலாதாரநியமங்கட்கு விரோதமாய்க் காணப்பட்டமையானும், மில்லர் துரையும் கலாசாலைச்

சங்கத்தினரும் துரைத்தனத்தாரவ்வாறு செய்தது சரியன்றென வாதாடினர். இதைப்பற்றிய விவாதம் சுமார் இரண்டு வருடங்களாக நடந்த பின்னரும், யாதும் முடிவெய்தாமையின், 1880(ஆ) இதைக்குறித்து இந்திய இராசமாலிகிதருக்கு ஓர் விண்ணப்ப பத்திரமனுப்பப்பட்டது. இராசமாலிகிதரும் அவ்விண்ணப்ப பத்திரத்திற்கண்டவைகள்யாவும் நியாயமானவை யெனக்கொண்டு, இராசாங்கத்தார் கலாசாலை யுபகாரவேதன விஷயமாய்ச் செய்தவுத்தரவை மாற்றினர். இவ்விஷயத்தால் நேர்ந்த வாக்குவாதத்தினாலும், இன்னும் சிற்சில நியாயங்களினாலும், இந்திய விராசாங்கத்தார், வித்தியாவிஷயமாயுள்ள குறைநிறைவுகள் யாவையென்றும், அதை யெவ்வாறு பலப்படுத்தல் வேண்டுமென்றும், அறிதற்பொருட்டு வித்தியாவிஷய விசாரணைச்சங்கம் (Educational Commission) என்னுமே:ர் சங்கத்தை, 1882(ஆ) ஏற்படுத்தினர். வித்தியா விஷயங்களிற் நேர்ந்தவரெனப் பேர்பெற்றிருந்த மில்லர் துரையையும் அச்சங்கத்தினங்கத்தவரு ளொருவராயிருக்க வேண்டுமென்று துரைத்தனத்தார் கேட்டமையால், கலாசாலைச் சங்கத்தினரும் சிறிதுகாலம் மில்லர் துரையை யனுப்ப வியைந்தனர். சங்கம் கல்கத்தாவிற் கூடினமையால், அவர் 1882(ஆ) ஜனவரிமாதம் இராசமாநகர்க்குப் பிரயாணமாயினர்.

மேற்கூறிய வித்தியாவிஷய விசாரணைச்சங்கம் அடுத்த பிப்ரவரி மாதம் இரண்டாந்திகதி கூடிற்று. அச்சங்கம் செய்யும் விசாரணைகளிலும் தீர்மானங்களிலும், இந்தியா வின் சகல சம்பத்துக்களுந் தங்கியிருக்கின்றனவெனத் தேர்ந்து, மில்லர் துரை யாதொன்றையுங் கவனியாது

தமக்குக் கடவுளா லளிக்கப்பட்ட அவ்வேலையை அதிக வைராக்கியத்தோடும், அபிமானத்தோடும், பரமவுற்சாகத்தோடும் செய்யத்தலைப்பட்டனர். அச்சங்கத்தின் அக்கிராசனபதியாய் வீற்றிருந்த “சர் உவில்லியம் ஹன்டர் (Sir William Hunter) துரையவர்களும், மில்லர்துரையின் நற்குணங்களையும், விசேஷசக்தியையும் கண்டு அவருடன் மிக்க அந்நியோந்நியமாயினர். மிஷன் சங்கத்தாரால் நடத்தப்படும் வித்தியாசாலைகளுக்கு மாத்திரமல்ல, மற்றும் சுதேசவுற்பத்தியான பாடசாலைகளுக்கும் துரைத்தனத்தார் உபகாரவேதனமளித்து அவைகளைக் குன்றவொட்டாது பரிபாலிக்க வேண்டுமென்பதே மில்லர்துரையவர்கள் கொள்கை. இத்தகைய வித்தியாசாலைகளின் நன்மையின்பொருட்டு அவர், மேற்கூறிய சங்கத்தார் முன்னிலையிலும், துரைத்தனத்தாரிடத்திலும் அநேக விஷயங்களைக் குறித்துப் பரிந்துபேசினர். அப்பொழுதிவர் எடுத்துக்கொண்ட பிரயாசைபையும், இவரிடத்து விளங்கின வநேக விசேஷகுணங்களையும் வித்தியாவிசாரணைச் சங்கத்து அக்கிராசனபதியும், மற்றும்வருடைய கூட்டாளிகளும் நேரிற்கண்டு இவர் திறமையை மிகவும் புகழ்ந்துகொண்டாடினர். அநேகரை நேரில்வரவழைத்து, வித்தியாவிஷயமாயுள்ள குறைவுகளைக் குறித்தும், அவைகளை நிவிர்த்திசெய்தற் பொருட்டருசரிக்கவேண்டியவழிவகைகளைக்குறித்தும், அவர்களனுபவத்திற் கேற்பச்சாட்சிபகருமாறு செய்து பரிசோதனை பண்ணவேண்டியிருந்தமையானும், கல்விபயிற்றும் பற்பல மிஷன் சங்கத்தார், நகரசங்கத்தார், மற்றும் வித்தியாபிமானிகள் முதலிய வெத்திறத்தோருமனுப்பிய வெண்ணிறந்தவிண்ணைப்பபத்திரங்கள்

கடிதங்கள் முதலியவற்றை நன்றாயாராய வேண்டியிருந்தமை யானும், கல்விவிஷயமாய்த் துரைத்தனத்தார் அதுவரையிற்செய்த நடவடிக்கைகள் இவ்வளவினவென்றும், இத்தன்மையனவென்றும் தேறவிசாரணைசெய்யவேண்டியிருந்தமையானும், அவர்கள் நியாயமாய் எதெதுசெய்தல் சங்கத்தாருக்கு உசிதமென்று தோன்றுகின்றவோ அவைகளைச்செய்யுமாறு துரைத்தனத்தாருக்குக் கற்பிக்க வேண்டியது தமது பெருங்கடனென்று சங்கத்தாருணர்ந்தமையானும், அவர்கள் தம் வேலையை முடிக்க அதிக காலஞ்சென்றது. 1883ஆம் மார்ச்சுமாதத்தோடு முடிவாகுமென்றெதிர்பார்த்திருந்தவேலை, பின்னுஞ் சிலகாலம் நீடித்தமையால் கனம் மில்லர் துரையவர்களும் இன்னுஞ் சிறிது காலம் கலாசாலையைப் பிரிந்திருக்கநேர்ந்தது. ஈற்றிற் சங்கத்தாரும் ஒருவாறு தமது கடமையை முடித்துத் தாம் செய்த வேலையைக்குறித்த வரலாற்றை யெழுதுமாறு கருமசபை (Committee) யொன்றேற்படுத்திய பின்னர், சங்கம் சமாப்தியாயிற்று. நியமிக்கப்பட்ட கருமசபையாரும் தமது கடமையை நிறைவேற்றுமாறு சிம்லா (Simla) என்னுமிடஞ் சார்ந்தனர். வித்தியா விசாரணைச் சங்கத்து வலக்நாமாயிருந்து கடமை பார்த்து வந்த மில்லர் துரையவர்களே இக்கரும சபைத்தலைவராய்த் தெரிவு செய்யப்பட்டார். தமது உயிரினு மரிய கலாசாலையைவிட்டுப் பிரிந்திருக்கச் சற்றும் சகிந்நாதவராய் மில்லர் துரையவர்களுங்குறிக்கப்பட்ட வேலையிற் றமக்குரிய பாகத்தை மற்றவர்களுக்குமுன் அதிவினாவாய் முடித்து, தமது உத்தியோகஸ்தானமாகிய சென்னைக்குச்செல்லுமாறு புறப்பட்டனர். இவர் சிம்லா நகரிற்றங்கிய சிறிது காலத்துள், அநேக தக்க

மனுஷரைத் தமது நண்பராக் கொண்டமையால், அந்நண்பர்யாவரும் இவர் அவ்விடம் விட்டுப் புறப்படும்போது அதிக மரியாதையோடும் வழிவிட்டனுப்பினர். அன்றியும் சிலர் தாமிவர் மீது கொண்ட நல்லபிப்பிராயத்தைப் பலவாறு வெளிப்படுத்தியு மிருக்கின்றனர். சிம்லாதேசவாசியாகிய ஒருவர், சென்னைக் கிறிஸ்தவ கலாசாலைப் பிரதம போதனா சிரியராகிய மில்லர் துரையவர்கள், கல்கத்தா சிம்லா என்னுமீரிடங்களிலும், வித்தியாவிஷயமாய்க் கூடிய விசாரணைச்சங்கத்தில் சிறந்த ஆழியத்தைச் செய்திருக்கின்றனரென்றும், அது, சென்னையில் அவர் அடைந்திருக்கும் கிரீத்திப் பிரஸ்தாபத்தை யறிந்த வெல்லோரும் எதிர்பார்த்திருந்த வோர் விஷயமென்றும், அக்கிராசனாதிபதியையும், தமக்கு முற்றும் மாறான வெண்ணங்களை யுடைய ஏனையசபையினரையும் வசிகரித்து, அவர்கள் வியப்படையச்செய்தது யாரும் எதிர்பார்த்திராத வோர் விஷயமென்றும் பிரசித்திபெற்ற வோர் பத்திரிகையில் எழுதினர்.

மில்லர் துரை தமக்களிக்கப்பட்டவேலையைக் குறைவறமுடித்து மறுபடியுஞ் சென்னைக்குப் புறப்படும்போது அவருக்கு வந்தவேபசாரமாக ஓர் திருவிருந்தளிக்கப்பட்டது. அச்சமயத்திற் பிரசன்னரா யிருந்த வோர் துரை, வித்தியா விஷய விசாரணைச் சங்கத்தார் தமது வேலையைச் செய்யவாரம்பித்த பின்பே தான் அச்சங்கத்தினங்கத்தவராகச் சேர்ந்ததென்றும், தான் சேர்ந்தது முதல், சங்கத்தாரின் நடவடிக்கைகளைக் கவனித்ததில், மில்லர் துரையவர்களே அங்கு நடந்த தீர்க்கங்களில் மிக்க நிபுணராய்க் காணப்பட்டனரென்றும், அவர் செலுத்திய வதிகா

ரத்தைக் குறித்தும், காட்டிய முதன்மையைக் குறித்தும் தாம் மிகவுமாச்சரியப் பட்டதாகவும், தர்க்கத்தில் ஒருவரோடொருவர் பேதப்படும்போது மில்லர் துரையவர்களின் சமயோசிதவாய் மொழிகளே அவர்களைச் சரியான தீர்மானங்கட்கு வழிகாட்டின வெனவும், மில்லர் துரையவர்களுடைய நிறமையைத் தாம் வியந்து கொண்டாடுவதாகவுங் கூறினர்.

கனம் மில்லர் துரையவர்களும், 1883 (ஹ) ஆகஸ்டு மாதம், 10 - ம் திகதி மறுபடியும் சென்னைக்கு வந்து சேர்ந்தார். மில்லர் துரையவருகிரூர் என்கிற சப்தம் செவிப்புக்கா முன்னர்க் கலாசாலை மாணவர், ஆசிரியர் முதலிய வெத்திறத்தோரும், அவரை யெதிர் கொண்டு சென்று உபசரித் தழைத்தனர். கல்லூரிக் கட்டிடம் அன்றையதினம் மிக வினோதமாய் வலங்கரிக்கப்பட்டு “தலைமையாசிரியருக்கு வந்தனம்” (Welcome to the Principal) என்னும் வார்த்தைகள் தீட்டப்பெற்ற தாய், அதியற்புதக்காட்சியைக் கொடுத்தது. காலீச், ஹைஸ்கூல் என்னுமிரு பகுதியாரும் மில்லர் துரையவர்களுக்கு வந்தன மளிப்பதில் ஒருவரோடொருவர் பொருவதேபோன்று மிக்க வகக்களிப்புடையராய் ஆனந்தாவேசங் கொண்டனர். இப்படிப்பட்ட சமயங்களில் வழக்கமாய்ச் செய்யப்படுவனபோல் அன்றையதினமும் எண்ணிறந்த புஷ்பங்களும், மாலைகளும், பழவர்க்கங்களும் தாராளமாய் வழங்கப்பட்டன. கலாசாலைப் பகுதியைச்சேர்ந்த மாணவரும், ஆசிரியரும் மில்லர் துரை செய்த அரும்பெரு மூழியத்தின் ஞாபகார்த்தமாக எப்பொழுதும் வைத்திருக்கக் கூடிய சில பரிசு

களை யீந்து உபசாரபத்திரத்தைப் படிக்க, வித்தியாசாலைப் பகுதியார் சிறந்த பரிசுகளை மாத்திரமீந்து துரையவர்களைக் கண்ணியப் படுத்தினர்.

வித்தியாவிஷய விசாரணைச் சங்கத்தில் இவர்காட்டிய உளக்கம், பொறுமை, எடுத்ததைச் சாதிக்குந் தன்மை, ஜனோபகார சிந்தை, வித்தியாபிமானம் முதலியவற்றைக் கண்ணுற்ற பிரதி காவலராகிய “றிப்பன்” பெருமான் (Lord Ripon), இந்திய ஜனங்களின் நன்மையைத் தாம் விரும்புவது போலவே, சென்னைக் கிறிஸ்தவ கலாசாலைப் பிரதம போதனாசிரியராகிய மில்லர் துரையும் விரும்புகிற ரெனத் தேர்ந்து அவரிடத்து மிக்க பிரீதியுடையவராயினர். பின்னர் “றிப்பன்” பெருமான் சென்னை ராசதானியை 1884(ஊ) தரிசித்தபோது, மில்லர் துரையின் ஜீவிய வேலையின் பயனாய் நின்றிலங்கும் சென்னைக்கிறிஸ்தவ கலாசாலையும் தரிசிக்க வெண்ணி, பிப்ரவரி மாதம் 12 ம் தேதி அங்குச் சென்றார். இங்கிலாந்திற் கரசியும், இந்திய சக்கிரவர்த்தினியும், எங்கள் மகாராணியுமாகிய மாட்சிமை தங்கிய “விக்டோரியா” பெருமாட்டியின் மகாகௌரவ பிரதிநிதியாகிய “றிப்பன்” பெருமான், தமது கலாசாலையையும், வித்தியா சாலையையும் பார்க்க வருகிறார் என்று கேட்கவே மில்லர் துரையும், கலாசாலையாசிரியமாராகிய அவர் நண்பர்களும், ஆனந்த சாகரத்தில் மூழ்கினவராய் அவரைத் தக்கவாறுபசரிக்க வேண்டிய ஆயத்தங்கள் யாவுஞ்செய்து, ஆசிரியர், உபாத்திமார், மாணவராதியாம் எத்திறத்தவரும் புடைசூழப் பிரதிகாவலரை யெதிர்கொண்டு நின்றனர். இந்திய பிரதிகாவலராகிய றிப்பன் பெருமா

னும், சென்னைத் தேசாதிபதியும் தமது இரதத்தினின் றும் இழிந்தவுடன், மில்லர் துரை அவர்களைத் தக்க மரியாதையோடு கலாசாலை மண்டபத்துக்குக் கொண்டு சென்று அழகிய வாசனங்கள் மீதுருக்கச்செய்ய, கலாசாலை யாசிரியர் மாணவர் முதலியோர் ஓர் உபசாரபத்திரத்தைப் படித்ததேயன்றி, பிரதி காவலர் கலாசாலையைத் தரிசித்துக் கண்ணியப்படுத்தியதை ஞாபகப்படுத்தும்பொருட்டு அவ்வருடத்தொடக்கம் பி. ஏ. பரீட்சையில், அங்கிலேயே பாஷைப்பகுதியில் அதிக கௌரவத்தோடு சித்தியடைபவர்க்கு “ரிப்பன் பிரபுவின் கீர்த்தி முத்திரைப் பொற்பதக்கம்” (Ripon gold medal) என்னும் மோர் பரிசளிப்பதற்குத் தகுந்த வேற்பாடு செய்திருப்பதாகவும் தெரிவித்து, தாம் அப்படிச் செய்வதற்குப் பிரதிகாவலர் அநுமதி தரவேண்டுமென்றும் வேண்டினர். பிரதி காவலரும், தாம் அன்றையதினம் கலாசாலையைத் தரிசிக்கப்பெற்றது மகா பாக்கியமென்றும், மில்லர் துரையவர்கள் கல்வியபிவிர்த்தியின் விஷயமாய் அதிக சிரமப்பட்டு வருவதனால், இந்தியாவிற்கல்வி யப்பொழுதிருந்த நிலைமையைக் குறித்து அவரிலும் நன்றாய்த் தெரிந்தவர்களில்லையென்றும், அவரெடுத்துக்கொண்ட பிரயாசைக்கு அவருடைய கலாசாலையே தக்க சாட்சியாயிருக்கிறதென்றும், பிரதம கல்வி (Primary Education) யை விர்த்தி செய்வதே துரைத்தனத்தாருடைய முக்கிய நோக்கமாயிருந்தாலும் உயர்தரக் கல்வி எவ்வாற்றானுமோங்கவேண்டுமென்பதேயவர்கள் கடைப்பிடியென்றும், அதற்கு வேண்டிய சாதனங்கள் யாவையுந் துரைத்தனத்தாரே செய்தல் கூடாதென்றும், அவ்விஷயத்தில் ஜனங்களும் தம்மாலியன்ற

வுதவி புரிந்து துரைத்தனத்தாருக்கு முந்திநின்றல் வேண்டிமென்றும், சென்னை இராசதானி யெங்கணும் கல்வியறிவூட்டி, துரைத்தனத்தாருக்கு மிகுந்த உதவி செய்யுமக்கலாசாலையைப் பார்த்துத் தாம் மிகவும் சந்தோஷம் அடைகிறதாகவும், கலாசாலைச் சங்கத்தார் தாம் கலாசாலையைத் தரிசித்ததை ஞாபகப்படுத்தவென்றேற்படுத்திய கிர்த்தி முத்திரைப் பதக்கத்தைக் குறித்துத் தாம் மிகவும் மகிழ்ச்சி யடைவதாகவும், அதற்குத் தம்முடைய பெயரைக் கொடுக்க யாதுந் தடையில்லையென்றும், கலாசாலை மேன்மேலு மோங்கி வளரவேண்டு மென்பதே தமது கோரிக்கையென்றும் பேசிமுடித்தனர். பிரதிகாவலரும் தேசாதிபதி யவர்களும் நறுமலர் மாலைசூட்டப் பெற்றவராய்ப் பூஞ்செண்டு கையிலேந்தி, பனி நீர் மழைபோல் வருஷிக்க, மாணவர் சூழாம் எள்ளிட விடமின்றி யெங்கணும் நிறைந்து நின்று வாழ்த்துரை கூற விடைபெற்றேகினர்.

பிரதி காவலர் கலாசாலையைத் தரிசித்த மறுநாள் மைசூர் அரசர், மந்திரி சமேதராய்க் கலாசாலையைத் தரிசித்தனர். உபசார பத்திரமொன்று படிக்கப்பட்ட பின்னர், மகாராஜா அவர்கள் கலாசாலை யெங்கணும் சுற்றிப் பார்வையிட்டிடு, தாம் கண்ட கேட்டயாவையுங் குறித்து மிகவுஞ் சந்தோஷ மடைந்தவராய், கலாசாலைக்கு அநேக ஆசீர்வாத மொழிகள் கூறிச்சென்றார்.

மில்லர் துரை வித்தியா விஷய விசாரணைச் சங்கத்தின் அங்கத்தவராய்ச் செல்வதற்கு முன்னர்த் தமது கலாசாலையிற் கல்விகற்ற மாணவர் பி. ஏ. பரீட்சையைக்கடந்து தக்க வுத்தியோகங்களி லமர்ந்து, நானு பக்கங்களிலுஞ்

சிதறுண்டு போய், தமதன்னை யொத்த கலாசாலையோ டாவது, தம்முள்ளாவது யாதுஞ் சம்பந்த மில்லாதவராவதைக்கண்டு, கல்லூரிக்கும் பழையமாணவருக்கு மிடையேயுள்ள சம்பந்தத்தை நிலை நிறுத்துவதற்கும், கலாசாலைக்குரிய சமாசாரங்களைப் பழைய மாணவருக்குத் தெரிவிப்பதற்கும், யாதேனு மோர்கருவி வேண்டு மென்று தீர்மானித்து, ஓர்மாதாந்தர சமாசாரபத்திரிகையை வெளிப்படுத்துதல் தக்கதென்று டுகொண்டு, கலாசாலைச் சங்க கத்தாரோ டாலோசனை செய்தனர். அவர்களு மதற்கிசைந்து, 1883(ஊ) சென்னைக் கிறிஸ்தவ கலாசாலைச் சமாசார பத்திரிகை (Madras Christian College Magazine) என்னும் திருநாமம் பூண்ட வோர் பத்திரிகையைக் கலாசாலைக்கும் பழைய மாணவருக்கு மிடையே மியற்றிய வாராவதியே நிகர்க்க வெளிப்படுத்தி நடத்திவருகின்றனர். அப்பத்திரிகையின் நோக்கம் யாதென்பதும், அதனாலுண்டாகும் பயன் யாதென்பதும், இவைபோன்ற இதர விருத்தாந்தங்களும், மில்லர் துறையவர்களே முதலாஞ் சங்கியையின் கண் எழுதியுள்ள முகவுரையானே தெள்ளிதிற்புலப்படும்.

1884(ஊ) த்தில் மில்லர் துறை, இதுவரையும் யாவரானுந் துணியப் படாததும், சென்னையின் கணில்லாததுமான ஓர் புதிய வேலையிற் கையிட்டனர். தேனுணற்பொருட்டு, புஷ்ப வனங்களைத்தேடி யாடி யோடும் வண்டினங்களே போன்று, கலையமு துண்ணுமாறு சென்னையைச்சாரும் மாணவர், வசிப்பதற்குத் தகுதியான விடுதி வீடுகளும், புசிப்பதற்குத் தகுதியான வுணவு முதலியவைக

ளுங் கிட்டாது துன்புறுவதையும், சிலர் தம்மைக் கேட்பவர் யாருமின்றி, தகாத வீடுகளில் வசித்து, துன்மார்க்கராகித் தமது கல்வியையுஞ் சுகத்தையு மொருங்கேயிழந்து அழிவதையும் நேரிற்கண்டு, மாணவர் சுகமாய்த் தங்குவதற்கும் படிப்பதற்கும் விடுதிச்சாலைகளை ஸ்தாபித்தல் நலமெனத் தீர்மானித்தார். ஆயினும் அவைகளைச் சாஸ்வதமாய் ஸ்தாபிப்பதற்கு முன்னர், அப்படிப்பட்ட வோர் நன்முயற்சி, ஜாதிபேதம், மதபேதம் முதலியன நிறைந்துள்ள இவ் விந்தியாவில் அனுகூல மாகுமோ வென்னு மோர் ஐயம் தோன்றினமையால், அதைச் சரியாகப் பரீட்சித்தறியாது ஸ்தாபனஞ்செய்தல் தக்கதன் றெனக்கொண்டு, 1882(௧௮) த்தில் தமது கலாசாலைக் கணித்தாய் ஒரு வீட்டை வாடகைக்கமர்த்தி, அதிற்கும் தீர்மானித்த பிரகாரம் விடுதிச்சாலை யொன்றை ஸ்தாபித்தனர். காந்தம் ஊசியைக் கவர்தலே போன்று இவ் விடுதிச்சாலை, மாணவரைத் தன்னிட மிழுத்தமையால், அதிவினாவில் மாணவ ரதிகுப்பட, விடுதிச்சாலையி லிடமின்மையால் அதிக வசதியின்முண்டாவகைக்கண்டு, மில்லர் துரை விடுதிச் சாலைக்கென்றே யோர் புதிய கட்டிட மமைக்க வெண்ணி 1884(௧௮) த்தில் தமது கலாசாலைக் கணித்தாயுள்ள தம்புசெட்டித் தெருவில், அதற்கு வேண்டிய நிலத்தைக் கிரயத்துக்கு வாங்கி அவ்வருட முடிவதற்கு முன்னரே கட்டிடத்தைப் பூர்த்தி செய்து, அடுத்தவருட வாரம்பத்தில் இதுகாறும் வாடகை வீட்டில் ஸ்தாபிக்கப் பட்டிருந்த விடுதிச் சாலையை, அதற்கென்றே புதிதா யமைக்கப்பெற்ற விவ்வரிய வீட்டுக்கு மாற்றினர். கட்டிடத்தின் பொருட்டுச் செலவான ஒவ்வொரு ரூபாவும் தமது சுயதிரவியத்திலிருந்தே செல

விடும்படி யவரை ஏவின பரோபகார சிந்தையைக் குறித்து யாது சொல்வேம்!

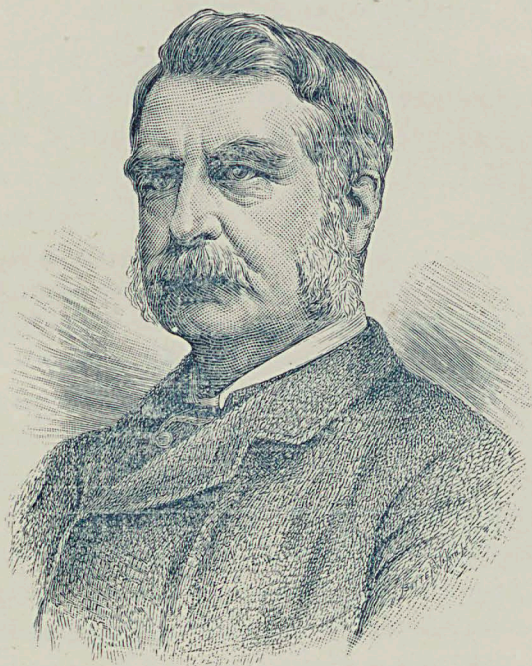
விடுதிச்சாலை புதிதா யமைக்கப்பெற்ற வீட்டிற்கு மாற்றப் பட்டபோது வழக்கமாய்ச் செய்யப்படும் கிருகப் பிரவேசச் சடங்கு முதலியவற்றை இயற்றுவதில் எம் மில்லர் துரையவர்களுக்கு விருப்பின்மையால் நிறுத்தப் பட்டன. ஆயினும் மாற்றிய சிறிது தினத்துள், விடுதிச்சாலை மாணவரும், ஆசிரியர்களும், மற்றைய சினேகிதரும் அவ்விடத்திற்கூடி, மாணவர் சுபத்திற்காக இவ்வள வழகிய கட்டிடத்தைத் தமது சுயதிரவியங் கொண்டியற்றிய மில்லர் துரையவர்களுக்கு உபசார பத்திரம் படித்து நன்றி கூறினர். அவ்வுபசார பத்திரத்தில் அவர்கள் கூறியதாவது:—

“யாங்கள், எம் பிரதம போதனாசிரியரும், குருவுமாகிய தங்கள் பரோபகார சிந்தை முதலிய வரும்பெருங்குணங்களை மெச்சுகின்றோம். தாங்களியற்றிய இவ்விடுதிச்சாலை நானு பக்கங்களிலு மிருந்து வித்தியாசமான பழக்க வழக்கங்களையும், ஆசாரங்களையும், பாஷைகளையுமுடையவராய், கல்வி பயிலும்வண்ணம் சென்னைக்கு வரும் மாணவர் ஒருங்கே தங்கி, ஓரன்னையுதரத் தவதரித்த ஒருமை தங்கிய பலமைந்தரே போன்று குலாவுதற்கும், கல்வி கற்பதற்கும் தக்க சிறந்த மாளிகையா யிருக்கின்றது. அப்படியா மெல்லாம் ஒருங்கே கூடுவதனாலும், ஒருவரோடொருவர் சம்பாஷிப்பதனாலும், ஓரகத்து வசித்துண வருந்துவதனாலும் அதிக நன்மை தோன்றுமென்பதற் கையமின்று. கலாசாலையிற் கற்கும் கல்வியைப் பூரணப்படுத்தும் பொருட்டு இப்படிப்பட்ட சாதனம், தங்கள் மட்டற்ற பேரருட்கு.

ணத்தினால் நிறைவேறி விட்டமையால், இவ்வழகிய கட்டிடத்தோடு கலாசாலைக்குரிய வுத்தம ஜீவியமு மாரம்பமாய் விட்டதென்று உறுதியாய்ச் சொல்ல வல்லேம். இத்தகைய வாரம்பம், இந்தியா தேசத்தின் க்ஷேமத்தை உயிரினு மருமையாய் மதிக்கும் தங்களைப் போன்ற பெரியோர்களாற் பரிபாலிக்கப் பட்டுவரின், இத்தேசத்தி லதிக நன் மாறுதல்கள் காணப்படும். தாங்கள் இந்தியராகிய எங்களுடைய உள்ளக் கிடக்கையை நன்று யறியுமாறு அதிக அன்பு பாராட்டி வருகின்றமையால், எங்கள் குணகுணங்களையும், அபேகைகளையும் நன்றுயறிந்தவர் தாங்கள் ஒருவரேயாம். தாங்கள் எங்களனைவருக்குஞ் செய்த வெல்லா நன்மைகளுக்காகவும், தங்கள் மாணுக்கர் பேரானும், நாம் அதிகமாய் நேசிக்கிற இவ்விந்தியா பேரானும், சர்வ ஜனங்கள் பேரானும் தங்களுக்கு நன்றி கூறுகின்றோம்”.

மில்லர் துரையவர்களும், அவர்கள் படித்த வுபசார பத்திரத்துக்காக நன்றிகூறி, விடுதிச்சாலைகளினு லுண்டாகும் கெடுதிகளை ஒவ்வொன்று யெடுத்தக்காட்டி, அப்படிப்பட்ட கேடுகள் ஒன்றும் வாராது தடுப்பது அங்கே வசிப்பவர்களாலன்றி மற்றவர்களா லாகாதென்றும், விடுதிச்சாலைகளினால் நன்மை யுண்டாகுமோ அல்லவோ வென்பது, அவர்களுடைய நடக்கையைப் பொறுத்ததென்றும், தாயியற்றிய விடுதிச்சாலை தாங் கருதியவாறு நன்மை பயக்க வேண்டுமென்பதே தமது கோரிக்கை யென்றும், கூடிய சீக்கிரத்திற்கும் மற்ற வருணத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கும் விடுதிச்சாலைகளை யமைக்க முயல்வதாகவுஞ் சொல்லி விடை யளித்தார்.

பிராமணருக்கென் றமைக்கப்பட்ட விடுதிச்சாலை, அவர் கருதியவாறு மிசவுமனுக்கூலப்பட்டமையால், 1888(௨௩) கிறீஸ்த மாணாக்கருக்காக இலிங்கசெட்டி தெருவிற் கலாசாலையின் பக்கத்தில் ஓர் விடுதிச்சாலையும், 1895(௨௩) பிராமணரல்லாத மற்றைய வகுப்பாருக்கென்று கலாசாலையின் கீழ்ப்பக்கத்துள்ள அங்கப்பநாயக்கன் தெருவில் ஓர் விடுதிச் சாலையும் கட்டி முடித்தனர். கிறீஸ்த மாணவர் விடுதிச்சாலையும், பிராமண மாணவர் விடுதிச்சாலையும் மில்லர் துரையவர்களின் சொந்தச் செலவிலேயே கட்டப்பட்டமையால், அவை இப்பொழுதும் அவர் சுய தனமாய், அவர் பராமரிப்பி விருப்பிலும், அவைகளைப் பின்னர் கலாசாலைக்கே தத்தம் செய்வதாகக் குறிப்பித்திருக்கின்றனர். மற்ற விடுதிச் சாலையும் பெரும்பாலும் அவருடைய செலவிலேயே யியற்றப்பட்டாலும், அதை 1896(௨௩) கலாசாலைக்கென்றே தத்தஞ்செய்து விட்டமையால், அது கலாசாலைச் சங்கத்தவராற் பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

நான்காம் அத்தியாயம்.

பட்டங்களும் பிரசித்தியும்.

மில்லர் துரை வித்தியா விஷயமாய்ச் செய்துவரும் சிறந்த ஆழியங்களையும், வித்தியா விசாரணைச் சங்கத்திற் காட்டிய திறமையையும், இராஜாங்கத்தார் நன்கு மதித்து, கௌரவ துரையவர்களுக்கு, சீ. ஐ. ஈ. (C. I. E.) என்னும் அதிகண்ணிய பட்டத்தை யளித்தனர்.

ஆர்கலி ஞாலத் தறங்காவ லாற்சிறந்த
பேருளி ஞார்க்குப் பெறலருமை யாதரோ
ஆர்திராய மாமகர வெள்ளத்து நாப்பணும்
போர்மலைந்து வெல்லும் புகழ். (இரும்பல காஞ்சி)

என்றாங்கு, சீவகருணை குடிக்கொண்ட இவர் போன்றார்க்கு எதுதான் அருமை? இதன் பொருட்டு அவரைப் புகழ்ந்து கொண்டாடி மங்களவாழ்த்துக் கூறுமாறு சுவிசேஷ மண்டபத்தில் (Evangelistic Hall) ஒரு பெரிய கூட்டம் கூடிற்று. அச்சமயத்தில், ம-ா-ா-ஸ்ரீ சேன்சல்ஹுவ், சர். த. மாதவரூவ், நீதியதிபரான சர். தி. முத்துசாமி ஐயர், ஆசிரியர் பூ. அரங்கநாதமுதலியார் முதலிய சுதேச பிரபுக்கள் பிரசன்னராயிருக்க, மில்லர்துரை யவர்களுக்கு ஒர் உபசார பத்திரம் படிக்கப்பட்டது. மில்லர் துரையவர்கள் அவ்வுபசார பத்திரத்திற்காக நன்றிகூறிப் பின் வருமாறு விடை பகர்ந்தனர்:—

“நீங்கள் எனக்கு மங்களங் கூறுமாறு இவ்விடம் கூடுவதற்குக் காரணமாக, துரைத்தனத்தாரால் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட இப்பட்டத்திலும் நீங்கள் என்னைக் கண்ணியப்படுத்தும்

பொருட்டு எடுத்துக்கொண்ட சிரமத்தைக் குறித்து யான் அதிக நன்றி யறிதலுள்ளவனாயிருக்க, அதிக நியாயமிருப்பதாக எனக்குத் தோன்றுகிறது. ஆயினும் எனக்குக் கிடைத்த கண்ணியத்தை யான் சற்றுக்குறைவாய் மதிப்பதாக நீங்கள் எண்ணவேண்டா. யான் அதனை யதிக உயர்வாக மதிக்க வநேக நியாயங்களிருப்பதனால் அதை உயர்வாகவே மதிக்கின்றேன். எனக்குக்கிடைத்த பட்டம் யார் மூலமாய் வருகிறதென்பதனாலும், யாருடைய வாக்குச்சகாயத்தினால் வருகிற தென்பதனாலும் அதிக உயர்வாய் மதிக்கப்படக் கூடியதாயிருக்கின்றது. அது, எண்ணிறந்த பிரசைகள் இராசபக்தியை மாத்திரம் அல்ல, மெய் அன்பையும் சமர்ப்பிக்கும் காருண்ய சக்கிரவர்த்தினியாகிய மகாராணி விக்ற்றோரியா சீமாட்டியின் உத்தரவினால் எனக்குக் கிடைத்திருக்கின்றது. அது, இவ்விந்திய தேசத்தில் அவருடைய பிரதிநிதியாக விருக்கும் “றிப்பன்” பெருமானுடைய வாக்குச் சகாயத்தினால் எனக்குக் கிடைத்திருக்கின்றது. இந்திய பிரதம தேசாதிபதியும், பிரதிகாவலரும், சர்வஜனநேசருமான றிப்பன் பிரபுட்கர் மதிக்கும்படியான பாக்யத்தைப்பெறுவதே யொரு கண்ணியமாயிருக்கின்றது. அவரா லியற்றப்பட்ட சட்டதிட்டங்களின் யுத்தத்தைக் குறித்தும் இராச்சிய சாதுரியத்தைக் குறித்தும், நாம் வித்தியாசமான கொள்கையையுடையவராயிருக்கலாம். கஷ்டமும், ஆழமுமான விஷயங்களில் வித்தியாசமான அபிப்பிராய மிருக்கவேண்டியதே. ஆயினும், அவர் உதார சிந்தையும், தங்கடமைமேலத்தியந்த பக்தியும், மேலான நோக்கமுமுடையரென்பது யாவரு மொத்துக்கொள்ள வேண்டியதேயாம். அவருடன் கொண்டாடும்படியாக எனக்குக் கிடைத்த மகா பெரிய பாக்கியத்தை அடைந்தவர்களில் ஒருவர்தானும், இந்தியா தேசத்துக்குவந்த பற்பல பிரதிகாவலருள் அவரே சிறந்தவரென்பதையும், அவர் கையிற் சிறிதுகாலமேனுங் கடவுளா லொப்புவிக்கப்பட்ட இலகூக்கணக்கான பிரஜைகளைச் சீர்திருத்தி முன்னுக்குக் கொண்டு வரவேண்டி மென்பதே அவர் கருத்தென்பதையும் மறுக்கமாட்டா ரென்று உறுதியாய்ச் சொல்லுவேன். மட்டற்ற காருண்ய சீலராகிய

மகாராணி அவர்களிடத்திருந் துற்பத்தியாகி, அவர் போன்ற பரமாத்மா மூலமாய் வந்த இவ்வரும் பெரும் கண்ணியம் எவ்வளவு சிறிதாயிருப்பினும் எவருமதை மலையளவினதாகவே கொள்வரென்பதற் கையமேயின்று. எனக்கு அளிக்கப்பட்ட பட்டமானது இங்கே வந்திருக்கும் உங்களுக்கு மதிக சந்துஷ்டியைக் கொடுத்திருப்பதனால் யான், அதை இன்னு மதிகமாக மதிக்கின்றேன். மெய்யன்பின் பாசமானது நம்மை யொருங்கே இணைக்கின்றமையால் உங்களுக்கு எது சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கின்றதோ அது, எனக்கும் எப்பொழுதும் பரம சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கின்றது. யான் இதை அதிக வுயர்வாய் மதிப்பதற்கு இப்பொழுது கொடுத்த நியாயங்களைவிட இன்னும் பலத்த நியாயமொன்றுளது. அது யாதெனில், கல்வி யபிவிர்த்தியின்பொருட்டு யான் எடுத்துக்கொண்டிருக்கு மற்ப பிரயாசையையும், அது விஷயத்தில் எனக்குள்ள நோக்கங்களையும், இராசாங்கத்து உயர்ந்த வதிகாரிகள் நன்றாய் அறிந்து அபிமானித்திருக்கிறார்களென்பதற்கு எனக்கு இப்பொழுது கிடைத்திருக்கும் பட்டமே தக்க வடையாளமா யிருக்கின்ற தென்பதே யாம்.

யான், கல்வி யபிவிர்த்தி விஷயமாய்ப் பண்ணிய பிரயத்தனங்கள் யாவும் தக்கவாறு பிரயோசனத்தைக் கொடுத்திருக்கின்றனவென்று நீவிர் சொல்வதை, யான் முற்றும் ஒத்துக்கொள்ள மாட்டேன். ஆயினும் அவைகள் யாவும் சுயநயங்கருதிச் செய்யப் படாது, இப்பெரிய தேசத்திலுள்ள ஜனங்களெல்லோருக்கும் நன்மை பயக்கவேண்டு மென்னும் நோக்கத்துடனேயே செய்யப் பட்டன வென்று மாத்திரம் யான் உறுதியாய்ச் சொல்லக்கூடும். ஜனங்களுக்கின்றி யமையாத சீர்திருத்தம், அறிவு முதலியவற்றைப் பரவச் செய்தற்குச் சாதனமாயுள்ள கல்வியை விர்த்திசெய்யும் பொருட்டு, தமதிஷ்டமாய்ப் பாடுபடு மெல்லோருக்கும், யாவரும் சரியான விதமாய் உதவி செய்யவேண்டு மென்பதே என்கொள்கை. அப்படிப்பட்ட பிரயத்தனங்களையும் அப்பிரயங்களை

யும் இராஜாங்கத்தி னுயர்ந்த பதவியிலுள்ளவர்கள் அபிமானித் திருக்கிறார்களென்பதைத் தெளிவாய்க் காட்டுகிற சகல விதமான வடையாளங்களையும் யான் மிகவு மருமையாய் மதிக்கின்றேன். சிறிது காலத்துக்கு முன்னர், அப்படிப்பட்ட நன்முயற்சிகளை இராசாங்கத்தார் தக்க வாறங்கீகரிக்கின்றனரா அல்லவா வென்று சந்தேகிக்க வேண்டியதாயிருந்தது. இப்பொழுதோ அக்காலம்மாறி விட்டது. சில மாதங்களின் முன்னர், பிரதிகாவலராகிய றிப்பன் பெருமான் சென்னையைத் தரிசித்தபோது, இராஜாங்கத்தார் யான் கையேற்றிருப்பதுபோன்ற சுயேச்சையான வித்தியாசங்களை ஆதரித்து நடத்த விஷ்டமுள்ளவர்களா யிருக்கிறார்களென்றவர் சொன்னதை மாத்திரமல்ல, உலகத்திலுள்ள அதிக நன்மைபயக்கக்கூடிய முயற்சிகளிலொன்றாய் கல்வி யபிவிர்த்திக்கு ஒத்தாசை செய்ய வரும் ஒவ்வொருவருக்கும் உதவி செய்யக் காத்திருப்பதாக அவர் சொன்னதை அவர் வாயிலிருந்தே நீங்கள் கேட்டிருக்கின்றீர்கள். இராசாங்கத்தாரா லளிக்கப்பட்டதும், நீவி ரிவ்விடம் கூடுவதற்குக் காரணமானதுமாகிய விப்பட்டம், அவர் அப்பொழுது சொன்னவைகளை நன்றாயுறுதிப் படுத்துகின்றது. இப்படிப்பட்ட சிறப்போடுங் கூடியனவாயுள்ள வெவற்றையும் யான் மிகவு மதிமாய் மதிக்க வேண்டியது தான். இராசாங்கத்தாரிடத்தில் யான் முன் கூறிய வபிப்பிராய மிருப்பதனால், கல்வி யபிவிர்த்திக்காக வுழைக்குமெல்லோரும் தாமொருவருக் கொருவர் சிநேகிதரென்றும், துணைவர்க ளென்றும் கொள்ளவேண்டிய காலம் சமீபித்த தென்று யான் நினைக்கின்றேன். யான் என்னுடைய பழைய மாணவருக்கு அநேகர் தடவைகளிற் சொன்னது போல, இந்தியா தேசத்திற் கல்வி செழித்தோங்க வேண்டுமாயின், இது முக்கியமாய்க் கவனிக்கப்பட வேண்டிய விஷயமென்று உங்களுக்கும் சொல்லுகின்றேன். இத்தகைய மேலான பரநேசத்தோடு, நாமொருவருக் கொருவ ரிடையூறு செய்யாது, நமது வேலையை யொற்றுமையாய்ச் செய்து வருவோமேயாயின், கல்வி யபிவிர்த்திக்காக வநேகர் வேலை செய்ய இந்தியா தேசத்தி லிடமிருக்கின்றது.

இப்படிப்பட்ட சமயத்தில் அதிகம் பேச எனக்கிஷ்டமில்லை. இத்தனை பேர் வந்து கூடியிருப்பதனால் என் மனதில் நினைப்பூட்டப்படுகிறவனேக முக்கிய விஷயங்களைக் குறிப்பித்துக் காட்டவேண்டும் என்றாக்கூடாது. ஆயினும் உங்களுடைய வுபசார பத்திரத்தில், நீங்கள் குறிப்பித்திருக்கும் வேண்டிதலைக்குறித்து யாதும் சொல்லாதுவிட வெனக்குப் பிரியமில்லை. யான் இன்னும் நேக வருஷம் ஜீவித்திருக்க வேண்டுமென்றும், என்னுடைய ஆழியத்தின் பலனைத் தென்னந்தியா இன்னும் நேக வருஷ மருபவிக்க வேண்டுமென்றும், இவைகளுக்குச் சாதகமாகச் சர்வ வல்லமையுள்ள தேவன் எனக்கு நீடித்த ஆயுளையும், பூரண சவுக்கியத்தையும் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் நீங்கள் அவரை வேண்டிக் கொள்ளுவதாக உங்களுபசார பத்திரம் குறிப்பிக்கின்றது. பிரபுக்களே! தேகம், சௌக்கியம் என்னு மிரண்டும் அறித்தியமென்பதற்கு அநேக வத்தாட்சிகளை நாம் தினந்தோறும் காண்கின்றோம். யானாவது, வேறு யாராவது வருங்காலத்தைக்குறித்து உறுதியா பொன்றும் சொல்லுதல் கூடாது. ஆயினும் உங்கள் வேண்டிதலின்படி யாகவேண்டுமென்பதே என் மனப்பூர்வமான கோரிக்கை யென்பதை மாத்திரம் யான் சொல்லுதல்கூடும். நீவி ரிவ்வளவாக நேசிக்கிற இவ்விந்தியா தேசத்தின் நன்மைக்காக எனக்குள்ள ஜீவிய காலத்தையுஞ் சௌக்கியத்தையும் செலவு செய்யவேண்டுமென்பதிலும் மேலான விருப்பமெனக் கொன்றுமில்லை. இவ்வேலை கடவுளாற் கொடுக்கப்பட்ட சகல சக்திகளையும் செல்வத்தையும் தடையின்றிச் செலவு செய்யத்தகுந்த வேலைபாயிருக்கின்றது. கல்வி நாகரீக முதலிய வற்றாற் செழிப்புற்றோற்கும் தேசங்களில் எவையெவை நன்மையென்று தோன்றுகின்றனவோ அவைகளை இந்தியாவின் சீர்திருத்தத்தின் பொருட்டு உபயோகப்படுத்தி, இவ்விதமாய் இந்தியாவையும், இங்கிலாந்தையும் என்றுமாறாத சங்கிலிகளினு லிணைப்பதன் பொருட்டுச் செய்யப்படும் ஒவ்வொரு அற்பபிரயத்தனமும், அரசினரளிக்கு மெல்லாச் சம்மானங்கட்கும் மேலான தென்றே

யான் அபிப்பிராயப்படுகின்றனன். இம்மேலான வேலையைச் செய்வதற்குப் வேறிடையூறுகளும், கஷ்டங்களும் நமக்குத் தோன்றும். இப்படிப்பட்ட தடைகள் இதனில் மாத்திரமல்ல, மனிதன் தன் வாணனைச் செலவிடக்கூடிய சகல காரியங்களிலு மிருக்கின்றன. ஆகலால் இந்த வேலையைச் செய்து நிறைவேற்றுவதற்கு உதவி செய்யுமாறு சென்னைக் கிறிஸ்தவ கலாசாலைப் பழைய மாணவ ரனைவரையு மொருங்கே யழைக்கின்றேன். அங்கிலேய கல்வி, நாகரீகம் முதலியவை நமக்கு ளதிதிவிரமாய்ப் பரம்புவகையும, அவற்றினின்று மநேக நன்மைகள் ஜெனிப்பதையும், நாம் காண்கின்றோம். அவைகளினின்றும் நன்மை தோன்றுவதின் காரணத்தைக்குறித்த என் அபிப்பிராயம் என்ன வென்பதை நீங்கள் யாவரும் நன்றாயறிவீர்கள். இங்கிலாந்தின் சகாயத்தால் இந்தியா தேசத்துக் குண்டாகும் சமஸ்த நன்மைகளும், உலகத்தின் தீபமாய் விளங்குவரும், ஒருமுறை முண் முடிதரிக்கப் பெற்றவரும், இப்பொழுது மகிமையின் கிரீடத்தைத்தரித்தவராய்த் தமது பிதாவின் வலது பாரிசத்தில் வீற்றிருக்கின்றவரும், என்னைக்கு முலக இரட்சிப்பின் வெற்றிமாலையைச் சூடியவருமாகிய யேசுக் கிறிஸ்துவி னிடத்திலிருந்து உற்பத்தியாகின்றன வென்பதே என் பூரணமும், உறுதியும், ஸ்திரமுமான நம்பிக்கையென்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். உங்களுள் அநேகர் இதை ஒத்துக்கொள்ள மாட்டீர்கள். ஆயினும் இப்பெரிய தேசத்தின் விர்த்தி, நிலையான ஆசீர்வாதமுதலிய, எல்லா விஷயங்களும் ஐரோப்பிய அறுஷ்டானங்களை யனுசரிப்பதிலேயே பெரும்பாலும் தங்கியிருக்கின்றன வென்பதில் நீங்களும் யானும் ஏக சிந்தையுடையவராயிருக்கிறோம். ஐரோப்பா, இந்தியா தேசத்துக் களிக்கக்கூடிய நன்மைகள் யாவும், அதற்கெக்கேயிருந்து வந்தாலஞ்சரி, இந்தியா தேசத்தை உயர்த்து மென்பதற்கொரு சிறிதுஞ் சந்தேகமில்லை. அந் நன்மைகள் யாவும் இந்தியாவின் ஆல்போற்றழைத்து, அறுகுபோல் வேரூன்றச் செய்வது கற்றோர் மற் றோராகிய யாவர்மீதும் வீழ்ந்த கடம்பாய் யிருக்கின்றது. அதிக காலத்தையும், அளவிறந்த செல்வத்தையும் செலவுசெய்வதினால்

மாத்திரம் இவ்வேலை நிறைவேறாது. ஏனெனில், பழைய வழக்கத் தையும் புதிய வழக்கத்தையு மொன்றுடனொன்று ஒப்புர வாக்கு தல் சலபமான காரியமல்ல. ஐரோப்பிய வறுஷ்டானங்களை அனு சரிப்பதனாலேனும், பின் பற்றுவதனாலேனும் இந்திய தேசஞ் சிறப் படைய மாட்டாது. பிறதேசங்களிற் காணப்படும் பழக்க வழக் கங்கள் எத்தகைய சீர்த்திருத்தமும் உயர்ச்சியு முடையனவாய்க் காணப்பட்டனும், அவைகளைக் குருட்டுத் தன்மையாக அனுசரிப்பத னால் தந்தேசத்திற் கதிக நன்மை யுண்டாகு மென்று இக்கலா சாலை மாணவர் எண்ணுதொழிப்பாராக. இந்திய தேசவாசிகளாகிய நீவிர் சகல விஷயங்களையும் ஊகித்து நிதானிப்பது தான் வேண்டி யது. தீமைகளுந் தப்பிதங்களும் எவ்விடத்திலுங் காணப்படுகின் றன. நன்மையானதும் உண்மையானதும் யாவெனத் தேர்ந்து, அவை கருதியவாறு பலனைத்தரும் வரையிலும் பொறுமையோடு காத்திருப்பதே விவேகமாகும். பிரமாண்டமான விருக்கம் ஆதி யில் ஒரு சிறு விதையினின்றும் மிகச்சிறிதாய்த் தோன்றிப் பின் னர் வளர்ந்தோங்குவது போல, சகல நன்மைகளும் ஆதியில் மிகச் சிறிதாகவே தோன்றும். அவைகள் மெல்லென வளர வளர அவைகளின் சக்தியும் படிப்படியாய் வியாபிக்கும். அப்படிப்பட்ட வேலையை யான் முழுவதும் செய்தல் கூடாதாயினும் ஜீவனும் செளக்கியமும், சமையமும் கிடைத்திருக்கிற வரைக்கும், நீங்கள் உங்கள் தேசத்தின் நன்மையை விர்த்தி செய்வதற்கு என்னு லியன்றவா றுதவி புரிய வேண்டு மென்பதே என் பூரண தீர்மான மாயிருக்கின்றது.” என்ற பிரசங்கமாரியைப் பொழிந்தார்.

அதன் பின்னர் அக்கிராசனாதிபதி சில குறிப்புக்காக னைக்கூற, பனி நீர், புஷ்பம் முதலியன வழங்கப்பட்டபின் கூட்டம் சமாப்தியாயிற்று. மில்லர் துரையவர்கள் பொது நயங்கருதி, இந்தியா தேசத்திற் செய்துவருஞ் சிறந்தவேலை களை அப்போதைக் கப்போது கண்ணுற்ற “அபர்டன் சர்வ கலாசாலையார்” இராஜாங்கத் தாருக்கு யாம் சற்றுங்

குறைந்தவரல்லேம் என்னு முளத்தராய், சர்க்கரைப் பந்தரிற் றேன்மாரி பொழிந்தாலொப்ப, 1856-ம் (ஊ) கல்விகற் றரங்கேறிய மில்லர் துரையவர்கள் மேன்மேலு மடைந்து வரும் கீர்த்தியையும் பிரஸ்தாபத்தையும் கேள்விப்பட்டு, மைந்தன் புகழைக் கேட்குந்தோறு மகிழ்வுறு மன்னையே போன்று ஆனந்த பரவசத்தராய், அதற் கடையாளமாக, எல். எல். டி. (L. L. D.) பட்டத்தை, 1884-ம் (ஊ) அளித்தனர். அதன்பொருட்டு மில்லர் துரையவர்களைப் புகழ்ந்து கொண்டாடுமாறு அவ்வருடம் ஏப்பிரில் மாதம் 30-உ “மெமோறியல் ஹால்” (Memorial hall) என்னும் மகாமண்டபத்தில், ஓர் கூட்டங் கூடிற்று. அச்சமயத்தில் திவான் பகதூர், ஆர், இரகுநாதரூவ் அவர்கள் அக்கிராசனாதிபதியாய் வீற்றிருந்தனர். மில்லர் துரையவர்களைக் குறித்து அவர் அக்கூட்டத்திற் பேசியபோது அவரிடத்திற் றமக்குள்ள மதிப்பைக் குறித்துப் பின்வருமாறு கூறினர்:—

“மில்லர் துரையவர்களையும் அவர் செய்யும் வேலையையே செய்கின்ற மற்றவர்களையு மொத்துப் பார்க்குமிடத்து, இவர்போலுழைத்தவர்கள் மிகச் சிலர்தான் என்று யான் சொல்லுதல் தவறாகாது. கல்வி பயிற்றுவதில் மாத்திரம் நில்லாது தம்மாணவர் பின்பற்றுமாறு தம்மையே யவர்களுக்கு முன் மாதிரியாகக் காட்டினர். மற்றவர் சொல்வதைக் கேட்கும்படியான வமைவும், தமது யதார்த்தமான வபிப்பிராயத்தை வெளியிடுவதில் நேர்மையும், தப்பிதம் செய்வோரிடத்திற் றயையும், விடாமுயற்சி யுடையோரிடத்துப் பிரீதியும், விஷயங்களில் வித்தியாசமான வபிப்பிராயமுடையோரிடத்துப் பொறுமையும், தம்முடைய சொந்த வபிப்பிராயத்தில் ஸ்திரமும், சகல விதத்திலும் நன்மையே செய்வதிற் பிரீதியுமுடைய இவர், இந்தியாவிலுள்ள பெரிய கலா சாலைகளிலொன்றை நிலைபெறச்செய்த பெருமையினாலும், மாணவர் விடு

திச் சாலைகளை யமைத்த சிறப்பினாலும், சென்னையிற் தமக்கொரு பெயரை நாட்டியும், ஒரு ஞாபக சின்னத்தை நிறுத்தியு மிருக்கின் றனரென்று யான் சொல்லுவது உங்களுக்குப் புதிய விஷயமன்று. அந்நியர், இராஜாங்கத்தார், சாதாரண ஜனங்கள் முதலிய வெல் லோரானு மொருங்கே மதிக்கப் படும்படியான பாக்கியத்தை யொருவர் பெறுவது மிகவு மரிது” என்பனவேயாம்.

பின்னர், கலாசாலை யாசிரியர், மாணவராதுயோரால் உபசார பத்திரம் படிக்கப்பட்டது. அவ்வுபசாரபத்திரத் திற்கு மில்லர் துரையவர்களும் தக்கவாறு பதிலுரைகூறி, வருங்காலத்திற் றுமின்னின்னவை செய்வோமென்று வாக்களிப்பது சாத்திய மல்லவென்றும், வேலை செய்வதற்கு வேண்டிய பலமும் செளக்கியமுந் தமக்கிருக்கிறவரையில் அவர்கள் மத்தியிலும், அவர்களுக்குப் பின் வருபவர்கள் மத்தியிலுமே தம் வாணாட்களைக் கழிக்கவேண்டு மென்பது கமது உறுதியான தீர்மானமென்றுஞ் சொல்லிமுடித்தார்.

அடுத்த மே மாதம், ஐந்தாம் தேதி, வியாழக்கிழமை இளைப்பாறும் நோக்கமாய்ச் சிலமாசம் உத்தரவுபெற்றுச் சீமைக்குச் சென்றார். மில்லர் துரையவர்கள் சீமைக்குச் சென்றவுடன்,

ஈங்கிவ னிவ்வா றெய்த வின்னம்வந் திலனென் றையன் பூங்கதிர் வரவு பார்க்கும் பொற்றபுண் டரீகம் போலுந் தீங்கதிர் வரவு பார்க்குஞ் செவ்வரக் காம்பல் போலு மோங்குமை வரவு பார்க்கு மொண்டழை மஞ்ஞை போலும். பொருந்துதாய் வரவு பார்க்கும் புனிற்றினங் கன்று போலுந் திருந்துதன் வரவு பார்க்குஞ் செம்மனத் தொருவன் போலு மருந்துநீர் வரவு பார்க்கு மறனசை யுடையோன் போலும்.

(குசேலோ பாக்கயானம்.)

என்றபடி, இவர் வரவையதிக ஆவலுடன் பார்த்துக் களித்த வீர சர்ச்சமிஷன் மகா சபையார், சென்னையில் தமது திருச்சபையோரால் நடத்தப்படும் பற்பல வேலைகளைக் குறித்தும் இவரிடத்து வினாவினர். மில்லர் துரையவர்களும், சென்னையில் நடத்தப்படும் வேலைகள் இன்னின்னவென்றும், அவைகளின் குறைகள் இவை யென்றும், அக்குறைகளை நிவிர்த்தி செய்வதற்கு வேண்டிய சாதனங்களின் இன்னவை யென்றும் விரித்துக்காட்டி, பின்பு வித்தியா விஷயமாய் மிஷன் சபையாராற் செய்யப்படும் கிருத்தியங்களினை யென்றும், இராஜாங்கத்தார் வித்தியா விசாரணைச் சங்கமேற்படுத்தியதற்குக் காரணம் யாதென்றும், அச்சங்கத்தினின்றும் அதுவரையிலுண்டான நன்மைகளினை யென்றும் எடுத்துக்காட்டியது மன்றி, வித்தியா விஷயமாய் யுழைக்கும் எவருக்கும் எச்சங்கத்தாருக்கும் இராசாங்கத்தாருதவி செய்வார்களென்றும், அவ்வேலையை அநேகர் செய்வதற்கு வேண்டிய விடமிருக்கிற தென்றும், அவ்வேலை சரியாய்ச் செய்யப்பட்டுவரின் சர்வ வல்லமையுள்ள தேவனுடைய வறுக்கிரகத்தால் உண்மையான மதம் இந்தியாதேச முழுவதும் பரம்புவது நிச்சயமென்றும், இந்திய கல்வி விஷயத்தில் மிஷன் சங்கத்தார்யாவரும் அதியுக்கமும் விடாமுயற்சியு முடையோரா யிருக்க வேண்டுமென்றும் வற்புறுத்தினர். தமக்கதிக சகாயராயிருந்து சில மாசங்களின் முன்னர் இந்தியாவைவிட்டுச் சீமைக்குச் சென்ற பிரதி காவலராகிய “றிப்பன்” பெருமானைக் குறித்தும், புகழ்சியாய்க்கூறி அங்கிலேயரு ளொருவரு மடையாத பிரசித்தியையும், கீர்த்தியையும் அவரடைந்திருப்பதாகவும், இந்தியா சன்மார்க்க வளர்ச்சியிற்

றேர்ச்சி யடைவதற்கு அவர் வழிகாட்டி யிருப்பதாகவும், இதன் பொருட்டுச் சுதேசிகள் யாவருமவரை அத்தியந்த அன்போடு ஞாபகத்தில் வைத்திருப்பதாகவும் மொழிந்தனர். பின்பு சென்னைக் கிறீஸ்தவ கலாசாலையின் கடந்த வருட சரித்திரத்தையும் சுருக்கமாகக்கூறி, ஸ்தாபனகாலத்தினும், தற்போது கலாசாலை யடைந்திருக்கும் வளர்ச்சியை விளக்கிக்காட்டி, அது நிகரற்ற பிரசித்தி யடையவேண்டுமென்னும் நோக்கத்தோடு சமயபோத உண்மையும் கிரமமாக நடத்தப்பட்டு வருவதாகவும், அது கிறீஸ்து மார்க்கத்தைப் பரவச் செய்வதற்குச் சாதனமா யேற்படுத்தப்பட்டதென்றறிந்தும், எண்ணிறந்த மாணவர் கலாசாலை யிற் கல்வி கற்றல் கிறீஸ்தமார்க்க வுண்மை ஜனங்களி னிருதயங்களிற் பதிந்திருக்கிற தென்பதற் கடையாளமா யிருப்பதாகவும், கலாசாலை விர்த்தியடைவதற்கு முதலாவது தகுந்த வாசிரியர்களும், இரண்டாவது இதர மிஷன் சங்கத்தாரி னுபகரணமும், மூன்றாவது கலாசாலையின் இலெளகிக வேலையோடு சவிசேட போதனையும் இன்றியமையாதனவா யிருக்கின்றனவென்றுஞ் சொல்லி முடித்தார்.

மில்லர்துரை கூறிய யாவற்றையும் மகாசபையார் அதிச ஜாக்கிரதையோடுங் கேட்டு, தம்மால் இந்தியா தேசத்தில் நடத்தப்படும் வேலை அவ்வளவாய் விர்த்தியடைந்திருப்பதையும், கல்வி விஷயமாய்த் தமது கலாசாலை யடைந்திருக்கும் பிரசித்தியையும் குறித்து மிக்க சந்தோஷமுடையராயினர். கலாசாலையின் விர்த்தியின் பொருட்டு இவர் குறிப்பித்தவை யாவும் முக்கியமானவையே யென்று மகாசபையார் கண்டு, அவைகளைத் தாம் கவனிப்பதாக வா

க்களித்து, அவர்பால் விளங்கும் ஊக்கம், அன்பு, உணர்வா
தியாம் நற்குணங்களின் பொருட்டவருக்கு நன்றிகூறி,
தமது பூரண வாசீர்வாதத்தோடு விடையளித் தனுப்பினர்.

சொற்பகால ஈவிற சென்றமையால் மில்லர்துரை
மறுபடியும் தமது உத்தியோகஸ்தானமாகிய சென்னை
யைச்சேர்ந்தார். சேர்ந்ததும் கலாசாலையை இன்னும்திக
மாய் விர்த்தி செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்
வதில் வழக்கம்போலக் கையிட்டார். மாணுக்கரும், கற்பிக்
கப்படும் விஷயங்களு மதிகப்படவே, கலாசாலையிற்போதி
ய விடமின்மைகண்டு, அதைத் தக்கவாறு மாற்றவும், பெரு
ப்பிக்கவுந் துவங்கித் தாம் முன்னரே யாரம்பித்திருந்த வே
லையை முடிக்குமாறு துரிதப்படுத்துவதிலும், நடக்கும்
வேலையை மேற்பார்வை பார்ப்பதிலும் மிகவும் முயற்சி
யாயிருந்தார். வேலை நடந்து முற்றி வரும்பொழுது மித
மிஞ்சி மழை பெய்தமையால், 1885-ம்(ஸ்ர) நவம்பர்மீ 2உ
கலாசாலைக் கோபுரமிடிந்து விழுந்து, கலாசாலைக் கதிக
நஷ்டத்தை விளைவித்தது மன்றி, அப்போது கட்டப்
பட்டு முடிவெய்தும் தன்மையிலிருந்த கலாசாலை மகாமண்
டபத்தையு மதிகமாய்ச் சேதப்படுத்திற்று. ஆயினுஞ்சன்று
ந்தளர்வுறாது, மில்லர் துரையும் கலாசாலைச் சங்கத்தவ
ரும் நேர்ந்த கஷ்டத்தைத் தம்மாலியன்றவாறு நிவிர்த்தி
செய்யவேண்டிய பிரயத்தனம் யாவும் செய்து, இதன்பொ
ருட்டுக் கையொப்பம் வாங்கிப் பொருள் சேகரிப்பதற்
காக ஓர் கருமசபையை முேற்படுத்தினர். மில்லர் துரை
யவர்களின் பழைய மாணவரும், சினேகிதரும் கலாசா
லைக்கு நேர்ந்த விபத்தைக்கண்டு மிகுந்த வருத்தமுற்று,

இந்த நஷ்டத்தை நிவிர்த்தி செய்யும்பொருட்டு ஒரு கூட்டம் கூடித் தம்மாலியன்றவாறு பொருளுதவிசெய்து, மில்லர் துரையவர்களிடத்தும், கலாசாலை யிடத்தும் தமக்குள்ள அன்பை விளக்கிக் காட்டினர்.

வென்றி யாக்கலு மேதக வாக்கலு
மன்றி யுங்கல்வி யோடழ காக்கலுங்
குன்றி னூர்தமைக் குன்றென வாக்கலும்
பொன்றுஞ் சாகத்தி னாய்பொருள் செய்யுமே.

(சிந்தாமணி.)

என்றாங்கு, இங்ஙனஞ் செய்யும் பொருளன்றோ பொருளெனப்படும். இவர்கள் சகாயத்தினால், கலாசாலைக் கோபுரமும், மண்டபமும் பழையபடியே அதிவிரைவி லியற்றப்பட்டன.

1886-ஆட்பிப்ரவரி 1௨, சென்னைத் துரைத்தனத்தார், கலாசாலைகளில் மாணவரிடத் திருந்து பெறவேண்டிய வேதனத்தைக் குறித்தவோர் நவீன விளம்பரத்தை வெளிப்படுத்தி, அது மூலமாய்த் தாம்பள்ளிக்கூடச் சம்பளத்தை யுயர்த்தி யிருப்பதாகவும், அவ்விஷயத்திற்கும் செய்திருக்கும் பிரமாணங்களைச் சகல கலாசாலைகளு மனுசரிக்கவேண்டிய தென்றுங் குறிப்பித்தனர். இவ்விளம்பரம் சென்னை ராஜதானி யெங்குமுள்ள கலாசாலைக்காரியகர்த்தர், பெற்றோர் முதலிய யாவருக்கும் அதிக வதிர்ப்தியை விளைத்தமையால், துரைத்தனத்தார் கலாசாலைச் சம்பள விஷயமாய்ச்செய்த ஒழுங்குகள்யாவும் தகாவெனவவர்கள் யாவரு மாட்சேபித்தனர். மில்லர் துரையவர்களும், இவ்விஷயத்தில் அவர்களோ டொரே மனப்பட்டிருந்தமையாற் றமதாட்சேபனைகள் யாவையுமோர் கடிதத்துளமை

த்து இராஜாங்கத்தாருக்கு விடுத்தனர். துரைத்தனத்தாரும், இத்தகைய வாட்சேபனைகள் இன்னுஞ்சிலரிடத்திலிருந்து வரப்பெற்றிருந்தும், கல்வியை யடுத்த விஷயங்களில் மிகத்தேர்ந்தவரென யாவராலுங் கணிக்கப்படும் மில்லர் துரையவர்களுடைய வாட்சேபனைகள் யாவும் சரியெனக் கொண்டு, மாணவர் வேதனைதைக் குறித்துத்தாம் செய்த நிபந்தனைகள் யாவும் அனுசரிக்கற் பாலனவோ அல்லவோ வென்பதை விசாரிக்கும்பொருட்டு ஓர்சபையை யேற்படுத்தித் துவதாகவும்; அவ்விசாரணை முடிவாகும் வரையிற் றம்மா வியற்றப்பட்ட விதிகளை யனுஷ்டானத்துக்குக் கொண்டு வராத நியத்தியிருப்பதாகவும் மறுவிளம்பர மூலமாய்ப் பகிரங்கப்படுத்தி, மேற்படி விசாரணைச் சபையை யு மேற்படுத்தினர். மில்லர் துரையவர்களே இச்சங்கத்தின் தலைவராகத்தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

1886-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 13உ தொடங்கி 27உ வரையில் இச்சங்கம் மேற்கூறிய விஷயத்தைக் குறித்துத் தீர்க்காலோசனை செய்து, ஈற்றிற் பெரும்பாலும் மில்லர் துரையவர்கள் குறிப்பித்தபடியே கலாசாலைக் காரிய கர்த்தர், ஆசிரியர், மாணவர், பெற்றோர் என்றினனோ ரன்னோருக்குத் திருப்தியைத் தரத்தக்கவா றநேக தீர்மானங்களைச் செய்தனர். இவைகள் யாவும் இராசாங்கத்தாரால் அங்கீகரிக்கப் பட்டமையால் அனுஷ்டானத்துக்கு வந்த போது ஜனங்களுக்குப் பெருமகிழ்வைக் கொடுத்தன.

அவ்வருட முடிவிற்குச் சென்னை “டீப்பிள்ஸ்பார்க்” என்று சொல்லப்படுஞ் சிங்காரவனத்தில் நேர்ந்த தீவிபத்திலும் மில்லர் துரையவர்கள் தமது பரோபகார சிந்தையைத்

தெளிவாய்க் காட்டியிருக்கின்றனர். தீப்பற்றியதற்குக் காரணம் யாதென விசாரணை செய்தற் பொருட்டேற் படுத்திய சங்கத்தார் முன்னிலையில், தமக்குத் தோன்றிய விஷயங்களைக் குறித்துச் சாட்சிபகர்ந்தது மன்றி, இக்கொடுத்தியிலகப்பட்ட மாணவர் சினேகிதர் முதலியோரை, அவரவர் வீடுகளிற் சென்று பார்வையிட்டுத் தக்கவாறு ஆறுதல் வார்த்தைகளைச் சொல்லியும் வந்தார். இத்தகைய செயல்கள் யாவும் அவர்பா லியற்கையாயுள்ள பரநேசத்தை விளக்கிக் காட்டுகின்றன.

ஐந்தாம் அத்தியாயம்.

கலாசாலைச் சம்பவங்கள்.

1887(௭௭) பிப்ரவரிமீன் சென்னைத் தேசாதிபதியவர்கள் சென்னைக் கிறீஸ்தவ கலாசாலைக்கு விஜயஞ் செய்தனர். அக்காலை மில்லர் துரை அவர்கள் தேசாதிபதியவர்களை மிகவு முபசரித்து, கலாசாலையின் எல்லாப் பகுதிகளையும், மாணவர் விடுதிச் சாலையையும், அவருக்குக் காண்பித்து மனமகிழ்ச் செய்தனர். தேசாதிபதியவர்களும் மில்லர் துரையவர்களுடைய ஸ்தாபன சக்தியை வியந்து நன்மிகுறி விடைபெற்றுச் சென்றனர். இது நிற்க,

அப்போது தாமடைய வேண்டிய விடுமுறை நாட்கள் சம்பித்தமையானும், தாஞ்செய்த கடு முழியத்தின் பின்னர்த் தேகாரோக்கியத்தின் பொருட்டுச் சற்றிளைப்பாறுதல் அவசியமாகத் தோன்றினமையானும், மில்லர் துரையவர்கள் 1887(௭௭) மார்ச்சுமீன் 7உ தமது ஜெனன ஆரை நாடிச் சென்றார்.

பிரயாணமாவதற்கு முன்னரே கலாசாலை மாணவர், ஆசிரியர், வித்தியாசாலைப் பகுதிமாணவர், உபாத்தியாய ராதியா மெத்திறத்தவரும் இன்பமுந்துன்பமு மொருவழி நிகழ ஆங்காங்குக் கூட்டங்கள் கூடி உபசார பத்திரம் படித்து, அவரிடத்துத் தமக்குள்ள அன்பை விளக்கிக்காட்டினர். முன்னர் விடுதிச்சாலை மாணவர் யாவரு மொருங்கு கூடி, மில்லர் துரையவர்களுக்குப் பிரியாவிடை கூறி, அவர் தமது ஜெனன ஆருக்குச் சிந்தாத்திரையாய்ச் சென்று

சுகத்தோடும் புதிய பலத்தோடும் திரும்புவதே தமது விருப்பம் எனக் குறிப்பித்தனர். துரையவர்களும் தக்கவாறு விடையளித்து, இடையூறி யாதொன்றும் நேரிடாத விடத்து அடுத்த வருடம் முடிவதற்கு முன்னரேதாந் திரும்புவதாக வாக்களித்தனர்.

அன்று சாயங்காலம் கலாசாலைப் புதிய மண்டபத்தில் மில்லர் துரையவர்களுக்குப் பிரயாண மங்களோபசாரங் கூறுமாறு ஓர் விசேஷ சபை கூடிற்று. அச்சமையத்திற் கலாசாலைப் பழைய புதிய மாணவர், ஆசிரியர்கள் சினேகிதர் முதலிய யாவரு மொருங்கே கூடியிருந்தமையால், கலாசாலை மண்டபந் தேங்கியது. மில்லர் துரையவர்களின் வலக்கரமே போன்று, கடமை பார்த்துவந்த கூப்பர் (Dr. Cooper) துரையவர்களே அக்கிராசனாதி பதியாய் வீற்றிருந்தனர். முகவுரையாகக் கூப்பர் துரை அவர்கள் (Dr. Cooper) சில வார்த்தைகளைச் சொன்னபின், கலாசாலை மாணவர் ஓர் சிறந்த பெட்டியும், வெள்ளியினுற் சமைக்கப்பட்ட வேறொரு சுருட்டுப் பெட்டியும் மில்லர் துரையவர்களுக்குப் பரிசளித்து, ஓர் உபசார பத்திரமும் படித்தனர். அவ்வுபசார பத்திரத்தில், தாங்கள் மில்லர் துரையவர்களுக்குப் பிரயாண மங்களோபசாரங் கூறுமாறு அவ்விடங் கூடி வந்திருப்பதாகவும், தங்கள் நன்மையின் பொருட்டு அவர் செய்த எல்லாக் கிரியைகளுக்காகவும் தங்கள் தந்தையையே யொத்துத் தம்மிடத்துப் பாராட்டிய அன்பிற்காகவும் தாம் நன்றி யறிதலுள்ளவர்களாயிருப்பதாகவும், அவர் தமது தந்தையும் ஆசிரியருமாயிருப்பதுமன்றித் தமது சுவதேசமாகிய இந்தியாவிற்கு

உண்மையான சிநேகிதராய் மிருப்பதாகவும், அவர் இப் பொழுது தம்மை விட்டுப் பிரிதல் மிக்க வருத்தமாயிருப்பினும், சௌக்கியத்தோடும் புதிய பலத்தோடும் மறுபடியும் தங்கள் மத்தியில் வருவாரென்பது தங்களுக்கு அதிக சந்துஷ்டியைக் கொடுக்கிறதாகவும், அவர் இந்தியாவின் பொருட்டுச் செய்த வேலைகள் யாவும் சிறந்த ஞாபக சின்னங்களாய் விளங்குகின்றன வென்றும், நல்ல பயணமாய்த் தமது ஜெனன ஓருக்குச் சென்று சுற்ற மித்திரரைத் தரிசித்து மறுபடியும் சந்தோஷமாய்த் திரும்புவாரென்பதே தமது விருப்பமென்றுஞ் சொல்லி முடித்தனர்.

தந்தைதாயிறைவன் ஞாதி தகும்பொரு ளெனவா சாணைச் சிந்தைசெய் தருச்சித் தேத்தித் தெளிபனத் தாவினேவன் முந்தியே யன்பி னீங்கா நிழலிற் சென்றவன் மொழிந்த புந்திவைத் தவற்றூ வந்த தமவென்பார் பொருவில் சீடர்.

(பட்டினத்தப் பிள்ளையார் புராணம்.)

என்பது உத்தம மாணாக்கர்க்குரிய நற்குண விலக்கணமாகலின், அன்னவை மன்னிய நன்மை மாணவராய் இன்னவர்களுக்கெயோ நிறுமபூ தன்றால். மில்லர் துரையவர்களும் அவர்கள் படித்த உபசார பத்திரத்திற்காகவும் அளித்த பரிசுகளுக்காகவும் தம்மிடத்தில் எப்பொழுதும் காண்பித்த பேரன்டிற்காகவும் மிகுந்த நன்றிகூறி, படிக்கப்பட்ட உபசார பத்திரத்திற்குப் பதிலாகூற வாரம்பித்ததாம் செய்த வேலைகள் யாவும் என்று மழியாத ஞாபக சின்னங்களாய் விளங்குகின்றன வென்று மாணவர்கள் சொன்னதை ஒத்துக்கொள்ள மாட்டேமென்றும், தமது மாணவர்களாகிய அவர்களும் அவர்களைப் போன்றவர்களுமே ஞாபக சின்னங்களாய் விளங்கவேண்டுமென்றும், அஞ்ஞா

பக சின்னங்கள் நிலைப்பதும் அழிவதும், அவர்க ளெல்லா
ரையும் பொறுத்த தென்றும், அவர்கள் என்று மழியாத
ஞாபக சின்னங்களாக விளங்க வேண்டு மென்பதே தமது
கோரிக்கை யென்றும், எல்லா விதத்திலும் அக்கோரிக்கை
யை நிறைவேற்றப் பிரயாசப்படுவது அவர்களுடைய கடை
மையென்றும், பிறர்நயங்கருதிக் தன்னையொறுத்தல், விடா
முயற்சி, சரியெனத் தோன்றுவதை யஞ்சாது செய்தல்,
முதலிய விலக்கணங்களே அதற்கு வேண்டிய இன்றியமை
யாக் கருவிகளா மென்றுங் கூறினர். மாணவரிடத்திற் பே
சும் பொழுதெல்லாம் கிறீஸ்தசமய வுண்மைகளை யுணர்த்
தல் வேண்டுமென்னு முளத்தவராதலின், இச்சமயத்திலு
மவ்வாறு செய்ய வெண்ணி, அவர்கள் உலகத்திலடையும்
பாக்கியங்கள் யாவும் மெய்யான பாக்கியத்தை யடைவதி
னாரம்ப மென்று கணிக்கப்படல் வேண்டுமென்றும், அம்
மேலான பாக்கியத்தை யடைய எல்லோரும் பிரயாசப்
படுவதே சிரேஷ்டமென்றும்,

“முதலாவது தேவனுடைய இராச்சியத்தையும் அவருடைய
ஸீதியையும் தேடுங்கள், அப்பொழுது இவைகளுெல்லாம் உங்களுக்குக்
கூடக் கொடுக்கப்படும்.”

என்று யேசுசொன்ன வாக்கியம் உலகத்தில் எல்லாவிஷய
ங்களுக்கு மொத்ததா யிருக்கிறதென்றும், அவர்கள் அப்பி
ரமாணத்தைக் கைக்கொள்வார்க ளென்பதே தமது பூரண
நம்பிக்கை யென்றுஞ் சொல்லி முடித்தார்.

பின்னர் வித்தியாசாலைப் பகுதி மாணவரும் உபசார
பத்திரம் படித்து, மில்லர் துரையவர்கள் தாயார்பாற் றமக்
குள்ள அன்பிற் கறிகுறியாய், அவருக்கென்று வெள்ளியி

ஹர்சமைக்கப்பட்ட பணிச்செப்பொன்றை, மில்லர் துரையிடத்தே யொப்புவித்து, அதைத் தம்பொருட்டு அவரன்னையா லளிக்குமாதும் வேண்டினார். துச்சிறந்த பணிச்செப்பைத் துரையவர்களு மன்புடனேற்று, மாணுக்கர் வேண்டியவாறு செய்வதாகவும் வாக்களித்தனர்.

பின்னர் 1887-ம்(1901) மார்ச்சுமீ 7உ சென்னையை விட்டு ஸ்கொத்லாந்து தேசத்துக்குப் பிரயாணமாகி, வழியில் பலஸ்தீனா, கிறீஸ், இத்தாலி முதலிய தேசங்களைத் தரிசித்து, மே மாச முடிவிற்கு ஜெனன தேசஞ் சேர்ந்தார்.

மில்லர் துரை சீமைக்குப் பிரயாணமாக அவருடைய விடத்திற்குக் கூப்பர் (Dr. Cooper) துரையவர்கள் நியமிக்கப்பட்டுத் தலைமைப் போதனாசிரியராய்க் கடமைபார்த்து வந்தார். அன்பு, தயை, பொறை, இரக்கம் முதலிய விசேஷ குணங்களில், மில்லர் துரையவர்களுக் கிணையென மதிக்கப்படும் கூப்பர் துரை அவர்களும் மாணுக்கரிடத்து மிக்க வன்புடையராகி, தாம் வகித்திருக்கும் மேலான வுத்தியோகத்தில் மில்லர் துரையவர்களை முன் மாதிரியாகக்கொண்டு, அதனை அவரடிச் சுவட்டைப் பற்றியே நடாத்தி வந்தனர்.

மில்லர் துரையவர்கள் சீமையிலிருக்கும் போது இவர்கலாசாலைப் பிராமண வாஸ்பரு ளொருவர், கிறீஸ்தமதப் பிரவேசஞ் செய்தற் பொருட்டுத் தமது தாய் தந்தையாதி யோரைத் துறந்து, மிஷன் சாரியதரிசியவர்களின் வீட்டிற்றங்கியதால், கலாசாலையின் வேலையை யதிகமாய்த் தாக்கிய வோர் பெரியகலகம் மாணவராலேயே நிகழ்ந்தது. இதுவே முதற்காரணமாயினும், பின் விசாரணை செய்த

வளவில் வேறு சில துணைக்காரணங்களு மிருந்தனவாகத் தெரியவருகிறது. மாணவர், தமது புத்தியினத்தால் அணுவளவினதாய வதனை, மலையளவினதாகக் கொண்டு, தத்தம் வகுப்புக்களை விடுத்தது, கலாசாலைக்குப் புறம்பே கூட்டங்கள் கூடி, தமக்கு விவிலிய வேத மெவ்வாறு கற்பிக்கப்பட வேண்டுமென்றும், ஆசிரியர் மாணவரை யெவ்வாறு நடத்தல் வேண்டு மென்றும், பற்பல தீர்மானங்கள் செய்து கலாசாலை யாசிரியர் சங்கத்துக் கனுப்பி,

“ இளங்கன்று பயமறியாது”.

என்னும் பழமொழிக்கேற்ப, உக்கிராவேசங் கொண்டு, துள்ளிக் குதித்தனர். ஆயினும் ஆசிரியர்கள் திட்சித்த முடையராய்த் தமது பிரமாணங்களை பொருசிறிதும் மாற்றாது, கலாசாலை யொழுங்குப் பிரமாணங்களுக்கு மாறாய் மாணவர் கலகம்விளைத்தல் மிக்க தவறென்றும், அவ்வாறு கலகம் விளைப்பதனா லவர்களடையும் நஷ்ட மின் னின்னவையென்றும், கலகம் விளைத்தவர்கள் தக்க அபராத மிறுத்தல், கலாசாலையினின்றின்று சிறிது காலம் நீக்கி வைக்கப்படன் முதலிய தண்டனைகளை யடைந்தா லன்றிக் கலாசாலையில் முன்போலச் சேர்க்கப்படமாட்டாரென்றும் திட்டமாய்த் தெரிவித்தனர். கலகத்திற்கு முதற்காரணராயுங் கீழ்ப்படியுங் குணம் சற்று மில்லாதவராயு மிருந்த இரண்டொருவர் கலாசாலையை விட்டு நீக்கப்பட்டார்கள். மாணவருமிப் பிரமாணங் கட்டுக் கீழ்ப்படிந்து மீண்டுங் கலாசாலையை யடைந்து வழக்கம் போலக் கல்வி கற்பாராயினர்.

இக்கலகத்தைக் குறித்த விசேஷங்கள் யாவும் அப்பொழுது சீமையிலிருந்த மில்லர் துரையவர்களுக்கு அறி

விக்கப் பட்டமையால், அவரிதைக் குறித்துத்தாம் அதிக விசனப்படுவதாக மாணவரிற் சிலருக்கு அநேக புத்திமதிக ளடங்கிய கடிதங்கள் பலவற்றை அவ்விடத்தி லிருந்தே யெழுதியனுப்பினர். அனுப்பியும் மனத்திருப்தி யில்லாதவராய், சிக்கிரத்திற் றமது கலாசாலைக்கு வரல் வேண்டுமென்று தீர்மானித்து, 1888-ம்(ஹ) நவம்பர்மீ ஊரினின் றுஞ் சென்னையைச் சேர்ந்தார். வித்வ சிரோமணியும், சாந்தகுண சீலரும், தமது பிரதம போதனாசாரியரும், தந்தையும், மற்றும் யாவுமாயுள்ள மில்லா துரையவர்கள் மறுபடியுந் தேகாரோக்கிய முடையராய் வந்தார் என்றசத்தம் மாணவர்காதிற் கெட்டியவுடன், மாணவர் குழாமென மதித்திடு மியலோர் யாவரு மொருங்குமுழீஇ, மிக்க வகக்களிப்புடையராய், இந்துக்களின் விசேட விலக்கணங்களி லொன்றாய் சூருபத்தியாலுந்தப் பெற்றவராய், வந்தனை வழி பாடோ டெதிர்கொண்டு சென்று, உபசரித் தழைத்து, ஐரோப்பிய இந்திய பிரபுக்கள், கலாசாலை யாசிரியர், பழைய புதிய மாணவராதியாம் பல்திறத்தவரும் நிறைந்திருந்த கலாசாலை மகா மண்டபத்தில் நவம்பர்மாதம் 12வ வந்தனோபசார பத்திரம் படித்து நறுமலர் மாலே சூட்டித் தமக் கவரிடத்திலுள்ள பத்தியையும், மெய்யன் பையும் விளக்கிக் காட்டினர். துரையவர்களும் படிக்கப்பட்ட வுபசார பத்திரத்திற்காகவும், வந்தனோபசாரமாய்ச் செய்யப்பட்ட மற்றெல்லாவற்றிற்காகவும் நன்றி கூறி, ஈற்றில் எல்லவரு மெதிர் பார்த்திருந்த வண்ணமே கலாசாலையில் நிகழ்ந்த கலகத்தைக் குறித்து, தாமில்லாத காலத்திற் றமது மாணுக்கர் தம்தீச்செயலினால் தமக்கு அதிக விசனத்தையும் அவமானத்தையு முண்டாக்கினரென்றும், கலா

சாலையின் ஒழுங்குப் பிரமாணங்கட்கு மாணவர் கீழ்ப்படிய வேண்டியது அவர்கள் பெருங்கடனென்றும், அவர்களுடைய குணம், ஒழுக்கம் முதலியவற்றைத் திருத்திச் சற்குணங்களை யூட்டுவதே கலாசாலைகளின் முக்கிய நோக்கமாயெப்பொழுது மிருத்தல் வேண்டுமென்றுஞ் சொல்லி முடித்தனர்.

அடுத்தநாட் சாயங்காலம், வித்தியாசாலைப் பகுதியைச் சேர்ந்தமாணவர், உபாத்தியாயர் முதலியோரால் ஓர் உபசாரபத்திரம் படிக்கப்பட்டது. மற்றையநாள் மாலைபில் கிறிஸ்தவ மாணவருக் கென்று மில்லர் துரையவர்சளாற்றமது சொந்தச் செலவி லேற்படுத்தப்பட்ட கிறிஸ்தமாணவர் விடுதிச்சாலைக் கிருகப் பிரவேசச் சடங்கு நிறைவேறியது. மில்லர் துரையவர்களின் பரோபகார சிந்தையை வியந்து உரைசெய்யுமாறு ஓர் உபசார பத்திரம்படிக்கப்பட்டபின், அவர் எழுந்து அவ்விடுதிச்சாலையின்கண் வசிக்கும் மாணவர் கிறிஸ்தவர்க ளாகவினால், மற்றையர்க்கோர் நன்முன் மாதிரியாய் வசிக்க வேண்டியது அவர்மேல் வீழ்ந்த பாரமென்றும், அவர்கள் மலையின் மீதேற்றிய தீபத்தையொத்தவர்களாயிருப்பதன்றக்கவாறு பிரகாசிக்க வேண்டியது அவர்கடமையென்றும், இவ்வூர்ச்சனங்கள் கிறிஸ்துமார்க்கத்தைக் குறித்து நல்லபிப்பிராயங் கொள்வதற்கு மாணவர் ஜீவியம் முக்கிய சாதனமாயிருக்குமென்றும், இம்மகத்தான தேசத்தைக் கிறிஸ்துவுடையதாக்குவது அவர்களையும் அவர்போன்ற சுதேச கிறிஸ்தவர்களையும் பொறுத்ததென்றும், கிறிஸ்தவர்கள் உண்மையான கிறிஸ்தவர்களாய்ச் ஜீவித்தாலன்றி, இந்தியா கிறிஸ்து வுடையதாகாதென்றும், அவ்விடுதிச்சாலை டேவிட்வென் (David Fenn)

துரை ஞாபகமாய்க் கட்டப்பட்டமையால் மாணவர் யாவரும் அவருடைய ஜீவிய சரித்திரத்தைப் படித்து, அவ்வாறொழுசல் வேண்டுமென்றும், தாம் செய்யும் கிரியைகள் யாவற்றினும் யேசுவையே முன்மாதிரியாய்க் கொள்ளவேண்டுமென்றும் பேசு முடித்தார். பின்பு கலாசாலை நாடக சங்கத்தாரும், மில்லர் துறையின் வருகையை மகிழ்ந்து கொண்டாடவுன்னி, மகா சிறந்த நாடக கவியென வுலசெலாஞ் சிறப்புற்றுக் கீர்ச்சி வகித்த ஷேக்ஸ்பீயர் என்னுந் திவ்விய கவியின் நாடகத்தி லிரண்டொன்றையாடிக் கொண்டாடினார்.

1889ஆம் பிப்ரவரி 13ஆம், வ்ளிசர் மிஷன் சங்கத்தவரால், இந்தியாவிற்கு செய்யப்படும் வேலைகளைப் பார்வையிடும் பொருட்டு மகாசபையாராற் றெரிவு செய்யப்பட்ட ஆசிரியர் “லின் சேய்”, ஜே. எவ். “டேலி” (Professor Lindsay & J. F. Laly) என்னுமிரு துரைமாரும் சென்னையைச் சேர்ந்தனர். இவர்க்கு வருவதற்குச் சில மாதங்களுக்கு முன்னர்க் கலாசாலை மாணவர் கலகம் நடந்தமையானும், அதற்குச் சற்றுப் பின்னரிவர்கள் வந்தமையானும், கலகத்தைக் குறித்து விசாரணை செய்வதற்கேயிவர் வந்திருக்கின்றனர் என்றோர் வீண்கதை பரம்ப, சில பத்திராதிபருமதை யொருவாறுறுதிப் படுத்தினமையால், இக்கதை மேற்கூறிய துரைமாரர்கள் காதிற் கெட்டியது. இஃதிப்படியிருக்க, மில்லர் துரையவர்களு மவரையுபசரித்தழைத்து, கலாசாலை, விடுதிச்சாலைகண் முதலிய யாவற்றையு மவர்க்குக்காண்பித்த பின்னர், மாணவர் படிக்கும் வந்தோபசாரத்தைக் கேட்குமாறு கலாசாலை மண்டபத்துக் கழைத்துச்

சென்றனர் மாணவர் படித்த வுபசார பத்திரத்திற்குப் பிரதியுத்தரங் கூறியபோது “வின்சேய்” ஆசிரியர் மில்லர் துரையவர்களின் தீவ்ய செய்கைகளைக் குறித்துப் பின்வருமாறு கூறினர்.

“உங்கள் தலைமை யாசிரியரின் மனத்தினின்று முற்பத்தி யாகி, அவரால் வளர்க்கப்பட்டு, அவருடைய விடாமுயற்சியினால் தற்கால நிலையை யடைந்துள்ள விக்கலாசாலை மண்டபத்தில் யான் நிற்கும்போது, அவர்போல் யானு மித்தகைய சிறந்த ஆழியஞ்செய்தாலோ வென்றாசிக்க வேண்டியவனு யிருக்கின்றேன். அவருடைய நண்பர்கள் அவருக் கிவ்வேலையி லெவ்வள வுதவி புரிந்திருக்கிறார்களென்பதை யானறிவேன். யானும் டேலி (Mr. Daly) துரையவர்களும் இவ்விர்தியா தேசத்தில் அநேகவித விநோத காட்சிகளைக் கண்டேமாயினும், தென்னிந்தியா வெங்கணு மிருந்து மதம், வருணம், பாவை முதலியவற்றைப் பேதமுள்ள நூற்றுக் கணக்கான வாலிபர், கிறீஸ்த மதத்தைப் பரப்புவதற் கென்று ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள இக்கலாசாலையிற் கல்விகற்கும் பொருட்டொருங்கு சேர்ந்து வந்திருக்கும்படியான இப்படிப்பட்ட காட்சியை எப்போதாவது கண்டதுண்டோ வெனச் சந்தேகிக்கின்றேன்.” என்றுரைத்து, பின்னர்த் தாமிங்கு வந்ததைப் பற்றிப் பரம்பிய வீண்கதைகளையுங் குறித்துப் பின் வருமாறு கூறினர்.

“சில மாதங்களின்முன் சில மாணவரின் மதியீனத்தா லீங்கு நிகழ்ந்த கலகத்தைக் குறித்து விசாரணை செய்யுமாறு யானும் டேலி துரையு மனுப்பப்பட்டிருக்கின்றோ மென்பது அநேகருடைய வயிப்பிராயமென்று யான் கேள்விப்பட்டனன். மேற் கூறிய சம்பவம் நிகழ்வதற்குப் பதினைந்து மாதங்களுக்கு முன்னரே நாங்கள் இந்தியாவுக்கு வருவதற்கான வேற்பாடுகள் யாவும் செய்யப்பட்டமையால், நாங்களிதற்காக வந்தோமென்று சொல்லுதல் பொதாது. மேலும் ஸ்கொத்லாந்து தேசத்திலுள்ள நாங்கள், மில்லர் துரையிடத்து மிக்க நம்பிக்கை யுள்ளவர்களா யிருக்கிறோம். வ்றீ

சர்ச் மிஷனைச்சேர்ந்த நாங்கள் அவரை முற்றாய் நம்புகிறோம். அவரும் அவருடைய கூட்டாளிகளாகிய மற்ஹைய வாசிரியர்களும் சேர்ந்தாலோசனை செய்து நடத்தும் ஒவ்வொரு காரியமும் சரியாக விருக்கு மென்பதே யெய்துணியு. கலாசாலைக்குரிய சகல விஷயங்களையு மவர் கையில் அதிக சந்தோஷத்தோடும் பூரண மனத்திருப்தியோடும் ஒப்புவித்திருக்கின்றோம். ஏனெனில், அவரும் கலாசாலை வாசிரியர் சங்கத்தாரும் சகலவேலைகளையும் ஒழுங்காயும் அதியுத்தியாயும் நடத்துவார்களென்பதை நாங்கள் முற்றாய் நம்புகின்றோம். இதுவே நாங்கள் மீல்லர்துரையைக் குறித்து எக் கொத்தலாந்திற் கொண்டிருக்குமப்பிராயம்.

என்று கொல்லிமுடித்தார். பின்னர் டேலிதுரை எழுந்து, தமக்கு மாணவர் செய்த வுபசாரங்கட்கு நன்றிகூறி, அவர்களுக்குப் குபயோகமான வநேக புத்திமதிகளைச் சொல்லியபின்னர் மாணவர் இருதுரை மார்களுக்கும் நலமலர் மாலைசூட்டி அவர்களைச் சந்தோஷிப்பித்தனர்.

துரைமா ரிருவரும் பின்னுஞ் சிலநாட் சென்னையிற் றங்கி, மீல்லர் துரையவர்கள் தென்னிந்தியாவி லடைந்திருக்குந் கீர்த்தியையும், அவரால் நடத்தப்படுங் கலாசாலை யடைந்திருக்கும் பிரசித்தியையும் நேரிற் பார்த்துப் பரமானந்த மடைந்தவராய், சென்னையினின்றும் பிரயாணமாயினர். இவர்கள் திரும்பித் தமது ஜெனன தேசம் சேர்ந்தவுடன் தமது திருச்சபையோரால் இந்தியா தேசத்தல் நடாத்தப்படும் பரிசுத்த வழியங்களைக் குறித்து அவ்விடத்திற்கும் கண்டகேட்ட வனைத்தையும் தீர்க்கமான வரலாறாயமைத்து, மகாசபையார் முன்வைத்தது மன்றி, பிரதம போதனாசிரியராகிய மீல்லர் துரையவர்களையும் குறித்துப் பலவாறு புகழ்ந்துபேசி, தென் இந்தியா முழுவதி

னும் மில்லர் துரையவர்கள் தலைபோன்ற மற்றோர் தலையைத் தாங்கண்டதில்லையென்றுங் கூறினர்.

கலாசாலைத் தொழில் நடாத்துவதும், கல்விபயிற்று வதுமே தமது கடமையென்றப்பட்டில் நில்லாது, கிறிஸ்த சமய வுண்மைகளையு முணர்த்துவான் றொடங்கி, மில்லர் துரையவர்களும் பற்பல பிரசங்கங்களைச் செய்துகொண்டு வந்தார். 1890-ம் (௩௩) ஆகஸ்ட்டுமீ தற்போது கலாசாலை யாலயமாய் மாற்றப்பட்டுள்ள சிவசேஷ மண்டபத்திற் ற மது பழைய புதிய மாணவர் முன்னிலையில் “கடவுள் மனு ஷ ஜாதியாருக்குத் தம்மை வெளிப்படுத்தியதைக் குறித்துக் கிறிஸ்தவர்களுடைய வபிப்பிராயம்” என்னும் விஷயமாய் நான்கு சிறந்த உபநியாசங்கள் செய்தனர். இவ்வுபநி யாசங்கள் நான்கும், சமயவுண்மைகள் நிறைந்தனவாயும், பொருள், அலங்காரம், கற்பனை முதலியன விரவப்பெற்ற னவாயும், படித்தோர் கேட்டோர் யாவர்மனத்தையும் கொ ள்ளகொண்டன. இவை சிலர் சொள்கைக்கு மாறாய்க் கா ணப்பட்டமையால், அவர்கள் பத்திரிகைவாயிலாக மில்லர் துரையவர்களைக் குறை கூறுவாராயினர். அவைகளைக்கு றித்த வநேக கடிதங்கள் பத்திரிகைகளிற் காணப்பட்டமை யால், அவற்றைக்குறித்த வாதம் சிலகாலம் நடந்துகொண் டேயிருந்தது. ஆயினும் மில்லர் துரையவர்கள் இத்தகைய வாட்சேபனைகளைச் சற்றுங் கவனிப்பவரல்லர். தமக்கெது சரியெனத் தோன்று கின்றதோ, அதைச் செய்யும் திடசி த்த முடையவராதலின், தாம் தமது உபநியாசங்களிற் போதித்த விஷயங்களில் ஸ்திரமாயிருந்தனர்.

1891-ம்(௩௩) பழைய மாணவர்க்குள் ஓர் புதுஎண்ணம் உண்டாயிற்று. அதென்னெனில், தமக்குக் கலை யமுதூட்

டிய கலாசாலையின் மகோற்சவ கொண்டாட்டத்தினம்
 என்று பிரதிவருடமு மோர்தினமேற்படுத்தி அத்தினத்திற்
 பழைய புதிய மாணவர் யாவரு மொருங்கு கூடி மகிழ்ந்து
 கொண்டாடவேண்டுமென்பதே. இதன் பொருட்டு அவர்
 கள் ஓர் கூட்டம்கூடி அப்படிப்பட்ட ஓர் மகோற்சவ கொ
 ண்டாட்டம் நடத்தப்படவேண்டியது முக்கிய மென்றும்,
 இக்கொண்டாட்டம் வருடா வருடம் சாஸ்வதமாய் நடை
 பெற ஓர் மூலதனம் சேகரிக்கப்பட வேண்டுமென்றுந் தீர்
 மானித்தனர். மில்லர் துரையவர்கள் தமது பழைய மாண
 வர்களுக்குள் இப்படிப்பட்ட மேலான வெண்ண முண்டா
 னதைக் குறித்து மிக்க சந்தோஷ முடையவரானார். இவ்
 வாறு சென்னைக் கிறிஸ்தவ கலாசாலையி னின்றும் முதன்
 முதலுற்பத்தியான விக் கொண்டாட்டம் இப்பொழுதோ
 சுமார் தென்னிந்தியாவிலுள்ள எல்லாக் கலாசாலைகளிலும்
 கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றமையால், முன்பு பல நல்
 விஷயங்களில் முன்மாதிரி காட்டிய விக் கலாசாலை, இவ்
 விஷயத்திலும் சிறந்த முன்மாதிரி காட்டியிருக்கின்றது.
 இம்மகோற்சவக் கொண்டாட்டம் முதன் முதல் 1891(ஆஸ்து
 டிசம்பர் 24-ம்) “விக்ந்ரேரியா ஹோல்” என்னும் நகர
 மகா மண்டபத்தில் எண்ணிறந்த சினேகிதர் முன்னிலை
 யிற் கொண்டாடப்பட்டது. கலாசாலைப் பழையமாணவர்
 என்னும் திருநாமம் பூண்டோர் யாவரும், இராஜா சர் சுவலை
 இராமசாமி முதலியார் அவர்களுடைய சத்திரத்திற் றத்தம்
 வருணாச் சிரமங்கட்கேற்ப ஆங்காங்கு நிறைத்திருந்த அறு
 சுவையுண்டிகளையும், பழவர்க்கங்களையும் தம திஷ்டப்பிர
 கார மினிதருந்திய பின்னர், புஷ்பம், தாம்பூலம் முதலி
 யன தரிக்கப் பெற்றவராய், சங்கீத வாத்திய வினோதங்க

ளைக்கேட் டானந்திப்பதிலும், விதூடகன் செய்யும் வேடிக்கைகளைப்பார்த்து மகிழ்வதிலும் பொழுது போக்கினர் சாயங்காலம் ஐந்துமணி யளவிற்கு கலாசாலைப் பழைய புதியமாணவர், ஆசிரியர், அழைக்கப்பட்ட சிநேகிதராகிய வநேக ஐரோப்பிய சுதேச பிரபுக்கள் முதலிய யாவரும் நகர மண்டபத்தில் எள்ளிட விடமொன்றின்று யெங்கணு நிறைந்தனர். அச்சமயத்தில், சென்னைக் கிறிஸ்தவ கலாசாலை யடைந்திருக்கும் கீர்த்தியைக்குறித்தும், அக்கீர்த்தி காரணமாக அதன் பிரதம போதகாசிரியரும், பரோபகாரியுமான மில்லர்துரை செய்துவரும் பெருஞ்செயல்களைக் குறித்தும் பற்பல சிறந்த உபநிதியாசங்கள் செய்யப்பட்டன. அக்கிராசனபதியாய் வீற்றிருந்த ம-ா-ா-ஸ்ரீ இராம சந்திரராவ் சாகீப் அவர்கள் கலாசாலையின் சரித்திரத்தைக் குறித்தும் கலாசாலை மகோற்சவ கொண்டாட்ட தினத்தைக் குறித்தும் பெருகப்பேசிய பின்னர், மில்லர் துரை கலாசாலை விஷயமா யெடுத்துக் கொண்டிருக்கும் பெரும்பிரயாசையைக் குறித்தும் பின்வருமாறு பேசினார்.—

“இக்கலாசாலை மில்லர் துரையவர்களின் பெரு முயற்சியினாலும், சிறந்த முன் மாதிரியினாலும் எவ்வளவு பிரசித்தியடைந்திருக்கிற தென்பதை உங்களுக்கு விஸ்தரித்துச்சொல்ல என்னால் முடியாது. ஏனெனில், முதலாவது அந்த விஷயத்தில் எனக்குள்பூரண வுணர்ச்சியைப்போதியவளவாய் வெளியிடுதல் எனக்குச் சாத்தியமன்று. இரண்டாவது நீங்கள் அவரைக் குறித்தும், அவர் செய்தும் செய்துகொண்டும் வரும் வேலைகளைக் குறித்தும் நன்றாயறிந்திருக்கின்றமையால் யான் சொல்லுவது அநாவசியமென்றெனக்குத் தோன்றுகின்றது. ஆயினும் யான் அவசியமாய்ச் சொல்ல வேண்டிய விஷயமொன்றுளது. மில்லர் துரை தமதரிய ஜீவியத்தின் முக்கிய பாகமாயுள்ள முப்பது வருடத்தை, நமது விருத்தி

யின் பொருட்டும் தேர்ச்சியின் பொருட்டும் செலவழித்திருக்கின்றனர். அவரிடத்து நமக்குள்ள நன்றி யறிதலை நன்றாய்க் காண்பிக்கக்கூடிய வரக்கியங்களை யமைக்க யான் பிரயத்தனஞ் செய்வதில் யாதும் பயனில்லை. அவர் செய்த நன்றிக்குப் பிரதி நன்றி செய்ய நம்மாலாகாது. அது நாமாவது நமது புத்திரராவது, புத்திரரின் புத்திரராவது கொடுத்தத் தீர்க்கக்கூடாத வேர் பெருங்கடனாயிருக்கின்றது. அவருடைய திருநாமம் தலைமுறை தலைமுறையாக அதிக சண்ணியத்தோடும் மெய்யன்போடும் கொண்டாடப்படுமென்பதே என் றூரண நம்பிக்கை. இந்தியா அவருக்குச் செய்யக் கூடிய பிரதி யுபகாரம் இது வொன்றேயாம்.”

பின்னர் மில்லர் துரையவர்கள் எழுந்து இப்படிப்பட்டமகோற்சவ கொண்டாட்டத்தினின்று முற்பத்தி யாகும் பல நன்மைகளை யு மொவ்வொன்றாய் எடுத்துக் காட்டிச் சொன்னதாவது :

“ பிரபுக்களே, இக்கலாசாலை இடையிடையே நேர்ந்த பல்வேறிடையூறுகளை யுந் தாண்டி நடைபெற்று வருகின்றது. இன்னுமிது தாண்டிச் செல்லவேண்டிய பலவித கஷ்டங்களு மிடையூறுகளு மிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட சமையங்களில் இக்கலாசாலையின் மேலான நோக்கங்களை நன்கு மதித்து அதை நேசிக்கும் நீவிர் ஒருங்கு சேர்ந்து அதற்குத் தவி செய்தற்பொருட்டு யான் உங்களை அழைக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட விடையூறுகள் எப்போது வருமென்பதை யானறியேன். ஒருவேளை யதிக தாமசமாய் வந்தாலும் வரும். ஆயினும் அவைகள் வருமென்பதும், அவைகளை மேற்கொள்ளுவது கஷ்டமென்பதும் எனக்கு நிச்சயமாய்த் தெரியும். அப்படிப்பட்ட எல்லாச் சமயங்களிலும், இக்கலாசாலை மாணவராகிய நீவிர் அதன் கற்பனைகளைச் சிரமேற்றாங்கி அதற்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்பதே என் வேண்டுகோளாம். இச்சமயத்திலும் நீவிரெல்லோரு மிவ்விடத்திற்கூடி, கலாசாலை யிடத் தாமக்குள்ள அன்பைக்காட்டியதற்காக என் உடனொத்த சிநேகிதர்களாகிய வாசிரியர் பேரி

லும், கலாசாலை யிடத்தபிமானமுள்ள சினேகிதர்பேரினும் முங்க ளுக்கு மிகுந்த நன்றி கூறுகின்றேன்.”

இத்துடன் அன்றையதினக் கொண்டாட்டம் முற்றுப் பெற்றது. அடுத்த தினத்தில் மில்லர் துரையவர்கள் சென்னை இராசதானியின்கணுள்ள முக்கிய பட்டணங்களைத் தரிசிக்குமாறு சென்னையைவிட்டுப் பிரயாணமாயினர். எப் பட்டணங்களிலும் கிராமங்களிலும் இவர் பழைய மாணவ ருளராதலின் இவர் சென்றவிடமெல்லாம் தக்கமரியாதை யோடும் கண்ணியத்தோடு முபசரித் தழைக்கப் பெற்றார். இம்மட்டில் நில்லாது சில விடங்களிலுள்ள பழையமாண வர் இவர் பொருட்டுக் கூட்டங்கள்கூடி வந்தனோபசார பத்திரம் படித்து நறுமலர்மலை சூட்டி அவரை மகிழ்வித் தனர். மசூலிபட்டணம் (Masulipatam) என்னுமிடத் துக்குச் சென்றபோது அவ்விடத்துள்ள மாணவர் யாவரு மொருங்குகூடி, இவரைப் பலவாறு கண்ணியப்படுத்திய துமன்றி இவரைத் தம்மத்தியில் வைத்துக் கொண்டே யொரு படமும் பிடிப்பித்தனர். தம்மிடத்துச் சிறிது காலமேனுங் கல்விகற்ற மாணவரைக் காணுவதும், கண்டு கொண்டாடுவதும் மில்லர் துரையவர்களுக்குப் பேரின் பத்தைக் கொடுக்கு மியல்புடையன. எத்தனை வருடங்க ளுக்குமுன் கல்வி கற்றவராயினும் அவரைக் கண்டவுடன் பேர்சொல்லி யழைக்கக்கூடிய ஆச்சரியமான ஞாபகசக்தி மில்லர் துரையவர்களிடத்து இன்றும் விளங்குகின்றது. இத்தகைய சிறந்த விலக்கணங்கள் விளங்குகின்ற தமது போதனாசிரியரை அன்புட னுபசரித்தழைத்தல் அதி சயமேயோ?

1892-ம் வருஷத்தில் மில்லர் துரை யவர்களுக்கு ஆற்றொணுத்துயரை விளைத்த வொரு துக்க சம்பவம் நிதழ்ந்தது. தம துயிரினுமரிய புருஷனையிழந்து, துக்க சாகரத்தில் மூழ்கியிருந்த இவரன்னையார் இவ்வருடத்து அக்டோபர் மாசத்தின் முற்பகுதியிற் பரமபதடைந்தது மில்லர் துரை யவர்களுக்கு மாத்திரமல்ல அவர் மாணவர் சினேகிதர் யவர்க்கும் துக்க சங்கதியே. ஏறக்குறைய முப்பதுவருடகாலமாய் இம்மங்கையர்க்கரசி தமது திருவுதரத் தவதரித்த புத்திர சிசாமணியால் நடத்தப்பட்டு வரும் கலாசாலையில் வைத்த அன்பு எத்தகைத் தென்பதையும், அவர் மாணவரால் எவ்வாறு கணிக்கப்பட்டன ரென்பதையு மறியார் யார் ?

ஆறாம் அத்தியாயம்.

பிரதிமையும் இதர கௌரவங்களும்.

1892ம்-^(வ) நவம்பர் மாசம் 24உ இந்திய பிரதிகாவலர் ஆகிய“ லான்ஸ்டவுன் பிரபு (Lord Lansdowne) கலாசாலையைத் தரிசித்தனர். மில்லர் துறையவர்களும் பிரதிகாவலரை மிக்க மரியாதையோடு பசரித்தழைத்து, கலாசாலை விடுதிச்சாலை முதலிய யாவற்றையும் அவருக்குக் காண்பித்த பின்னர், கலாசாலை மாணவர் ஓர் வந்தோபசார பத்திரம் படித்தனர். பிரதி காவலரும் தக்கவாறு பதிலுரைக.றி மில்லர் துறையவர்களின் ஸ்தாபன சக்தியையும் கல்வி விஷயத்தி லவருக்குள்ள ஆக்கத்தையும் வியந்து கொண்டாடிச் சென்றனர்.

இவ்வருட முடிவிற்கு கலாசாலை மகோற்சவனதிக் கொண்டாட்டம் நடைபெற்றது. அத்தருணத்தில் பழைய மாணவர் யாவரு மொருங்குகூடி, மில்லர் துறை தென்னிந்தியாவின் பொருட்டுச் செய்த பெரு நன்மைகளை ஞாபகப்படுத்தும் பொருட்டு அவர் போல் ஓர் சித்திரப் பிரதிமை செய்து சென்னையில் நிறுத்தப்படல் வேண்டுமென்று தீர்மானஞ் செய்தனர். இராசா சர் சுவலை இராமசாமி முதலியார் அவர்கள் தாம் அவ்விஷயத்திற்கு பழைய மாணவரோடு ஏக சிந்தையுடையவரா யிருப்பதாகக் கடித மூலமாய்த் தெரிவித்தனர். மில்லர் துறையவர்களின் பழைய மாணவரி லொருவரும், வேங்கடகிரி இராசாவின் மந்திரியா யிருந்து தற்போ தினாப்பாலுகின்றவரும் தயை,

பொறை, தருமசிந்தை முதலிய சிறந்த குணங்களை யுடையவரும், இக்கூட்டத்தின் அக்கிராசனபதியாயு மிருந்த ம-ா-ா-ஸ்ரீ, எஸ். நாராயணசாமிச் சேட்டியார் அவர்கள் எழுந்து,

“ பயன்கா ரணத்தைக் குறியாமற் பரிந்து காலத் தாற் செய்த நயஞ்சேர் நன்றி சிறிதெனினு நாடின தற்கோ ரளவில்லை பயன்கா ரணத்தைக் குறித்தினையும் பதத்திற்புரிந்த நன்றியையும் வியன்பூ தலத்திற் பெரிதாக விரும்பிமதித்தல் வேண்டுமால்.”

(பார்க்கவுபரணம்-)

என்னுங் கருத்தை யதுவதித்து, மில்லர்துரை செய்த பேரு நன்மைகட்கெல்லாம் கைம்மாறு செய்வது தங்க ளாற் கூடிய காரியமன்றென்றும், பிரதிமையைச் செய்து நிறுத்துதல் நமது பிற்சந்ததியாருக்கு மில்லர் துரையை ஞாபகப்படுத்துவதற்குச் சாதனமா யிருக்குமென்றும், அவ்விஷயத்தை நிறைவேற்ற எல்லோரும் தக்கவாறுதவி புரிய வேண்டுமென்றும், வேங்கடகிரி இராசாவும் இவ் விஷயத்திற் றம்மாலியன்ற வுதவி புரிவதாக வாக்களித் திருக்கின்றனரென்றும் கூறினர். அச்சமயத்தில் நேரிற் பிரசன்னரா யிருந்தவரும், மில்லர் துரையவர்களின் பழையமாணவரு ளொருவரும் இராமநாதபுர சமஸ்தான வேந்தரும், அருங்கலை விநோதரும் ஆகிய ஸ்ரீமான் முத்து விசயரகுநாத பாஸ்கரசாமி சேதுபதி மகாராசா அவர்கள் எழுந்து பழைய மாணவர் செய்த தீர்மானம் மிகவும் தக்க தென்று புகழ்ந்து பேசி, அதை நிறைவேற்றத் தாழும் தம் மாலியன்றவுதவி புரிவதாக வாக்களித்தனர். பின்னர்ப் பிரதிமை செய்வதற்கு வேண்டிய திரவியஞ் சேகரிப்பதற் காக ஓர் கருமசபை யேற்படுத்தப்பட்டது. இச்சபையார்

அதியூக்கத்தோடு தங்கடமையைச் செலுத்தினமையால் முன்பின் 15000 ரூபாவரையிற்கையொப்பம் வாங்கியும் இதுவரையிற்கைக்கு வந்துசேர்ந்த ரூபா ஏறக்குறைய 14000 தான். கரும் சபையார் மேற்கூறிய தீர்மானத்தின்படி இப்பிரதிமையைச் செய்து நிறைவேற்றும் வேலையைச்சீமையிலுள்ள வதி கீர்த்திபெற்ற வொரு சிற்பியிடத்தொப்புவித்து, மில்லர் துரையின் சாயலை நிதானித்து அவ்வாறு செய்யும்பொருட்டு அவரையும் சீமைக்குச்சென்று மேற்கூறிய சிற்பியைக் காணுமாறு வேண்டினர். மில்லர் துரை தமது பழைய மாணவர் விண்ணப்பத்துக் கியைந்தமையால், பிரதிமையதி வினாவிற்கு பூர்த்தியாகிச் சென்னைக்குனுப்பப்பட்டது. வெண்கலத்தா லமைக்கப்பெற்ற இப்பிரதிமைக்காக, சிற்பிக்கு 12,200 ரூபாவும், பிரதிமை நிறுத்துதற்கு வேண்டிய ஸ்தம்பத்தைக் கட்டி முடிக்க 500 ரூபாவும், இதர செலவுகளுக்காக 200 ரூபாவும் இதுவரையிற்கு செலவாயிருக்கின்றது. பிரதிமையும் அதற்கென்றமைக்கப்பட்ட ஸ்தம்பத்தின் மீது நிறுத்தப்பட்டும், திரைநீக்குஞ் சடங்கு செய்யவேண்டியது வழக்கமாதலின் இப்பொழுது மனுஷ பார்வையினின்றும் முற்றும்மறைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. கலாசாலையின் முற்புறத்தில் வீதியின் பக்கத்தில் புத்தகம் கையிற்பிடித்து நின்று கொண்டிருக்கும் பாவனையாய்ச் செய்து நிறுத்தப்பட்டுள்ள இப்பிரதிமை, மில்லர் துரை நம்மைவிட்டுப் பிரிந்த காலத்தும் அவருடைய மட்டற்ற பேரன்பும் கிருபாகடாட்சமும் அவருடைய கலாசாலையிற்கல்வி கற்ற, கற்கின்ற கற்கும் மாணவர் யாவர்மீதும் என்றென்றைக்கும் நிலைத்திருக்குமென்பதற்கடையாளமாயிருக்கின்றதுமன்றிப் பார்ப்போர்

யாவரு மநேக விசேஷித்த போதனைகளையுங் கற்றுக் கொள்வதற்கு ஏதுவாயு மிருக்கின்றது.

கலாசாலை மகோற்சவதினக் கொண்டாட்டத்திற்குச் சில வாரங்களின் முன்னர் மில்லர் துரையவர்களி னரிய சகோதரராகிய அலெக்ஸாண்டர் மில்லர் துரை சென்னை யைத் தரிசித்தனர். மில்லர் துரை யவர்களிடத்து மாத்திரமன்று, அவர் உறவினரிடத்தும் மிக்க வன்புடைய அவர் மாணவர், கலாசாலையாசிரியர், சினேகிதர் முதலிய யாவரு மெத்துணை வந்தனை வழிபாடோடவரை யெதிர் கொண்டழைத்திருப்ப ரென்பதை விரித்துரைப்பதநாவசியம். துரையவர்களும் வந்து சேர்ந்தவுடன் முதல் வாரத்தைக் கலாசாலையையும் அதைச்சார்ந்த வித்தியாசாலை விடுதிச் சாலைகள் முதலிய வற்றையும் சுற்றிப்பார்ப்பதிலும், வந்த னுபேசார பத்திரங்களைக் கேட்பதிலும் கழித்தார். இச் சமயத்தில் அவர் மாணவருக்குக் கூறியவையாவும் அவர் களை மிகவும் சந்தோஷிப்பித்தன. இவர் முன்பின் ஒருமாச மளவிற சென்னையிற் றங்கினமையால், சென்னைக் கிறீஸ்தவ கலாசாலை இரண்டாம் மகோற்சவதினக் கொண்டாட்டத்திலும் பிரசன்னரா யிருந்து நடந்தவைகளை நேரிற் பார்த்துக் களிகூர்ந்தது மன்றி ஓர் சிறந்த வுபந்நியாசமும் செய்தனர்.

மில்லர் துரை யவர்கள் தென்னிந்தியாவிலுள்ள எல்லா மதஸ்தராலுங் கணிக்கப்படுவதற்கோர் முக்கிய நியாயம் யாதெனில், ஜனங்களின் பொது நன்மைக்காகச் செய்யப்படு மெல்லாக் காரியங்களுக்கும் கைகொடுத்தலே யாம். அவர் இவ்விஷயத்தி லெவ்வளவு சிரத்தை யெடுத்தாக் கொள்ளுகிறாரென்பது நாடகக் கணிகையரைப்பரி

பாவித்தல் தகாது என்பதை வற்புறுத்துமாறு சேன்னை இந்து சீர்திருத்தச் சங்கத்தாரால் நடத்தப்பட்ட கூட்டத்தில் அவர் காட்டிய தீரத்தினால் நன்கு விளங்கும். மில்லர் துரையவர்கள் பிரசன்னரா யிருப்பதும் மன ஒருமைப் பாடு உடையவரா யிருப்பதும் தாமெடுத்துக்கொண்ட விஷயத்துக்கு மிக்க பலத்தையும் பெருமையையும் கொடுக்கு மென்பதை நன்குணர்ந்த மேற்கூறிய சபையார் அவரையே யக்கிராசனாகிபதியா யிருந்து சகல காரியங்களை யு நடத்துமாறு வேண்டினர். தாசிகள் வேசிகளென்ப வாதலானும்,

ஓதலு மொன்ற ளுளமொன்றச் செய்கை யொன்றப்
பேதை நிலைமை பிடித்துப் பெரும்பவஞ் செய்
மாதர் வலைப்பட்டு மயக்குற்ற ரல்லரோ
சாதல் பிறப்பிற் றடுமாறு கின்றாரே. (கந்த புராணம்.)

காவல குறிப்பன் றேனுங் கருமீ தருளிக் கேண்மோ
நாவலர் சொற்கொண்டார்க்கு நன்கலாத் திங்குவாரா
பூவலர் கொடியனார்கட் போகமே கழுமி மேலும்
பாவமும் பழியுமுற்றார்ப்பலர்கேளி தென்றார். (சேவகசிந்தாமணி.)

என்ற முதியோர்வாக்குக் கேற்ப அவர்களின் தீச் செயல்களினால் அநேக குடும்பங்கள் அழிந்து போனமையானும், அநேக வாஸிபர் தமது சுகம், செல்வம் முதலியவற்றை யொருங்கே யிழந்து இறவா திறந்தவர்களாயும், நடைப்பிணங்களாயும், அலைகின்றமையானும், இந்நீலிகளால் நடத்தப்படும் கச்சேரி சதுர் முதலியவற்றிற்குச் செல்லல் தகாதென்பதும், கோயின் மகோற்சவங்களிலும் கல்யாணம் முதலிய சபகாரியங்களிலும் மிவர்களை யழைப்பித்துப் பாடவாகுதல் ஆடவாகுதல்

செய்தல் கூடாதென்பது மிச்சங்கத்தினர் கொள்கை. இக்கூட்டத்தி லிவ்விஷயமாய் யாவர்க்கும் ஆனந்தோற் சா கங்களைக் கொடுக்கக்கூடியவனே வுபந்நியாசங்கள் செய்ய ப்பட்ட பின் நாடகக் கணிகையரைப் பரிபாஸித்தல் தகா தெனத் தீர்மானமும் செய்யப்பட்டது, பின்னர் இந்திய விராசாங்கத்தின் தலைவராயுள்ள பிரதிகாவலர் சென்னைத் தேசாதிபதி ஆகிய விருவரும், தாசிகளால் நடத்தப்படுங் கச்சேரி, ஆட்டம் முதலியவற்றிற்குப் போதல் பெருந் திங்கை விளைக்கிறதென்றும், அவ்வாறு போகா தொழிதல் மிக்க நன்மையைத் தருமென்றும், மகாராணியின் பிரதி நிதிகளா யித் தேசத்தில் விளங்கு மிவ்விருவரும் தயை கூர்ந்து இக்கொடிய வழக்கத்தை நிறுத்துவது லோகோப காரமா யிருக்குமென்றும், அவர்களுக் கோர்விண்ணப்ப பத்திரம் விடுத்தனர். மில்லர்துரை தமது மாணவர் யாவ ரு மிப்பத்திரத்துக்குக் கையெழுத் திடுவதுமன்றி இவ்வ முக்கத்தைத் தம்மாலியன்றவாறு நீக்கியொழுகப் பிரயாசப் படவும் வேண்டுமென்று பலகாலு மேவினர். சங்கத் தார்கருதயவாறு விண்ணப்பப் பத்திரம் பயன்றாவிடி னும் தாசிகளைப் பரிபாஸித்தல் இழிவும் அவமானமுமான செயலென்பதை யெங்கும் பரவச்செய்திருக்கிற தென்ப தற் கையமில்லை.

இராச்சிய தந்திரத்துக் கடுத்த விஷயங்களைக் குறி த்தா லோசித்து, தரும சாஸ்திரத்திற் சொல்லப்பட்ட துஷ்ட நிக்கிரகம் சிஷ்ட பரிபாலன மென் றின்னன குறைவுபடாது இராசாங்கத்தார் செங்கோ லோச்சுதற்கு உதவிசெய்யும் நோக்கமாய் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ள இந்திய

மகாஜன் சபைக்கும் மில்லர்துரையவர்கள் அதிக நண்பரென்பது எல்லோர்க்கும் தெரிந்தவிஷயமே. சென்னை யில் நடந்தேறிய விரண்டு மகாஜன சபைக் கூட்டங்களிலும் மில்லர்துரையவர்கள் பிரசன்னராயிருந்து தமதபிமானத்தை விளக்கிக்காட்டினர். அவ்விரு சமயத்திலும் துரையவர்கள பந்தருக்குட் சென்றவுடன் அங்குக் குழுமி யிருந்தவர்கள் கரகோஷத்தோடவரை யுபசரித் தழைத்தமையே மகாஜனசபையைச் சேர்ந்தவர்கள் மில்லர்துரையவர்களிடத்து மிக்க வன்புடையராயிருக்கிற ரென்பதற்குத் தக்க சான்றாயிருக்கின்றது. இம்மகாஜனசபை இந்தியாவி லனேக நன்மைகளைச் செய்ய வல்லதென்பதும், கல்வியினாலும் யோக்கிய முதலிய பெருமைகளினாலு முயர்ந்து மதம் ஜாதி பழக்க வழக்க முதலியவற்றற் பேதப்படுமெண்ணிறந்த விந்திய பிரபுக்கள் இராச்சிய விஷயத்திலொன்றுசேர்ந்து முன் வந்திருப்பதேயத னதுகூலத்திற்குப் பேரடையாளமாய் விளங்குகின்ற தென்பதும், முற்காலத்திற் ஜனங்களுக் குள்ளிருந்த பிரிவினைகளை மாற்றியெல்லோரையும் சமமாக்குவதற்கு முக்கிய சாதனமாகுமென்பதும், இந்தியாவுக்கும் இங்கிலாந்துக்கு மிடையே யுள்ள பந்தத்தைப் பலப்படுத்து மென்பதும் மில்லர்துரையவர்களின் கொள்கையாம்.

ஆயினும், மாணவராயிருந்து பரீட்சைகளுக்காகப் படித்துக்கொண் டிருப்பவர்கள் இராச்சியவிஷயங்களில் தாம் மாணவராயிருக்கும்போது பிரவேசிக்கக் கூடாதென்பது அவருடைய அபிப்பிராயம். “சேய்வன திருந்தச் சேய்” என்னும் தெய்வப்புலமை ஓளவைப் பிராட்டியார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய முது மொழிப்படி தாம் முன்ன

ரெடித்துக் கொண்ட வேலையைச் செவ்வனே செய்யாது பல துறைகளிலும் பிரவேசிப்பவர் அதையு மிழந்திதையு மிழந் தனைத்தையு மிழந்து வருந்துவ துண்மை யாகவின இஃதுணர்ந்த மில்லர் பெருமான் மாணவர் முன்னர்க் கற் கவேண்டிய கல்வியைக் கற்றுப் பக்குவசாலிகளான பின்ன ரே யிராச்சிய விஷயங்களிற் பிரவேசிக்க வேண்டுமென்று சொல்வது சரியன்றோ?

மில்லர்துரை வித்தியா விஷயமாய்ச் செய்துவரும் வேலை நாடோறும் விர்த்தியாகி, ஆல்போற்றழைத்து அறு குபோல் வேரூன்றி நிற்பதையும், அதுகாரணமாயவரடை ந்து வருங் கீர்த்தியையும், பெற்ற பிரசித்தியையுங் கண் டி பொருமைகொண்டு,

பல்சான் றீரே பல்சான் றீரே
கயன்முள் ளன்ன நரைமுதிர் திரைகவுட்
பயனின் மூப்பிற் பல்சான் றீரே
கணிச்சிக் கூர்ம்படைக் கடுந்திற லொருவன்
பிணிக்குங் காலை யிரங்குவீர் மாதோ
நல்லவை செய்த லாற்றீ ராயினு
மல்லவை செய்த லோம்புமி னதுதா
னெல்லாரு முவப்ப தன்றியு
நல்லாற்றுப் பதே நெறியுமா ரதுவே. (495-502.)

அவ்வித் தழுக்கா றுடையானைச் செய்யவ
டவ்வையைக் காட்டிவிடும். (திருக்குறள்-)

என்னுந் திருவாக்குகளை யறியாதார் சிலர் அவரைப் பத்தி ரிகை வாயிலாக மறைந்துநின்று தூஷிப்பாராயினர். சிலர் மில்லர்துரை செய்துவரும் வேலை யனைத்தும் அவர்பிர சித்தியடைதற் பொருட்டுச் செய்யப்படுகின்றனவேயன்றி,

இந்திய ரிடத்தவருக்குள்ள மெய்யன்பு காரணமாய்ச் செய்யப்படவில்லை யென்றும், சிலர் அவர் இந்தியாவைக்குறித்த விஷயங்களில் மெய்யான வனுதாபமில்லாதவராயிருந்தும், உள்ளவர்போற் பாசாங்கு பண்ணுகிற ரென்றும், நமக்குத் தோன்றியவாறு பேசவும் பத்திரிகைகளில் எழுதவு மாரம்பித்தனர்.

முன்னின் ரெருவன் முகத்தினும் வாயினும்
கன்னின் றருகக் கலந்துரைத்துப்—பின்னின்
நிழித்துரைக்குஞ் சான்றோரை யஞ்சியே தேவர்
விழித்திமையா நின்ற நிலை. (அறநெறிச்சாரம்.)

என்றாங்கு, ஒருவரைக் கண்டவிடத்து அளவிலா முகமனைச் சொல்லி ஆனந்த நகைகாட்டி, புறத்துச் சென்று இழித்துச் சொல்லும் அப்பேதை மாக்களென்படார்! என்படார்!! இவரை யஞ்சியன்றோ வானவர் இமையா நாட்டமுடைய ராயினர். தாம் இப்படிச் செய்வதனால் வீரீ சர்ச் மிஷன் சபையார் மில்லர் துரை யவர்களிடத்துச் சற்றே அதிருப்தி யடைவரெனக் கருதினர் போலும். ஆயினும் அத் திருச்சபையார் இவ்வீண் கதைகளைக் கவனியாது அவரைக் கண்ணியப்படுத்தவெண்ணி எடின்பரோ (Edinburgh) நகரத்துள்ள தமது வேதசாஸ்திரக் கலாசாலையில் வேதசாஸ்திர வாசிரியராய்க் கடமை பார்க்கும்படி யழைத்தனர். தம துயிரினுமரிய சிறீஸ்தவ கலா சாலையையும் தென்னிந்திய மாணவரையும் விட்டுச்செல்ல இஷ்டமில்லாதவராய் அவர் அவ்வுத்தியோகத்தை அங்கீகரிக்கவில்லை

இவ்வருடத்திற் சர்வ கலாசாலையார் சட்ட நிரூபண சபைக்குத் தம்மு ளொருவரைப் பிரதிநிதியாகத் தெரிந்த

ஹுப்ப வேண்டி யிருந்தமையால், மில்லர் துரையவர்களே தெரிவு செய்யப்பட்டனர். கணித ஆசிரியர் பூண்டி அரங்கநாத முதலியார், எம்.ஏ. அவர்கள் அவ்வுத்தியோகத்தைத் தாம் பெறும்பொருட்டு மில்லர் துரையவர்களுடன் எதிர் த்தன ராயினும், தமது பிரயத்தனங்களால் யாதும் பயனில்லாமை கண்டு அம் முயற்சியைவிட்ட கலவே, இவர் நியமனம் பெற்றனர். இதன்பொருட்டு மில்லர் துரையவர் களுக்குப் பழைய மாணவரா லனுப்பப்பட்ட மங்களோப சார கடிதங்க ளெண்ணிறந்தன. இவைகட்கெல்லாம் தனித் தனியே பதிலனுப்புதல் கூடாமையாபி ருந்தமையால், கலா சாலைச் சமாசார பத்திரிகை மூலமாய் நன்றிகூறினர்.

அக்காலத்தில் மில்லர்துரை கல்வி விஷயமாய்க் கவனித்துநடத்தும் பெருமுயற்சிகளையும், அடைந்துள்ள கீர்த்தியையும், அவருடைய கலாசாலையடைந்தவிருத்தியையும், சென்னைத் தேசாதி பதியாகிய உவேன்லக் பெருமான் நேரிற்பார்த்து, சென்னைச் சர்வகலாசாலையாரின் பரீட்சைகளிற் சித்தியெய்திப் பட்டம்பெற்ற ரங்கேளும் வித்தியார்த்திகளுக்காகச் செய்யப்படுமுபந்நியாசத்தை இவ்வருடமிவரையே செய்யுமாறு இரண்டாம் முறையும் நியமித்தனர். மூன்றொருமுறை உபந்நியாசஞ் செய்தவரைப் பின்ன ரொரு முறை நியமிப்பது வழக்கமன் ருதலானும், அப்படி யொருவரை இரண்டாம் முறை நியமிப்பது பெருங்கண்ணியத்துக் கடையாள மாதலானும் மில்லர் துரையையே இரண்டாம் முறையும் தெரிவுசெய்தது துரைத்தனத்தார் அவரிடத்து வைத்துள்ள வபிமானத்துக் கறிகூறியா யிருக்கின்றது.

இன்சொலா லன்றி யிருநீர் வியனுலகம்
வன்சொலா லென்று மகிழாதே-பொன்செ
யதிர்வனையாய் பொங்கா தழற்கதிராற் றண்ணென்
கதிர்வரவாற் பொங்குங் கடல். (சன்னெறி.)

என்றாங்கு, இன்சொலுடையாரை யெவரும் விரும்ப லியற்
கையே. மில்லர்துரை அச்சமயத்திற் செய்த வுபந்நியாசம்
சொற்சுவை பொருட்சுவை நிறைந்ததாகவும், சமயோசித
மானதாகவும், ஆட்சேபனைக் கிடமில்லாததாகவும், பல
விஷயங்களிலு நிகரற்றதாயு மிருந்தது. அவ்வுபந்நியாசத்
தில், சென்னைச் சர்வ கலாசாலையாரின் நோக்கத்தின்படி
அகலால் முத்திரிக்கப் பெற்றவராய், உலகத்துட் செல்லா
நிற்கும் வித்தியார்த்திகள் யாவரும் அறிவை விர்த்தி செய்
வதற்குத் தம்மாலியன்றவனாயும் பிரயாசப்படுதல் முக்கிய
மென்றும், அச்சமயத்தில் இந்தியாவிற்கு வேண்டியது
கல்வி யபிவிர்த்தியே யென்றும், சென்னைச் சர்வ கலாசாலை
யிற் பயிற்றப்படுங் கல்வி சிறிதாயிருப்பினும் மிகவும் முக்
கியமான தென்றும்,

கைப்பொருள் கொடுத்துங் கற்றல் கற்றபின் கண்ணு மாகு
மெய்ப்பொருள் விளைக்கு நெஞ்சின் மெலிவிற்கோர் துணையுமாகும்
பொய்ப்பொருள் பிறவாம் பொன்னூற் துணைவியாம் புகழு மாகு
மிப்பொரு ளெய்தி நின்றீ ரிரங்குவ தென்னை யென்றான்.

(சீக்கிரந்தாமணி.)

என்றாங்கு, அக்கல்வி கண்ணாகி நின்று உறுதிப் பொருள்
பயந்து, மெலிவுகாலத்தி லோர் சிறந்த துணையாக நிற்கு
மென்றும், இக்கல்வியைப் பலப்படுத்துதல் இதரவித கல்
விசனாப் பலப்படுத்துவதற்குச் சமமென்றும், இதன்பொ
ருட்டு அக்கல்வியைப் பரவச் செய்யப் பிரயாசப்படுதல்
அவர்கள் பெருங் கடனென்றும், இக்கடமையையே அவர்

கள் முதன்முதல் நிறைவேற்ற வேண்டியவரா யிருக்கிறார் களென்றும் கூறினர். பின்னர்த் தாம் முன்செய்த உபந்நி யாசத்திற்கும் இதற்கு மிடையே யுள்ள இருபத்து மூன்று வருடங்களில் கல்வியடைந் திருக்கும் வளர்ச்சியைச் சிறி தாராயப் புகுந்து மில்லர்துரை சொன்னதாவது—

“ சர்வகலாசாலையின் அதிகாரத்தைக் குறித்த விஷயத்திலும், அவ்வதிகாரத்தை யாவரு மங்கீகரிக்கத் தகுந்ததாக்குகிற விஷயத் திலும் அதிக திருத்த மிருக்கின்றது. இக்காலத்திற் சர்வகலா சாலை யடைந்திருக்குந் திருத்தங்கள் யாவும், அதன் மாணவர் சரி யான கால வகைக்கும் கல்வி விஷயத்திலும், மற்ற்ெல்லா விஷயங் களிலும் நன்றாய்ப் பயிலல் வேண்டுமென்றும் நிபந்தனையை வற் புறுத்துதற்கு வேண்டிய அதிகாரத்தை யதற்குக் கொடுத்திருக் கின்றன.”

பின்னா எல்லாரிடத்தும் விசேஷமா யிருக்கவேண்டி யது நற்பழக்க மென்று குறிப்பித்து அவர் சொன்னதா வது:—

“ உங்களிடத்தி லநேக நற்குணங்களிருக்கலாம். ஆயின், உறுதி சாதனை, சரியெனத் தேர்ந்தறிந்த விஷயங்களைத் தழுவி நிற்கன் முதலிய விலக்கணங்களில் நீவிர் மிகவுங் குறைவுள்ளவராயிருக் கின்றீர்கள். இந்தியா முதன்மை யுடைத்தாய் வரவேண்டுமா யின் உறுதியும் துணிவு முங்களிடத்திற் காணப்படவேண்டும். இப் படிப்பட்ட குணங்கள் உங்களிடத்துண்டாவதற்கு யாது செய்ய வேண்டும்? சர்வகலாசாலைக்கும் கலாசாலைக்கும் அதிக வதிகார மும், அவைகளிற் கல்வி பயில்வோருக்கு அவ்வதிகாரத்துக்குக் கீழ்ப்படிய விருப்பமு மிருத்தல்வேண்டும். சரியானதும் உண்மை யானதுமென்று காணப்படுகிறவற்றை இயற்கையாகவே யநுசரிக் குந்தன்மை இன்னுமுங்களிடத் துற்பத்தியாக வில்லை. நன்மையெ ன்று தோன்றுகிறவைகளைப் பக்தியோடு கைக்கொள்ளுதல், உறுதி, மற்றைய நற்பழக்கங்கள், நன்மை செய்வதில் இயற்கையான விருப்

பம் முதலிய சிறந்தகுணங்கள் ஒருவரிடத்தில்லாவிடின் அவர் ஒரு பொழுதும் கீர்த்தியடையா ரென்பது நிச்சயம்.”

என்று கூறினார். இந்தியாவைக் குறித்தும் கல்வி விஷய மாய் வருங்காலத்தில் நடக்கப்போகிற விஷயங்களைக்குறித்தும் பேச வாரம்பித்து மில்லர்துரை சொன்னதாவது:

“சென்றுபோன காலத்திற் கல்வி விஷயமாகச் செய்யப்பட்ட மாறுதல்கள் ஒருவேளை கற்றோரை உறுதியுஞ் சாதனையுமுள்ளவர்களாக்கும். ஜனங்கள் மத்தியில் நல்லொழுக்கத்தை விருத்தி பண்ணுவதற்கு இப்பொழுதுதான் அஸ்திபாரம் போடப்பட்டிருக்கின்றது. இது நிறைவேறுவது இந்தியாவுக்கும் இங்கிலாந்துக்குமிடையேயுள்ள சம்பந்தத்தைப் பொறுத்ததாயிருக்கின்றது. இதை நிறைவேற்றுவதில் அநேக கஷ்டங்களு மிடையூறுகளுமிருக்கின்றன. ஆயினும் பின்வாங்காது ஊடறுத்துச் செல்வதே மேன்மை. உங்கள் சுதேசமாகிய இந்தியாவின் நன்மைக்காக ஆழியஞ்செய்ய முன்னேறிச் செல்லுங்கள். இது மிகவு மற்புதமான பலனை யளிக்கு மென்பதற் கையமேயின்று. இந்நோக்கத்தோடு செய்யப்பட்ட அற்ப பிரயத்தனங்கடாமுற் தக்கவாறு பலனை யளித்திருக்கின்றன. இந்தியா பெருமை யடைவதற்கான முனைகள் ஆங்காங்கு காணப்பட்டிருக்கின்றன. இம்முனைகள் படிப்படியாய் வளர்ந்து ஒரு வேளை இந்தியாவை யதிக மேன்மைப் படுத்தவும் கூடும். வருங்காலத்தை மறைத்திருக்குந் திரையை நீக்கி என்னென்ன சம்பவிக்குமென்று கூறுதல் எனக்குச் சாத்தியமன்று. ஆயினும் நீங்களும் உங்கள் சந்தியாரும் உங்கள் வாண்டுகளைச் செவ்வனே கழித்து அவைகளின் சாதாரண கடமைகளைப் பொறுமையோடு செலுத்தி வருவீர்களாயின் உங்களுடைய மகத்தான வித்தேசத்தில் யாவரும் புகழ்ந்து கொண்டாடும்படியான ஜனங்களோ, சந்ததியோ, நகரமோ, சங்கமோ, யான்வரையறுத்துச்சொல்லக்கூடாததும், மனித வாண்ட்பிரயாணத்தில் இந்தியாவைத் தளகர்த்தனாக்கக் கூடியதுமான ஏதோவொன்று கிளம்புமென்று யான் உறுதியாய்ச் சொல்லுவேன்.

வேனிஸ் (Venice) மத்திய கால சரித்திரத்திற் பிரசித்திபெற்று ஐரோப்பாவின் தீபமாய் விளங்கியதுபோல இந்தியா உலக முழுவதற்கும் தீபமாய் விளங்கினாலும் விளங்கலாம். ஆயின் அது அதற்கைய பிரசித்தி யடைதற்பொருட்டு எவ்வளவு பிரயத்தனங்கள் செய்ததோ, எவ்வளவிடை யூறுகளைத் தாண்டிச் சென்றதோ அதனினும் பதின் மடங்கதிகமான கஷ்டங்களை இந்தியாலுடறத்துச் செல்ல வேண்டியதா யிருக்கின்றது. மனஞ் சோர்ந்து போகாதும் விடாமுயற்சியோடும் உறுதியோடும் உங்கள் கடமைகளைச் செலுத்துவீர்களாயின் தக்ககாலத்திற் றகுந்தபலனை யடைவீர்க ளென்பதற்குச் சிறிதுஞ் சந்தேகமில்லை” என்பனவாம்.

விரைந்துரையார் மேன்மே லுரையார் பொய்யாய
பரந்துரையார் பாரித் துரையா-ரொருங்கெனைத்துஞ்
சில்லெழுத்தி னாலே பொருளடங்கக் காலத்தாற்
சொல்லுக செவ்வி யறிந்து. (ஆசார்க்கேவை.)

என்ற விலக்கணங்கள் குடிசொண்டிருக்கும் மில்லர் துரை அவர்கள் செய்த அவ்வுபந்நியாசத்தைக் கேட்டு ஆச்சரியப்படாதவர் யாருளர்? வித்தியார்த்திக ளவசியமறிய வேண்டியவநேக வுண்மைகள் தேங்கி வழியப்பெற்றதும், மேலாய அலங்காரச்சிறப்பு விரவப்பெற்றதும், பலவித போதனைகள் நிறைந்ததும், இந்தியருடைய குறைவுகளை ச்சுட்டிக் காட்டுவதும், அவைகளைப் பரிகரிப்பதற்கு வேண்டிய முறைகளை யெடுத்துக் கூறுவதுமாயுள்ள இவ்வுபந்நியாசம் பல விஷயங்களிலும் நிகரற்றதாயும் கேட்டோர் மனத்தை யெழுப்பக் கூடியதாயும் விளங்குகின்றது.

வ்நீ சர்ச் மிஷன் குருமாராய் இந்தியாவின் பற்பல விடங்களிலிருந்து தேவ தொண்டு நடாத்திவரும் மிஷன் ரிமார் யாவரும் மில்லர் துரை யவர்களுடைய விசேஷ சக்தியையும், சிறந்த குணங்களையுங் கண்டு அவருக்கு மங்

களவாழ்த்துக் கூறுமாறோர் கூட்டங் கூடினர். மங்களவாழ்த்துப் பத்திரம் படிக்கப்பட்ட பின்னர், கேக்ரர் பண்டிதர் (Dr. Hector) மாக்பீல் பண்டிதர் (Dr. Macphail) லேன்றம் துரை (Mr. Lendrum) முதலியோர் மில்லர்துரை செய்துவரும் வேலையைக் குறித்தும் அவ்வேலையின் பலனையும், அவரடைந்த சகல கண்ணியங்கட்குங் காரணமாயும் நின்று கலைமாரி பொழியாநிற்குஞ் சென்னைக் கிறிஸ்தவ கலாசாலையைக் குறித்தும் தக்கவாறு வியந்து கூறினர். அச்சமயத்தில், கலாசாலை யாசிரியருள் ஒருவராயிருந்து தற்போ தினைப்பாறுபவராகிய கூப்பர் பண்டிதர் (Dr. Cooper) எழுந்து மில்லர்துரை யவர்களிடத்துத் தமக்குள்ள மதிப்பைப் பின்வருமாறு விளக்கிக் காட்டினர் :—

“ யான் இருபத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன்னர், இந்தியாவுக்கு வந்தபோது கல்கத்தா பம்பாய் என்னுமிடங்களினும், சென்னையே ஆங்கிலேய கல்வி விஷயத்தில் மிக்க குறைவுற்றிருந்தது. ஆயின் இப்பொழுதோ அப்படி யன்று. இச்சமயத்தில் சென்னை இராசதானி கல்வி விஷயத்தி லடைந்திருக்குங் கீர்த்தியைப் புகழ்த்து கொண்டாடுமாறு, கல்கத்தா பம்பாய் என்னுமிரண்டி ராசதானிகளுங் கூடி வந்திருக்கின்றன. இது எனக்கு மட்டற்ற சந்தோஷத்தைத் தருகின்றது. இப்பொழுது படிக்கப்பட்ட மங்கள வாழ்த்துப் பத்திரத்திற் சொல்லப்பட்ட ஒவ்வொரு வார்த்தையையும், கேக்ரர் (Hector) துரை முதலியோர் பகர்ந்த ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் யான் ஆமோதிக்கின்றேன். யான் மில்லர்துரையோடு அநேகவருடமாக அந்நியோந்நிய சம்பந்தமுடைய னாதவின், யானுஞ் சிலவற்றைக்கூறி நீவிர் கூறியவற்றைப் பலப்படுத்தல் தவறாகாது. இப்பொழுது படிக்கப்பட்ட பத்திரம், சென்னைக்கிறிஸ்தவ கலாசாலையே மில்லர் துரையடைந்த கண்ணியங்கட்கெல்லாம் முக்கிய காரணமாயிருக்கிறதென்று கூறுகின்றது. அக்கலாசாலை இருபத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன்னரிருந்த ஸ்தி

யையும், அதன் தற்கால நிலைமையையு மொத்துப் பார்ச்சுமிடத் தும், கல்வி விஷயத்தில் நீடித்த காலமாய் மில்லர் துரையவர்களு க்கு முதன்மை யளித்த அவருடைய ஸ்தாபனசக்தி, விடாமுயற்சி, அனைவரிடத்தும் பொறுமை, பரோபகார சிந்தை, காரியங்களைக் கூர்மையாய்ப் பகுத்தறியும் சக்தி, எடுத்ததை வாதாடியேனுஞ் சாதிக்குந் திடசித்தம் முதலிய சிறந்த குணங்களை யாராயுமிடத் தும் சென்னைக் கிறீஸ்தவ கலாசாலை மில்லர் துரையவர்களின் திருப்பணியே யென்று நீலிர் சொல்வதை யான் முற்று மங்கீகரிக் கின்றனன். இத்துடன், யானு மிரண்டு விஷயங்களை வற்புறுத் திச் சொல்ல வேண்டியது அவசிய மென்று தோன்றுகின்றது. முதலாவது தமது கலாசாலை மாணவர் சர்வ கலாசாலைப் பரீட் சைசுகளிற் சித்தி யடைவதோடு பெறற்பாலதாயசன்மார்க்க நெறியி ற்பயிலல் வேண்டு மென்பதும், இரண்டாவது தமது கலாசாலை கிறீஸ்த சமயத்தைப் பரவச் செய்தற்குச் சாதனமாயிருக்க வேண் டுமென்பதும் எம்மில்லர் துரையவர்களது பேரவாவேயாம். இந்தியாவிற் கிறீஸ்தமதம் பரம்புவதற்குக் கல்வியே முக்கிய சாதன மென்பதை முன்னரே யறிந்தவராகலின், மற்றையோர் புகழ்ந்தாலென்? இகழ்ந்தாலென்? என்னுஞ் சிந்தையராய்த் தமது தீர்மானத்தின்படியே கலாசாலையை நடப்பித்து வருகின்றனர். நீங்கள் உங்கள் மங்களவாழ்த்துப் பத்திரத்தின் கண்ணே மில் லர் துரை வித்தியா விஷய விசாரணைச் சங்கத்திற் செய்துள்ள வேலையைக் குறிப்பியாவிடினும், யான் அதையுங் குறிப்பிக்க வேண்டியது அவசியமா யிருக்கின்றது. அவர் அங்குக்காட்டிய திறமையைத் துரைத்தனத்தார நன்கு மதித்திருக்கின்றன ரென் பது, துரையவர்களுக்கு அவர்க ளளித்த சீ. ஐ. இ. பட்டத்தி னால் நன்கு விளங்குவது மன்றி நாமதை அதிக நன்றியறித லோடு என்றும் ஞாபகத்தில் வைத்திருப்பதற்குத் தக்க நியாயமாயு மிருக்கின்றது. சர்வகலாசாலையாரும் இராசாங்கத்தாரும் ஒன்றுசே ர்ந்து மில்லர் துரையவர்களைச் சட்ட நிருபண சபையினங்கத்தவ ராய்த் தெரிந்தது சென்னை யிராசதானியின்கணுள்ள எம்மனைவருக்

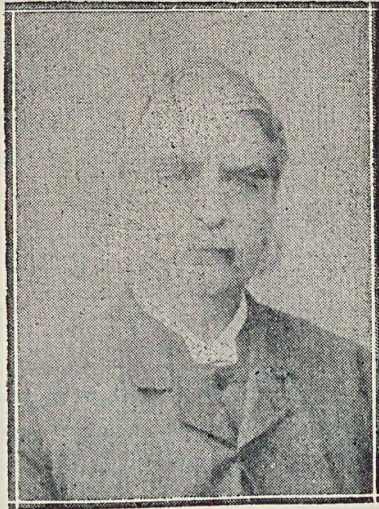
குஞ்சு சந்துஷ்டியைக் கொடுக்கின்றது. சென்னைச் சர்வகலா சாலை யில் எனக்குள்ள பதினான்கு வருட அநுபவத்தைக் கொண்டு யான் சொல்லப்புகின், சர்வகலாசாலைக் கூட்டங்களிலும், அதன் சகல விவகாரங்களிலும் மில்லர் துரையினு மதிக சிரத்தை யெடுத்து முதன்மை பெற்றவர் வேறுயாரு மிலரென்றே சொல்லுவேன். ஆதலின், இத்தகைய கண்ணியத்திற்கு அவரைப் பார்க்கிலும் அதிக வுரித்துடையவர் வேறு யாருளர்? இம்மேலான நிலைமையை அனுபவிக்குங் காலத்தில், அவர் தம்மிடத்தியல்பாகவே யுள்ளவரும் பெருங்குணங்களிலொன்றாய் இராஜதீர்த்தையுஞ் சிறிது விளக்கக்காட்டுவ ரென்பதே யென்றுணியு. இவர் ஞாபகார்த்தமாய்ச் சிலை யொன்று நிறுத்துதலைக் குறித்த விஷயத்திலும் யான் கூறவேண்டிய சிலவுள. ஒருவர் உயிரோடிருக்குங் காலத்து, அவர் உத்தியோகஸ்தானத்தில் அவர்போ லோர்சித்திரப்பதுமை நிறுத்துதலும், அப்பதுமையை அவர் நேரிற் பார்க்கக்கூடியதா யிருப்பதும், எல்லோருக்குங் கிடைப்பதரிது. அப்படிப்பட்ட நிகரற்ற சிலாக்கியமும் கண்ணியமும் மில்லர் துரையவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கின்றது. இவ்விதமாய் அச்சிலாக்கியம் நிகரற்றதாயிருப்பினும், இந்திய வாலிபரின் அறிவு, சன்மார்க்கம், ஒழுக்கம் முதுவியவற்றை வளர்ப்பதன் பொருட்டு அவர் புரிந்த ஜூழியங்கட்கெல்லாம் அப்பிரதிமை ஓர் அத்தாட்சியாயிருக்கிற தென்பதனாலேயே அவர் அதை மிகவு மருமையாக மதிக்கின்றாரென்று யான் நினைக்கிறேன். ஆயினும், அப்பிரதிமையைப்பார்க்கிலும் அவர் நுகுச்செய்த ஜூழியங்களே தக்க ஞாபக சின்னங்களாய் விளங்குகின்றன வென்பதை யார்மறுக்க வல்லார்?. மில்லர் துரையவர்களோடு சேர்ந்து பணிவிடை நடாத்து மெங்களுக்கு அதிக விசனத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய விஷயமொன்றுண்டு. அது யாதெனில், பிரதிமை நிறுத்தப்படப்போகிற தென்பதோடு மில்லர் துரை எங்களை விட்டுப் பிரிவாரோ வென்கிற வெண்ணமும் எம்முள்ளத்திற் பிரவேசிக்கின்றது. அந்தநாள் வரும்போது யாவரானுமெளிதில் நிறைத்தற்கரிய வோர் பெரிய வெற்றிடம் சென்னைக் கிறீஸ்தவ கலாசாலையிலுண்டாகும். அந்த நாள் சீக்கி

ரம் வராதிருப்பதாக வென்பதே எம் பிரார்த்தனை. அக்காலத்தில், கடவுள் யாரை அந்த ஸ்தானத்தில் நிற்கும்படி நியமிக்கின்றாரோ அவர் மோசேக்குப் பின்வந்த யோசுவாவைப்போல் அதிகதேரி மாயிருத்தல் அத்தியந்த வவசியமென்பதற் கையமில்லை”

இவ்வாறு கூப்பர் துரை பொழிந்த பிரசங்கமாருதமும், முன்னர்ப்படிக்கப்பட்ட மங்களவாழ்த்து மழையும் மில்லர் துரை யவர்களின் உள்ளத்தி லூடுருவினமையால், அவருந் தக்கவாறு பதிலுரை கூறித் தம் பொருட்டு நடந்தேறிய யாவற்றிற்காகவும் நன்றி கூறியடினனர்ச் சபை கலைந்தது. மில்லர்துரை யவர்களைக் கண்ணியப் படுத்துமாறு செய்யப்படும் இதுபோன்ற செய்கைகள் யாவும், மிஷனரி மார் சாதாரணமாய் அவரிடத்து வைத்துள்ள மதிப்பையுங் கணிப்பையும் விளங்குகின்றன வன்றோ?. இதனானே அழியாத புகழுடம்பை யிப்புவிடின் க ணிந்துத்தியவருமாரார்.

ஒருவன திரண்டி யாக்கை யூன்பெய்து நரம்பு போர்த்த வுருவமும் புகழுமென்றங் கவற்றினு னாழின் வந்து மருவிய யாக்கை யிங்கே மாய்ந்திடு மற்ற யாக்கை திருவமர்ந் துலக மேத்தச் சிறந்துபின் னிற்கு மன்றே.

(சூளமணி.)

DR. MILLER IN 1897.

ஏழாம் அத்தியாயம்.

மில்லர் மகாசபைத் தலைவரானதும் உபசார பத்திரமும்.

1894(1915) டிசம்பர்மீ கலாசாலை விடுமுறை நாட்களில் மில்லர் துரை சேர்வராய மலையிலுள்ள ஏற்காடு என்னுமிடத்தில் வழக்கப்படி தமது சொந்தவீட்டிற்றங்கினார். அங்கு வசிக்கும் நாளில் துரையவர்களுக்கு இராஜகட்டியென்று வழங்கும் பிளவை முதுகின்கட் டோன்றியது. அதிக வேலையினுள்ளேத் திருந்தமையும், உடம்பில் நல்வி ரத்த மின்மையுமே இக்கொடிய நோய்க்குக் காரணம். இச்செய்தி அவர் மாணவர் சிநேகிதராதியோர் செவிப் புகுதலும், அவர்கள் ஆற்றொணாத் துயரடைந் தவராய் மிக வருந்தினர்.

தோன்ற வகைகரந்தந் தோன்றலைக்கண் ணெண்ணிழந்து தோன்றநின்றான் முன்புநளன் சோமேசா—தோன்றுகின்ற வன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா ழார்வலர் புன்கணீர் பூச றரும். (சோமேச வெண்பர்).

என்னுந் திருவாக்கின்படி, நாளாகவாக, நோயும்திகரித்துக்கொண்டு வந்தமையால், துரையவர்களுக்கென்னொருமோ வென்று அன்பர் யாவருங் கலங்கிப் பரிதபித்தனர். கலைமாதா தாண்டவஞ் செய்யாகின்ற சென்னைக் கிறிஸ்தவ கலாசாலையின் கிரீடமே போன்று, சொல்லற்கரிய கல்வி வனப்புடையராய், அன்பு மலிந்தும் அருளுரு வெடுத்தும் தம்முடன் குலாவிய தகைவில் சீர்த்தலைவர், நோயாற் பீடிக்கப்பட்டன ரென்று உதவி ஆசிரியர் வருந்தினர்.

தந்தையின் மிக்க பரிவுடன் தழீஇக் கலையமுதூட்டுங் குரவர்தம் முழுமதி யன்ன முகத்தை யின்னமு மொருகாற் காணப் பகவான் கடாட்சிக்குமோ வென்று மாணவிரங்கி யேங்கினர். புதல்வர்தம்மாசினை யகற்றிச் சன்மார்க்க நெறி புகட்டிக் கல்வி யறிவுறுத்துஞ் சற்குருவாகிய மில்லர் துரைக்கு யாதேனுந் தீங்கு சம்பவிக்கின் நாம் யாது செய்வோமென்று மாணவர திருமுது குரவருந் தியங்கினர். இவர்கள் அனைவரது நிலைமையையுங் கண்ணுற்ற கடவுள் அவர்கட் கிரங்கித் துரை யவர்கட்குப் பூரண செளக்கியத்தை தவிராவிலளித்தனர். ஆகவே மில்லர் துரை சுகதேகியாய்ச் சேர்வராய மலையினின்றுஞ் சென்னையை நாடினர். நோயாற் பீடிக்கப் படுவதற்குச் சிறிது காலத்தின் முன்னர், வீழ் சர்ச் மிஷன் சபையார் மில்லர் துரை தமக்களிக்கப்பட்ட வேலையை விர்த்தி பண்ணியதையும், அவர் இந்தியாவி லடைந்திருக்குங் கீர்த்தியையும், பெற்ற பிரசித்தியையுங் கேட்குஞ் தோறுஞ்சந்துஷ்டி யடைந்தவராய், அவரைத் தக்கவாறு கண்ணியப்படுத்த வெண்ணி அடுத்த வருடத்திற் கூடப்போகின்ற மகா சபையில், அவரைத் தலைவராயிருக்கும்படி தெரிவுசெய்தனர். இவ்வுத்தியோகத்தை யங்கீகரிக்கின், கலா சாலையைவிட்டுச் சிறிது காலம் பிரிந்திருக்க நேரிடும் என்னும் பயத்தினால், மில்லர் துரை ஒருவாறு மறுத்து ஈற்றிலியைந்தா ராயினும், தற்போது கண்டநோய் அவரை மிக வருத்தியதால் சரியான காலத்திற் செல்லுதற்கு இயலாதாயிற்று. ஆயினும் இக்காலத்தில் ஜெனன ஓருக்குச் செல்லவேண்டு மென்று முன்னரே யேற்பாடியாவுஞ் செய்யப்பட்ட டிருந்தமையானும், தாமதுபவித்த நோய் நீங்கிய பின்னர்த் தமது ஜெ

என தேசத்திற் சற்றிளைப் பாறுதல் தேகா ரோக்கியத்திற்கு நன்றெனக் கருதினமையானும், மில்லர் துரை 1895(வா) தமது ஜெனனதேசஞ் சென்றார். செல்ல முன்னர், “உலக சரித்திரத்தில் இந்துமதத்துக் குரியபாகம்” எனும் விஷயமாய் ஓர் உபந்நியாசஞ் செய்து தமது மாணவருக்கு விடை கூறினர். இவ் வுபந்நியாச விஷயமாய் அதிக விவாதம் நடந்ததாயினும், மிஷனரிமாரிற் பெரும் பான்மையோர் இவரபிப்பிராயத்தையே சார்ந்தனர். ஆயினும் தம்மினின்றும்பேதப்பட்டவர் திருப்தி யடைதற்பொருட்டு, தாம் ஜெனன தேசஞ் சேர்ந்தவுடன், ஓர் பிரதியுத்தர மெழுதிச் சென்னைக் கிறீஸ்தவ கலாசாலைச் சமாசார பத்திரிகை மூலமாய் வெளியிட்டனர். பின்னர்ச் சிறிதுகாலம் தமது ஜெனனவூரிற் றங்கி அடுத்த நவம்பர்மீ 18௯௬ சென்னையைச் சார்ந்தனர். அவர் வருகையின்பொருட்டு மாணவர் கூட்டங்கள்கூடி வந்தஜேபசாரங் கூறினர். ஜெனன தேசஞ் சென்றும் பூரண செளக்கிய மடைவதற்கு முன்னரே, மீண்டுந் தமது ஊழியஸ்தானத்திற்கு வந்தது தங் கலாசாலையீதும், தென்னிந்திய மாணவர்மீதும் வைத்த பேரன்பினு லென்க.

அவர் சென்னையைச் சேர்ந்தவுடன் வீழ் சர்ச் சபையார் தம்மை அடுத்த வருடத்திற் கூடுஞ் சபைக்குத் தலைவராய் மறுபடியுந் தெரிவு செய்திருக்கின்றன ரென்னுஞ் செய்தி அவர் காதுக்கெட்டியது. முந்திய வருடத்தில் அவரைத் தலைவராய்த் தெரிந்தபோது, நோயெனும் பகைவன் குறுக்கிட்டு மறித்தமையால், மில்லர் துரை அக்கண்ணிய வேலையை யங்குகரித்தல் கூடாமற் போயினமைகண்டு, இவ்வருடம் அச்சபையா ரிவரையே தெரிந்து கொ

ண்டது அனைவருக்கும் சந்தோஷத்தை விளைவித்தது. இவ் வருட முடிவில் நடந்த கலாசாலை மகோற்சவ தினத்தன்று, பழைய மாணவர் மில்லர் துரையடைந்த இப் பெருமையை அன்று நடந்த கூட்டத்திற் குறிப்பித்துக் காட்டினர். அதைக்குறித்து அப்போது மில்லர் துரை அவர்கள் சொன்னதாவது :—

“என்னை மகாசபைத் தலைவராய்த் தெரிந்ததைக் குறித்து நீவிர் கூறிய வுபசார மொழிகட்காகச் சாலவும் வந்தன மளிக் கின்றேன். அப்படியே யான் இவ்வேளையில் அச்சபையாரின் பிரதிநிதியா யிருப்பதைக்குறித்து மிகவு மனத்தாழ்மை யுடையவ னாயிருக்கின்றேனே யன்றி மிதமிஞ்சிய வகக்களிப்புடையவ னாயிருக்கவில்லை. ஏனெனில், மகா சபைத்தலைவராக நியமனம் பெறுவது என் தகுதிக்கெவ்வளவு மேற்பட்டதா யிருக்கின்ற தென்பதை உங்களனைவரினும் யான் நன்றாயறிவேன். பழைய புதிய மாணவரா கிய வங்களுக்கு நன்றாய்ப் பழக்க முடைய வொருவர் இத்தகைய பெருமையை யடைந்தது உங்களனைவருக்குஞ் சந்துஷ்டியையே கொடுக்கும். ஆயினும் இவ்வுத்தியோகத்தின் அந்தரங்கத்தை உங்களினும் நன்றாயறிந்த யெனக்கு, ஸ்கொத்லாந்து தேசத்துத் தக்க பெரிய மனுஷரால் நடாத்தப்பட்ட அவ்வேலையை வகித்தலும், அவர்களில் ஒருவனாயெண்ணப்படுதலுஞ் சலபமான காரியமல்ல. ஆதலால் இவ்விஷயத்தில் யான் மிக மனத்தாழ்மை யுடையவனாயிருப்பினும், உங்களோடு கூடச் சந்தோஷப்படக்கூடிய வோர் விஷயமுண்டு. அஃதென்னையெனில், ஐரோப்பாவுக்கும் இந்தியாவுக்கு மிடையே விருத்தியாகிவரும் சம்பந்தத்திற்கு இது வேரடையாளமா யிருக்கின்ற தென்பதே. இதனினும் மேம்பட்ட வடையாளம் கிடைத்தல் மிகவும் அரியதேயாம். நீவிர் கூறியபிரகாரம் இந்தியாவிற் தேவ தொண்டு புரிந்துகொண் டிருக்கும்போது இம்மேலான ஆழியத்திற் கழைக்கப்பட்டவன் யான் ஒருவனே யல்லன். அவ்வாறு முன்ன ரழைக்கப்பட்டவர்களோ பலவாற்

ருலுஞ் சிறப்புற் நிலங்கிய இரத்தின மணிகளேயாவர். உதாரண மாய், டவ் பண்டிதர் (Dr. Duff) ஸ்கொத்லாந்து சீமையிற் பிரசித்தி பெற்றவரும், பக்தி வைராக்கியங்களிற் சிறந்தவரும், அரியவாக்கு வல்லபமுடைய வருமன்றோ? உவிலீலன் பண்டிதர் (Dr. Wilson) தமது ஊழியஸ்தானமாகிய இந்தியா தேசத்தோடு அதிக சம்பந்த முடையவராயினும் கீழைத்தேச கல்வியின் மிக்க வல்லவரென்று ஐரோப்பாவிற் பேர்பெற் நிருந்தனர். ஆயினும் என்னைக் குறித் தோ ஸ்கொத்லாந்து தேசத்தில் யாதுந்தெரியாது. யான் ஏதோ வொருவிடத்தில், தாழ்மையும் பிரயோசனமுமான வோர் வேலையைச் செய்து வருகிறே னென்பது மாத்திரம் அத்தேசத்தி லுள்ள வர்களுக்குத் தெரியுமேயன்றி வேறு யாதுந் தெரியாது. இப்படிப் பட்ட எனக்கு, நிட்காமியமாகக் கிடைத்த இக்கண்ணியம் இந்தியா வுக்கும் இங்கிலாந்துக்கு மிடையேயுள்ள சம்பந்தமும் ஐக்கியமும் எவ்வளவு நெருங்கிய தென்பதற் கோர் அத்தாட்சியா யிருப்பது மன்றி, இந்தியாவையும் ஐரோப்பாவையும் ஒருங்கே யிணைக்கும் மின்சாரக் கம்பியாகவு மிருக்கின்றது.”

என்றின்னவற்றை வாடிய பயிர்மேன் மழை விழுந் தாங்குக் கூறி முடித்தார். இவ்விதமாய் மில்லர் துரை அச்சமையத்திற் பகர்ந்த விஷயங்கள் யாவும் இந்தியாவி னிடத்தும், இந்திய கல்வி விஷயத்திற் சிரத்தைப்படு மனை வரிடத்தும் அவருக்குள்ள மெய்யன்பை மேலும் மேலும் விளக்கிக் காட்டுவனவா யிருந்தன.

பின்னர்த் தமக்குக் கிடைத்த அதிகௌரவ வுத்தி யோகத்தை வகித்தற் பொருட்டு, 1896(௧௯) ஏப்பிரல்மீ முதலாந் தேதி ஸ்கொத்லாந்துக்குப் பிரயாணமாயினர். புறப்படச் சிறிது தினங்களின் முன்னர் “எடின்பரூ” சர்வ கலாசாலையார் இவருக்கு டி. டி. (D. D.) பட்டமளித் திருக்கின்றன ரென்னு மதிமங்கள செய்தி இவர் காதுக்

கெட்டினமையால் இவரும் மாணவரும் பேருவகை யெய்தினர்.

தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக வல்திலார்
தோன்றலிற் றேன்றாமை நன்று. (திருக்குறள்.)

என்ற பொய்யா மொழிப்படி, இந்தியாவாகிய விளைநிலத்தில் அன்பாகிய நீரா நிறைத்து, பரோபகாரம் என்னும் வித்துவித்தி, கல்வியாகிய விளைவுகண்டு புகழாகிய பெரும் பயன் அடையத் தோன்றினார் இவர் ஒருவரே யென்கோ? சிமைக்குச் செல்லும்போ தெல்லாம் யாதேனு மோர் விஷயத்தைக்குறித் துபந்நியாசஞ் செய்து அதன் மூலமாய் மாணவருக்குப் பிரியாவிடை கூறுதல் மில்லர் துரையவர்கள் பெரு வழக்காதலின், இச்சமையத்திலும் மவ்வாறு செய்ய வுன்னி 1596(1605) மராச்சுமீ 25௨ “இந்திய சரித்திரத்திற் கிறீஸ்தவ கல்விக்குரிய இடம்” என்னும் விஷயமாய் ஓர் உபந்நியாசஞ் செய்து தமது மாணவர் நண்பர் யாவர்க்கும் வந்தனங் கூறினர். இவ்வுபந்நியாசத்தில், சேன்னைக்கிறீஸ்தவ கலாசாலை என்பதன் பொருளின்ன தென்றும், இந்தியாவிற் கிறீஸ்தவர்களால் நடத்தப்படுங் கல்வியின் நோக்கம் இன்ன தென்றும், இந்நோக்கங்களை நிறைவேற்ற இந்தியர் எத்துணை யுதவி புரிதல் வேண்டுமென்றும், கிறீஸ்த கல்விக்குள்ள தடைகள் இவையென்றும், இந்தியர் கல்வி விஷயத்தில் மனப் பூர்வமாய் உதவி செய்யின் இன்னின்ன பிரயோசன முண்டாகு மென்றும் சர்க்கரைப்பந்தரிற் றேன்மாரி பொழிந்தா லொப்பப் பிரசங்கமாரி பொழிந்தனர். பின்னர்த் தமது மாணவர் சிநேகிதராகி யோரிடத்து விடை பெற்றுக்கொண்டு தமது ஜெனன தேசத்துக்குப் பிரயானமாகி, அந்நி சீக்கிரத்தில்

எடின்பரோ நகர் சேர்ந்து, தமது திருச்சபையோராற்
றமக்களிக்கப்பட்ட வதிகண்ணிய உத்தியோகத்தை நடத்
தத் தலைப்பட்டார். ஸ்கொத்லாந்து சீமையின்கணுள்ள
சிரேஷ்ட குருமார் நிறைந்துள்ள அம்மகா சபையில்,
மில்லர் துரை தமக்களிக்கப்பட்ட வேலையை, அனைவரு
மெதிர்பார்த் திருந்தவண்ணம் அதி சாமர்த்தியத்துடன்
நிறைவேற்றி வீரீ சர்ச் சபையார் தம்மீது வைத்த விச
வாசத்தைப் பூரணமாய் விளக்கிக் காட்டினர். மகாசபை
கூடுங்காலத்துத் தலைவராய் வீற்றிருப்பவர் ஆரம்ப உபந்
நியாசமாகச் சிலவற்றைக் கூறுதல் பெரு வழக்காகவின்
அங்குனம் வீற்றிருந்த மில்லர் துரையும் “ திருச்சபைக்கும்
மிஷன் கிரியைகட்குமுள்ள சம்பந்தம்” என்னும் விஷயமாய்
ஓர் உபநிபாசஞ் செய்தனர். அப்பொழுது தம்மைச்
சபைத்தலைவராய் அழைத்ததைக் குறித்து அவர்சொன்ன
தாவது :—

“ இந்தியாவிற்கு கர்த்தருடைய வாலயத்தைக் கட்டுவதற்கு
வேண்டிய அஸ்திபாரத்தைப் போடுவதே என் வேலையா யிருக்கி
ன்றது. இப்படிப்பட்ட வேலையில் முழுக்கியிருந்த என்னை நமது
திருச்சபையின் முதன்மைமான விடத்துக் கழைத்தல் அதி தீவிர
மாறுதலே யன்றோ? அப்படிப்பட்ட மேலான வேலைக்கு யான்
அபாத்திர னென்பது எனக்கு வெளிப்படையா யிருப்பதுபோல்
மற்றையோர்க்கும் வெளிப்படையாகுமென்கிற பயத்தை என்னை
விட்டுநீக்க என்னை கூடவில்லை. ஆயினும் நமது பரமாசாரியரின்
பொருட்டுச் செய்யப்படும் அதி தாழ்ந்த ஜழியமும் உங்கள் கனத்
திற்குரிய தென்பதற்கு இது வோர் பேரடையாளமா யிருக்கின்
றது.”

பின்னர் தமது திருச்சபையார், மிஷன் வேலைகளிலிருந்து
அநேக முக்கிய போதனைகளைக் கற்றுக்கொள்ளுதல் கூடு

மென்றும், உலகமும் அதிலுள்ள சமஸ்த வஸ்துக்களும் கடவுளுடையனவென்றும், கிறீஸ்துவை நம்புகின்ற திருச்சபையோர் தம்மைச் சேராதவருடைய நன்மையையே கருதல் வேண்டுமென்றும், திருச்சபையானது தேவனுடைய இராச்சியத்தைப் பூமியில் நிலை நிறுத்த வேற்படுத்தப்பட்ட சேனையா யிருக்கின்ற தென்றும், மிஷன் வேலையிலிருந்து நாம் கற்றுக்கொள்ளு மொவ்வொரு விஷயமும் திருச்சபையோடதிக சம்பந்த முடையதென்றும், மனுஷனுடைய விரட்சிப்புக்காகத் தேவன் செய்திருக்கு மேற்பாட்டைக் குறித்துத் திருச்சபையோர் நன்றா யறிந்திருத்தல் வேண்டுமென்றும், அஞ்ஞான வந்தகாரத்தில் மூழ்கியிருக்கும் தேசங்களில் தேவனுடைய ஊழியம் விர்த்தியாக வேண்டுமாயின் படிப்படியாய் விர்த்தி செய்தல் வேண்டுமென்பதே அவர் கருத்தென்றும், மனுஷர் தாமதம், பிரதிகூலம், நஷ்டமென்று கொள்ளுகின்றன யாவும், தேவனுடை நிருபத்தால் நிகழ்வன வென்றும், விசுவாச முடையவர் துன்பமடையாரென்று சிலர் கொள்வது தவறென்றுங் கூறினர். மில்லர் துரை முன்னர் இந்து மதத்தைக்குறித்துச் செய்த உபந்நியாசத்தையும், அதன் பின்னர் மிஷன் கல்வியைக்குறித்துச் செய்த உபந்நியாசத்தையுங்கேட்டுத் தப்பிப்பிராயங் கொண்டோர், அவர் இப்பொழுது செய்த உபந்நியாசத்திற் சுட்டிய விஷயங்களைக்கேட்டபின் அடங்குவரென்பது திண்ணம். மில்லர் துரை மகா சபையார் முன்செய்த உபந்நியாசம், மிஷன் சங்கத்தா ரறுசரித்து நடக்கவேண்டிய வநேக புத்திமதிகளையடக்கி யிருக்கின்றன வென்பது வெளிப்படை. மிஷனரிமார் தாஞ் செய்யும் வேலை இத்தன்மையதென்று தமது

திருச்சபையாருக் கறிவிப்பதும், திருச்சபையார் தமது மிஷன் ஸ்தானங்களில் நடக்கும் வேலை யாதென வழிந் திருப்பதும் மிகவுமவசிய மென்பதே மில்லர் துரையவர் கள் கொள்கை. தாம் தமது கடமையைச் செலுத்துவ தினும், தமது திருச்சபையார் அக்கடமையின் மேன்மை யை யுணருமாறு செய்வதினும் அவர்போ லதியூக்கத்தோ டும் விடாமுயற்சியோடு முழைத்தவர் மிகச் சிலரே. இவ் விஷயங்களிற் சிலர் அவருடன் மாறுபடினும், அவர் கொ ள்கைகள் யாவுஞ் சரியென்பதே மகா சபையோ ரபிப்பி ராயம்.

இக்காலத்தில் மில்லர் துரையின் மாணவராகவும் நண்பராகவும் சென்னை இராசதானியி லுள்ளவர்கள் அவரை மகாசபைத்தலைவராய்த் தெரிவு செய்த சபையோ ருக்கு மங்களோபசாரங் கூறுமாறு தீர்மானித்து, ஓர் மங் களோபசார பத்திரத்தை யனுப்பினர். கலாசாலையாசிரி யருள் ஒருவரும், அதன் தற்கால தனாதிபதியும், அப்பத் திர மனுப்பியபோது சிலகால ஈவுபெற்று ஸ்கொத்லாந்தி லிருந்தவரும், மேற்கூறிய மகாசபையிற் பிரசன்னரா யிருந்தவரும், சகல நற்குணங்களும் நிறைந்தவருமான பிட்டென்றிக் (Rev. G. Pittendrigh) துரை யவர்களே அப்பத்திரத்தை மகா சபையார் முன்னிலையிற் படிக்கும் படி தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

“எடின்பரோ” நகரத்தில் 1896(௭௩) மேன் 27உ ஸ்கொத்லாந்திலுள்ள வீழீ சர்ச் சங்க மகாசபையார் கூடிய போது பல விஷயங்கள் மத்தியில், மிஷன் சங்கத்தார் பிறதேசங்களில் நடத்தும் வேலைகளைக் குறித்தாராய்ச்சி

செய்யப் புகுந்தனர். அப்பொழுது பீட்டென்றிக் துரையவர்கள் எழுந்து பின் வருமாறு பேசினர்:—

தலைவரே! பிதாக்களே! சகோதரரே!

“யான் சென்னையிற் செய்யும் வேலையைக் குறித்துத் தங்கள் முன்னிலையிற் பேசுவது கிரமமா யிருக்க, அப்படிச் செய்யாது, அதற்குப் பதிலாய் அநேக விஷயங்களில் நிகரற்றதும், வித்தியா விஷயமாய்ப் பற்பல மிஷன் சங்கத்தார் செய்யும் வேலைகளின் ஓர் முக்கிய அம்சமாய் விளங்கக் கூடியதுமான ஓர் உபசார பத்திரத்தைப் படிக்கும்படியான மகா பெரிய சிலாக்கியத்தை யான் பெற்றிருக்கின்றேன். யான் அவ்வுபசார பத்திரத்தைக் குறித் திப்போது சொன்ன வார்த்தைகள் யாவும் மிகவுமாழ்ந்த பொருள்களையுடையன. ஆயினும், இந்தியா தேசத்தின் நூதன வழக்கங்களைத் தமதனுபவத்தா லறிந்தவரும், அவ்வறிவினா லிப்பத்திரத்தினருமையைச் சரியாயுணரக் கூடியவருமான என்னுடனொத்தவநேக தேவதாசர்களது சந்திதானத்தில், அவ்வார்த்தைகளின் பொருளை நன்றாயறிந்தே பேசுகின்றேன். யான் இப்பொழுது வாசிக்கப்போகின்ற இவ்வுபசார பத்திரம் கற்றுணர்ந்தோரும் பல வருணாச்சிரமங்களுையுடையவருமான அநேகர் ஒருங்கு சேர்ந்தனுப்பியவோர் மங்களோபசார பத்திரமாயிருக்கின்றது. இவர்களிலநேகர் சுதேச கிறிஸ்தவரா யிருக்கின்றார்கள். யான் என்கையிற் பிடித்திருக்கு மிப்பத்திரத்தில், 1500 பேர் வரையிற் கையொப்ப மிட்டிருக்கின்றனர். இதன்கண் தற்காலம் கலாசாலையிற் கல்வி கற்பவர் 650 பேரும், கலாசாலையிற் கல்விகற்றரங்கேறித் தத்தம் தொழில்களை நடத்துவோர் 900 பேருமாயிருக்கின்றனர். இவ்வுபசார பத்திரம் சென்னை ஆலய விசாரணைச் சபைத்தலைவரும், தமது மாணவருளத்தினின்று மகலா தென்றுங் குடிகொண்டிருப்பவருமாகிய உவிலீலியம் ஸ்டீவீன்ஸன் (Rev. William Stephenson) துரையவர்களுக் கனுப்பப்பட்டிருக்கின்றது. கையொப்ப மிட்டோர் பேர்க ளடங்கிய, பின்னுமோர் சங்கியை இன்னு மிரு

வாரத்துள் வருமென்பதைக் குறிப்பிக்கு மோர் கடிதமும் இவ்வுபசார பத்திரத்துடன் வரப்பெற்றேம். இதுவே யவ்வுபசார பத்திரம்” —.

வ்நீ சர்ச் மீஷன் வித்தியாசாலே, சேன்னைக் கிறீஸ்தவ கலாசாலே என்பவற்றின் மாணவர் நண்பராதியோரால் வ்நீ சர்ச் மீஷன் மகாசபையாருக்கு அனுப்பப்படு முபசார பத்திரம் :—

பிரபுக்களே !

“சேன்னைக் கிறீஸ்தவகலாசாலே, வ்நீ சர்ச் மீஷன் வித்தியாசாலே என்னு மிரண்டின் மாணவராயும் நண்பராயும் கீழே கையொப்பம் வைத்துள்ள இந்திய சுகேசிகளாகிய யாம் மில்லர் துரையவர் களைத் தங்களது மகா சபைக்குத் தலைவராய்த் தாங்கள் தெரிவு செய்திருக்கு மிச்சமையத்தில், மேற் கூறிய தங்கள் கலாசாலைகளும் அது போன்ற இதர கலாசாலைகளும் எமது மத்தியில் செய்தும் செய்து கொண்டு மிருக்கிற எல்லாவித நன்மைகளுக்காகவும், தங்களுக்கும் தங்கள் மூலமாய், ஸ்கொட்லாந்திலிருக்கிற சமஸ்த ஜனங்களுக்கும் நன்றி செலுத்தி மங்களவாழ்த்துக் கூறுகின்றோம். இத்தேசத்திலும் ஏனைய தேசங்களிலும் பரப்பும் பொருட்டுத் தாங்கள் பிரயாசப்படுகிற அந்த மதத்தை யாமனைவருஞ் சேராவிடினும், ஐரோப்பாவும் இந்தியாவும் ஏக சுகோதர ஐக்கிய மென்னும் பந்தத்தினால் இணைக்கப்பட வேண்டு மென்று தாங்கள் கொண்டிருக்கும் அபிப்பிராயத்தை யாம் நன்றாயங்கீகரித்து, ஐரோப்பிய சபையோரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு அவ்விருப்பத்திற் கறிகுறியாய் விளங்கும் கலாசாலைகளினு லுண்டாகும் சகல நன்மைகளுக்காகவும் நன்றி கூறுகின்றோம். நமது மத்தியி லிம்மேலான ஜூழியத்தை நடாத்தும் பொருட்டுத் தங்களாலனுப்பப்பட்ட கனவான்களுக்காக வ்நீ சர்ச் மீஷன் சபையோராகிய தங்கள் யாவருக்கும் நன்றி யறிதலுள்ளவர்களா யிருக்கின்றோம். முக்கியமாய்த் தங்களால் னுப்பப்பட்டு எமது மனதை விட்டகலாதென்றுங் குடிக்கொண்

டிருக்கும் அன்டேஷின் துரையவர்களுக்காகவும், தமது விவேகத்தினாலும், கடமையை யெவ்வாற்றினுஞ் செலுத்தல் வேண்டுமென்னுந் திடசித்தத்தினாலும், மேற்கூறிய அன்டேஷின் துரையவர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட வித்திபா சாலையைத் தென்னிந்தியாவின் மிகப்பெரிய கல்விக்கழகமாக்கிய கனம் மில்லர் துரையவர்களுக்காகவும் தங்களுக்கு நன்றி கூறுகின்றோம். இத்தேசுவாவிபாசீர்ப்படுத்தி நன்னெறியிற் புகுத்துமாறு மில்லர் துரை அவர்கள் செய்த பிரயத்தனங்களோடு கூட, கலாசாலையும் கலாசாலையைச் சூழ்ந்திருக்கும் விசித்திர கட்டிடங்கள் யாவும், அவருடைய பெருங்கருணைக்குணத்துக்கும் பரார்த்த நேசத்துக்கும் தக்க சாட்சிகளாய் விளங்குகின்றன. மாணவர் விதிதீச்சாலையே, கலாசாலைச் சபாமண்டபம், கலாசாலையீடு, அன்டேஷன் ஞாபகமண்டபம் கலாசாலையாலயம் முதலிய வற்றுட் பல மில்லர் துரையவர்களின் முழுப் பொறுப்பிலும் சில அவர் பேருதவியைக் கொண்டுமே கட்டப்பட்டன.

அறிவுக்கடுத்த பயிற்சிக்கும் மார்க்க விசாரணைக்கும் ஸ்தானமாயுள்ள இக்கலாசாலையில், பூரண பாண்டித்யம், தேவபக்தி, விசுவாசம் முதலியவற்றிற் சிறந்த வாசிரியர்கள், தமது கடமையைச் செலுத்துதல், பிறர் நயங்கருதித் தம்மை பொறுத்தல் முதலிய விசேஷ குணங்களில் நிகரற்ற முன்மாதிரியாய் விளங்கவேண்டுமென்று மாணவருக்குக் கற்பிப்பதோடு, மாணவர் கலாசாலையை விட்டகன்றபின்னும், கலாசாலைச் சமாசார பத்திரிகை மூலமாய் அவர்களோடு சம்பாஷிப்பதனாற் கலாசாலைக்கும் அவருக்கு மிடையே யுள்ள சம்பந்தத்தை யொருவாறு பலப்படுத்திக் கொண்டும் வருகின்றனர். கலாசாலையின் பொருட்டு நடத்தப்பட்டு வரும் வருடாந்தமகோற்சவ கொண்டாட்டம் இதற்கோர் தக்க அறிகுறியாகவுமிருக்கின்றது.

நமது குறைவுகளின்பேரில் ஓயாவுணர்ச்சியும், மனோ தத்துவ விருத்தியில் வாஞ்சையும், பொதுநன்மைக் கடுத்த விஷயங்களை அநுஷ்டானத்துக்குக் கொண்டுவருவதற் பிரீதியும், இத்தேச வழக்

கங்களுட் சிறந்தனவா யுள்ளவைகளைக் கையாடுவதிற் றையிரியமு முமாகிய இவைகள் யாவும் சென்னைக் கிரீஸ்தவ கலாசாலை போன்ற கலாசாலைகள் செய்யும் பற்பல பிரயத்தனங்களின் பலன்க ளேயாம்.

இத்தேசத்தில் முப்பத்துமூன்று வருடகாலமாய் உயர்த ரக் கல்வி விஷயத்திற் கடுமூழியம் புரிந்து வருவதனாற் றமக்கொப் பாறும் மிக்காரு மில்லா தவராயும், தலைமுறை தலைமுறையாய் எந் தேசத்தவர் ஞாபகத்தைவிட் டகலாதிருக்கக் கூடியவருமான மில்லர் துரை யவர்களை இவ்வருடத்தில் நீங்கள் உங்கள் சபைத் தலைவராய் நிபமனஞ் செய்ததைக் குறித்து யாம் நனிபெருமுவ கை யடையாநின்றனம். இங்ஙனமுள்ள பரோபகார குண கனவா னின் ஜீவிய வேலைகளினால் நமது தேசமென்றென்று மாசீர்வதிக்க ப்படவேண்டுமென்பதும், சென்னைக் கிரீஸ்தவ கலாசாலையும் அது போன்ற விதர கலாசாலைகளும் மேன்மேலும் விர்த்தியாகி, நமது தேசத்தின் பற்பலபகுதிகளிலும் நன்மையைப் பெருகச்செய்யு மாறுகளாக விருக்கவேண்டு மென்பதுமே எம்பிரார்த்தனை.”

இங்ஙனம்

தங்கள்

நன்றியும் உண்மையு முள்ளவரான

1. என்-சேன்சல்ரூவ், (இந்திய சட்ட நிபுணசபை அங்க த்தவர்).
2. எம்-பாஸ்கரசாமி சேதுபதி, (இராமநாதபுரம் இராசா)
3. எஸ்-சுப்பிரமணிய ஐயர், (நீதியதிபர்).
4. இராஜா ஸர் சவலை இராமசாமி முதலியார்.
5. எஸ்-சிறீனிவாசராகவ ஐயங்கார், (திவான்).
6. ஆர்-பி-தம்புசேட்டியார், (மைசூர் கவுன்சிலர்).
7. ஏ-சேஷையசாஸ்திரி (திவான்).

8. ஆர்-இரகுநாதரூவ்.

9. எஸ்-நாராயணசாமி சேட்டியார், (திவான்).

முதலினோரும் பின்னும் 2200 கையொப்ப மிட்டோ
ரும்.

சென்னைநகர்,
1896-ம் வரு ஏப்பிரல்மீ 8உ.)

இவ்வுபசாரபத்திரம் படிக்கப்பட்ட பின்னர், வேதசா
த்திரக் கலாசாலைப் பிரதம போதனாசிரியராகிய றேனி
(Principal Rainy) துராயவர்கள் எழுந்து பின்வருமாறு
பேசினர் :—

மகாசங்கத் தலைவரே !

“ இவ். வற்புதமான உபசார பத்திரத்திற்கு விடை பகருமாறு
இங்குளோர் என்னைக் கேட்டிருக்கின்றனர். இவ்வுபசார பத்
திரத்தின் கருத்தைக் குறித்துப் பலரும் பலவயிப்பிராயங் கொள்
ளிணும், அது நமக்கும் நமது இந்திய சகோதரருக்கு மிடையே
யுள்ள சம்பந்தம் இவ்வளவென அளந் தறிவதற்கோர் அளவு
கருவியாயிருக்கின்றது. இப்பொழுது இவ்வுபசார பத்திரம் யாது
காரணம்பற்றி யனுப்பப்பட்ட தென்பதையும், இதன் உட்கருத்து
யாதென்பதையும் நீர் நன்றாயறிவீ ரென்பது எங்களனைவருக்கும்
தெரியும். ஆயின் இது நுமக்கனுப்பப்பட்டதல்ல. எங்களுக்கே
யனுப்பப்பட்டதா யிருக்கின்றது. இது நுமக்கே வந்திருந்தால்
எவ்வளவு சந்தோஷப் படுவீர்களோ அதனினு மதிக சந்தோஷத்
தோடு யாமதை ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றோம். எம்மால் அனுப்பப்
படும் மிஷனரி மார்கள் நும்மைத் தலையாக் கொண்டு தென்னிந்தி
யாவில் நடத்தும் வேலைகளுக்குப் புதியவத்தாட்சியா யனுப்பப்
பட்ட இவ்வுபசார பத்திரத்தைக் குறித்தும், தென்னிந்தியா
விலுள்ள எமது சகோதரரிடத்திலிருந்து இப்படிப்பட்ட நல்
லிப் பிராயங்களைப் பெறும்படியான நன்கு மதிப்பும், பெரு
மையும் எமது திருச்சபை யோருக்குக் கிடைத் திருப்பதைக்

குறித்தும் யாம் மிக மகிழ்வுறு கின்றோம். கலா சாலையிற் கல்வி கற்றுக் கிறீஸ்தவரான வரிடத்திலிருந்து மாத்திரமல்ல கிறீஸ்தவராகாத மற்றையோரிடத்திலிருந்தும் இருதய நிறைவா லுந்தப் பெற்ற தாய்வுரு மிவ்வரசுகம் எத்துணை யின்பத்தை வினை விக்கின்றது. இவ்வுபசார பத்திரத்திற் கையொப்ப மிட்டவர்களிற் சிலர் கிறீஸ்தவராயும் பலர் கிறீஸ்தவ கலாசாலையிற் கல்வி கற்றுங் கிறீஸ்தவ ராகாதவராயு மிருக்கின்றனர். ஆயின் இவ்வுபசார பத் திரமோ கிறீஸ்தவ ரல்லாதவருடைய அபிப்பிராயத்தை விளக்கிக் காட்டுவதாகவும், கிறீஸ்தவரா யுள்ளவர் அதனை யங்கீகரிப்பதாக வுங் காட்டுகின்றது. இந்திய மிஷன் கிருத்தியங்களில் அபிமான முடையவராய் அவைகளை இத்தேசத்திலிருந்து பார்க்கு மொரு வர், எமது கலாசாலைகளிற்கு நரங்கேறித் தத்தந் தொழிற் துறை களில் ஊழியம் நடாத்தும் மாணவருடைய உண்மையான மன நிலைமையைக் குறித்து யாது மறியமாட்டாரென்று என் மனதிற் றோன்றுகின்றது. அம்மாணவருட் கிறீஸ்தவரா யுள்ளவர் எம்மைப் போலவே கிறீஸ்தவரா யிருக்கின்றார்கள். கல்விகற்று வெளிச் செல்லும் மற்றையோரின் சமய வுணர்ச்சி, தீர்மானம் முதலிய வற்றைக் குறித்து எனக்கு நன்றாக யாதுந்தெரியாது. ஆயின் அவர்களிடத்துள்ள விசேஷ குணங்களைக் குறித்து எம்முட் சிலர் அடிக்கடி கேள்விப் படுகின்றோம். கிறீஸ்தவ கலாசாலையிற் கல்வி கற்றவர்கள் அங்கிலேய ஜாதியாரிடத்தும் அசாங்கத்தாரிடத்தும் மற்றையோரினு மதிக விசுவாசமுடையரா யிருக்கின்றனரென்று கேள்விப்படுகிறோம். கிறீஸ்தவ ஆழியத்தி னிமித்தம் ஒருவர் இந்தியாவிற் பிரயாணஞ் செய்யும்போது இவ்வகுப்பினர் தாங் கிறீஸ்தவரல்லா விடினும் அவரைத் தக்க மரியாதையோடும் வந் தனை வழிபாடோடும் உபசரிக்கின்றன ரென்றுங் கேள்விப் படுகி றோம். இப்படிப்பட்ட குணங்கள் இவரிடத் தமைந்திருப்பது விசேஷமேயாயினும் இவைகளைக்குறித் ததிகமாய் ஒன்றுஞ் சொல் லுதற் கிடமில்லை.

ஆனால் இப்பொழுதே இவ்வபுசாரபத்திரத்திலிருந்து யாம் சில விசேஷ சங்கதிகளைக்கிரகிக்கக் கூடியதாயிருக்கின்றது. எமது கலா சாலைகளிற்கல்வி கற்றதனற் றமது மனதின் கண் னிசமும் பல்வே றெண்ணங்களைக் குறித்தும் சந்தேகங்களைக் குறித்தும் உள்ளத் து திக்கும் அநேக சற்குணங்களைக் குறித்தும் எம்மாணவர் இப்பத்திர மூலமாய்க் கூறுகின்றனர். சுவிசேஷ பிரசங்கங்கள் அவர்களு டைய இருதயத்தின் கதவுகளைத் தட்டியிருக்கின்றன வென்பதற்கு இதுவோர் தக்கவடையாளமாயிருக்கின்றது. ஆயின் தம்மைக்குறி த்து அவர் கூறாத ஒரு சங்கதி எமக்குத்தெரியும். அஃதென்னெனில், கலாசாலைபிலவர்கள் கற்கும் விஷயங்களோடு கிறீஸ்துவின் போத னைகளும் அவர்களுக்கு ஊட்டப்படுகின்றன. யேசுவும் அவர் போ தனைகளும் ஒரு பொழுதமவரை விட்டு நீங்கா. அவர்கள் என்ன செய்யினும் எவ்விடஞ் செல்லினும் அவைகள் அவர்களோடே செல் லா நிற்கும். அவர்கள் ஒவ்வொருவருடைய இருதயத்தின் கதவுக ளிலும் யேசுக்கிறீஸ்து தட்டியிருக்கிறார். அவருடைய சத்தம் அவர்களை வருந்தியழைக்கின்றது. கிறீஸ்து, அவர்கள் முழுச்சீவியக் திலும் பிரசன்னராயிருக்கிறார். ஆயின் அதனால் என்ன பிரயோச னமுண்டாகுமென்று சொல்லல் என்றை கூடாது. பெரும்பாலும், இதனற் பிரத்தியட்சமான பிரயோசனம் யாது முண்டாகாதென் பதே என் கொள்கை. ஆயினும் இப்படிப்பட்டவர்கள் இந்தியாவி லிருப்பது, அஞ்ஞான வந்த காரத்தில் மூழ்கியிருக்கும் மற்றையோ ரைத் திருத்துவதற்கும் அவர்களில் மாறுதல்களை யுண்டாக்குவதற் குஞ் சாதனமாயிருக்கின்றது. அம்மாறுதல்கள் எப்படிப்பட்டன வென்பதை யான் சொல்ல வல்லேனல்லன். ஆயின் சுவாமியோ அவற்றை யெவ்விதத்தினாலும் வெளியாக்குவார். அவருடைய வார்த்தைகள் ஒருபோது மவரிடத்துக்கு வெறுமையாயும் பயனற் றனவாயுந் திரும்பமாட்டா. பிதாக்களே! சகோதரர்களே! எம்மு டன் புதிய சம்மந்தமுடையோரான இவர்கள் யேசுகிறீஸ்துவின் ன்பினுற் சுத்திகரிக்கப்பட வேண்டுமென்று யாம் எவ்வளவாய் விரு ம்பவேண்டியவரா யிருக்கின்றோம்.”

பின்னர் மகா சபையார் இவ்வுபசார பத்திரத்தைத் தமது நடவடிக்கைப் புத்தகங்களிற் பதிவு செய்த பின்னர், உபசாரபத்திர மனுப்பினோர்க்குப் பின்வருமாறு விடை பகர்ந்தனர்.

“ பிரபுக்களே:—

“நமது மிஷன் ஸ்தாபனங்களாற் நென்னிந்தியாவிற்கு செய்யப் படு முழியங்களுக்கும், அன்டேஷன் துரை முதலாக தென்னிந்தியாவில் உங்கள் மத்தியில் ஊழியம் நடாத்திய பற்பல மிஷனரிமார்களின் ஞாபகத்துக்கும் நற்சாட்சியாய் நீ விரனுப்பிய உபசார பத்திரம் வரப்பெற்று மிக மகிழ்வுற்றேம். நாமும் நீங்களுமொருங்கே கணிக்கின்ற பிரதம போதனாசிரியராகிய மில்லர் துரையிடத்து உங்களுக்குள்ள அன்பையும் பக்தியையும் விளக்கிக் காட்டுகின்ற இவ்வுபசார பத்திரத்தை நாம் மகிழ்ச்சியோடும் கணிக்கின்றோம். சென்னைக் கிறிஸ்தவ கலாசாலையும் அதுபோன்ற இதர கலாசாலைகளும் உங்களுக்குள் உண்டாக்கியிருக்கின்ற, அறிவின் வளர்ச்சி, சன்மார்க்கத் தேர்ச்சி, மார்க்க விசாரணையிற் பிரீதி, கடமையைச் செலுத்தும் வைராக்கியம், தம்மைப் பாலுத்தினின்று மொறுக்குந் தன்மை, புதியன புகுதலி னிடையற வாஞ்சை யாதியாம் நற்குணங்களைக் குறித்து நீவிர் கூறும்போதும், இவ்வேலையில் மில்லர் துரையவர்களுக்குரிய விசேஷித்த பாகத்தை நீவிர் குறிப்பிக்கும் போதும், இப்படிப்பட்ட தொழிலில் நமக்கு மொரு பாகத்தைக் கொடுத்ததற்காகவும், உங்கள் மனத்தை மொருங்கே கவரக்கூடிய உத்தம மனுஷரை நமக்களித்ததற்காகவும் சர்வ வல்லமையுள்ள தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரஞ் செலுத்துகின்றோம்.

உங்களி லநேகர், இந்தியாவிலும் இதர தேசங்களிலும் நமது வேலையை நிலைநிறுத்திய கிறிஸ்தவ சமையத்தைச் சேர்ந்தவ ரல்லர் என்று குறிப்பிக்கின்றீர்கள். இதுவிஷயத்தில் நாம் வித்தியாசப் படினும், கூடியமட்டும் எல்லா விஷயங்களிலும் ஐக்கிய முடையவராயிருக்கப் பிரயாசப் படுவோமாக. ஐரோப்பாவும் இந்தியாவும் ஏக சகோதராக்கியத்தினால் இணைக்கப்பட வேண்டுமென்பது எங்

கள் விருப்பமென்று நீவிர் சொல்வது மிகவுஞ் சரியே. கடவுளாற் கொடுக்கப்பட்டதாய் உங்களுக்கே இயற்கை யாயுள்ள எல்லா நன்மைகளுக்காகவும் நாம் மிக மகிழ்ச்சி யடைகின்றோம். உலகத்தின் கணுள்ள சகல ஜாதியாரையும் ஒரே இரத்தத்தினாற் சிருஷ்டித்த தேவனால் நமக் களிக்கப்பட்ட நன்மைகளில், நீங்கள் எவ்வளவு அங்கீகரிப்பீர்களோ அவ்வளவை உங்களுக்கு மளிக்க அதிக பிரியமுள்ள வர்களாயிருக்கின்றோம். அப்படிப்பட்ட பிரியம் நமக்கிருப்பதனால், நமது மிஷனரி மார் பல முறைகளிலுஞ் செய்ததே போல நாமும் நமக்காக மனுவுரு வெடுத்து மரித்த தேவனுடைய ஒரேபேரான குமாரனாகிய யேசுக்கிறீஸ்துவை உங்கள் இரட்சகராக அளிக்கின்றோம். ஐரோப்பியராகிய எங்களுக்கு அவரிடத்தில் உங்களினுமதிக விரித்தில்லை.

அவர்போல் விலை யேறப் பெற்றதும் ஒப்பிடக் கூடியதுமான வேரோர் வஸ்து நம்மிடத்தில்லை. அவருக்காக வேநாம் நற்சாட்சி பகரவேண்டும். அவருக்கு உங்கள் செவிகளைச் சாய்த்து இருதயங்களையுங் கொடுப்பீர்களாயின், நாம் சொல்வதை நீவிர் கவனிக்கவேண்டியதில்லை." என்பதாம்.

(இது, ஸ்கொத்லாந்திலுள்ள வீரீசர்ச் மகாசபையாரின் நடவடிக்கை ப்பத்திரங்களிலிருந்து சுருக்கி யெழுதப்பட்டது.)

அண்டுறு மெல்வில, 1௨. 1௨.

ஆர்ச்சிபால்ட் கேன்டேஷன், டி. டி.

ஆர். ஆர். சிம்ஸன்.

எட்டாம் அத்தியாயம்.

முடிப்புரை.

மகாசபையிற் றமது கடமையைக் குறைவறச்செலுத்தி முடிப்புரையாகக் கூறவேண்டியவற்றையுங் கூறியபின்னர் மில்லர்துரை மறுபடியும், 1896இல் நவம்பர் மாதம் சென்னையைச் சார்ந்தனர். கலாசாலையின் விருத்தியையே முற்றிலுங் கருதியவராகலின், தாம் பிரயாணஞ் செய்யும் நேராவிக் கப்பலிலிருந்துகொண்டே கலாசாலைக்குரிய வேலைகளைப் பார்த்துக் கொண்டும், தாம் சென்னையைச் சேர்ந்தவுடன் செய்யப்போகிற வேலைகளுக்கு வேண்டிய ஆயத்தங்களைப் பண்ணிக்கொண்டும் தம் பிரயாண காலத்தைக் கழித்தார். சென்னையைச் சார்ந்தவுடன் பழையபடி தங்கடமையை யேற்றுக் கலாசாலையை நடத்துவதினும், சர்வகலாசாலைப் பரீட்சைகட்குச் செல்லுந்தமது மாணவருக்கு இன்னுமிருக்குங் குறைகளை யுஞ் சந்தேகங்களையும் நிவரணஞ் செய்வதினும், ஆங்கில விலக்கியத்தின் கண்ணே தமக்கொப்பாரும் மிக்காருமின்றிச் சிறப்படைந்துள்ள ஷேக்ஸ்பீயர் என்னும் மகா நாடக கவியின் நாடகங்களிற் பரீட்சைகளுக்குப் பாடமாயேற்படுத்தப்பட்டவைகளை மாணவருக்காக வாராய்ச்சி செய்வதினும் சழித்துப்பின்னர் விடுமுறை நாட்கள் சமீபித்தமையால், சேர்வராயமலைக்குச் சென்று அவ்விடத்துள்ள தமது மலைமனையின்கண் வசிப்பாராயினர். அங்கு வசிக்கும்போது மில்லர்துரையவர்களுக்குத் திரும்பியும் அசௌக்கியம் கண்டது. ஆதி

யில் அற்பமென்றெண்ணப்பட்ட இந்நோய் வரவர அதிக ரித்தமையால், டிசம்பர் மாசத்துக் கடைக்கூற்றில் நடந்த அவ்வருடத்துக் கலாசாலை மகோற்சவதினக் கொண்டாட்டத்துக்குச் செல்லுதல் கூடாதெனக் கண்டு, தாங்கூறவேண்டிய விஷயங்களை யெழுதியனுப்பிவிட்டுத் தாஞ்செல்லாதே நின்று விட்டனர். மில்லர்துரை செல்லாது நிறுத்தவே அன்றையதினச்சபை, தாமரையில்லாத் தடாகமும், அரசனில்லாத நாடும், மதியிலா நிசியும், தளகர்த்தனிலாத சேனையும்போற் பொலிவிழந்து வாடினும், நடக்கவேண்டியவை யாவு மொருவாறு நடந்தேறின. தாம் மகாசபைத் தலைவராய் நியமனம் பெற்றுக் கடமைசெலுத்திய இவ்வருடத்தில் நடந்த கலாசாலை மகோற்சவதினக் கொண்டாட்டத்திற் றும் பிரசன்னராயிருந்து நடப்பிப்பதற்குக் கூடாமற் போனதைக் குறித்து மில்லர்துரை மிகவும் வருந்தினர். இப்படிப்பட்ட சமயத்தில் யாரும் வருந்துவ தியற்கையே யன்றோ?

மில்லர் துரையவர்களுக்கு இப்போது கண்ட நோய் ஈரலைப்பற்றியதானது பற்றி, நாளாவட்டத்தில் அதிக உபத்திரவத்தைக் கொடுக்கத் தலைப்பட்டது. சிறிது காலம் சேர்வராய மலையிலேயே வைத்து வைத்தியஞ்செய்தும் சுகமடையாமை கண்டு துரையவர்களது நண்பர் அவரைச் சென்னைக்குக்கொண்டு சென்றார்கள்.

மில்லர் துரையவர்கள் இரண்டாந் தடவை நோயாற் றீடிக்கப்பட்டவராய்த் தன்னறிவற்று அபாயஸ்திதியிலிருக் கின்றார் என்றசத்தம் உடனேசென்னையிற் பரவியது. அஞ்சுவதஞ்சல் என்னுமறிவும், யார்க்கும் பிரீதியாம் ஒழுக்கமு

ம், மித்திரராதி யாவரோடும் பாலொடுதேன் கலந்தா லொ
 ப்பமனம் பொருந்தி யொழுகலும், ஏழுகளிடத்து இரக்க
 மும், அனைவரிடத்தும் அன்பும், கல்வி விஷயத்தில் மித
 மிஞ்சிய ஆக்கமும் அவர்பால் விளங்கினமையால், மாண
 வர் சினேகிதர் மற்றும் முதியோர் சிறியோர், ஆண்கள்,
 பெண்கள் ஆதியா மெத்திறத்தவரும் மிகவருந்தினர். அவ
 ரைப் பார்க்கும்பொருட்டு மாணவர் அவர் வசிக்கும் வீட்
 டிற்குக் காலையினும் மாலையினுஞ் செல்லாநிற்பர், வைத்தி
 ய சாஸ்திரத்திலதி நிபுணரான டாக்டர் சிமைத்துரை (Dr.
 Smythe)யே, எம் அருமை யாசிரியருக்கு வைத்தியஞ்
 செய்து வந்தனர். ஆயினும் நோய் வரவர அதிகப்பட்டுக்
 கொண்டே வந்தது. எங்குச் செல்லினும், யாரிடத்தே பே
 சினும், மில்லர், மில்லர் என்ற சத்தமே ஒலித்துக்கொண்
 டிருந்தது. துரையவர்கள் வசித்துக்கொண்டிருந்த வீட்
 டில் மாணவர் சினேகிதராதியோர் எக்காலங்களிலும் வந்
 துகூடி, அவருடைய சுகத்தைக் குறித்து விசாரணை செய்
 வர், தூரத்திலிருப்பவர்கள் திருப்தியடைதற் பொருட்டுப்
 புதினப்பத்திரிகைகள் மூலமாகவும், கலாசாலைக்குச் சமீ
 பத்தில் வசிப்பவர்களின் பொருட்டுக் கலாசாலை விளம்ப
 ரப் பலகையின் மூலமாகவும், துரையவர்களுடைய நா
 ளாந்தர செளக்கிய நிலைவெளிப்படுத்தப்பட்டு வந்தது. அதி
 காலையில் எண்ணிறந்த மாணவர், ஏங்கித் திகைத்தவராய்
 விளம்பரப் பலகையைச் சூழ்ந்து நின்று கண்களில் நீர்
 ததும்ப அதன்கண் வரையப்பட்டுள்ள வாசகத்தை அதி
 யாவலோடு படித்து, எம்பால் மிக்க அன்பு மேவிய ஆசிரி
 னை இப்பிறப்பிற் காண்பமோ வென்று விம்மி விம்மி யழுத
 னர். “மில்லர் துரை மிகவு மபாய நிலையி லிருக்கின்றார்,” “சே

ன்ற இராத்திரி அதிக வேதனைப்பட்டார்.” இவை போன்ற விளம்பரங்கள் புண்ணிலாம் பெரும்புழையிற்கனனுழைப்பதா லெனச் செவியிற் புகுதனும் மாணவர் என்படார் ?

மில்லர் துரை இந்நோயினின்றும் நீங்கிப் பிழைப்பதே யரிது; பிழைப்பினும் அவர் நம்மத்தியிற் பின்னு மூழியம் புரிதலதனினு மரிதென்பர் ஒரு சாரார். சென்னைக் கிறீஸ்தவ கலாசாலையின் சிரமேபோன்ற துரையவர்கள் நீங்கின, கலாசாலை சிரமில்லாவுடல் போலன்றோ வாகுமென்பார் மற்றோர் சாரார். இவருக்குப்பின் இத்தலைமையுத்தியோகத்தை வகித்து யார் நடத்தவல்லா ரென்பர் பின்னொரு சாரார். துரையவர்கள் வீட்டிற்குச் சென்று நேரிலவரைப்பார்வையிடின மனவங்கலாய்ப்புத் தீருமென்று அங்குச்சென்ற மாணவர், வைத்தியரிடந்தாராமையான் வெளிநின்று மயங்கினர். அவர்களுள் ஒருவர் ஆங்கு நின்ற கலாசாலை யாசிரியரு ளொருவரை நோக்கித் துரையவர்கள் சுகம் எப்படியென வினாவ அவர், “ மில்லர் துரை சமாதானத்தோடு மரணத்தை எதிர் பார்க்கின்றனர்” என்று விடை பகர்ந்தனர். இவ்வாறே மில்லர்துரையவர்களின் எண்ணிறந்த நண்பர்களிலநேகர், அவர் பிழைப்பது மிகவு மரிதென்றே கருதினர். ஆயினும் “ அவனின்றி யோரனுவுமசையாது” என்றபடி எவை நேரிடும் கடவுளுடையதிருவுளமின்றி நிகழா. ஆகவே மில்லர்துரையும் நாளாந்தரத்திற் சற்றே சௌக்கியமடைந்துவந்தனராயினும் அதிக தூர்ப்பல முடையவராய்ப் பார்ப்போர் பரிதபிக்கும் படியாய் மிகவு முடல்மெலித்து விகாரரூப முடையவராயினர். ஆயினும், சர்வ வல்லமையுள்ள தேவன் மில்லர்துரையவர்கள் மூலமாய் அநேக வேலைகளை நிறைவேற்ற

வேண்டி யிருந்தமையால், துரையவர்களுக்கு செளக்கியத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டே வந்தனர். “ மில்லர் துரையவர்கள் அபாயத்தினின்றும் நீங்கினர்” என்னும் விளம்பரம் கலாசாலை விளம்பரப் பலகையின் கட்டோன்றியபோது மாணவருண் நிகழ்ந்தவார்ப்பரிப்பு இன்னுமெம்முளத்தை விட்டகலாது சலவைக் கல்விற் றீட்டிய அட்சரங்களே போன்று துலங்குகின்றது.

அப்பால் மில்லர் துரையவர்கள் படிப்படியாய் ஆரோக்கியமடைந்தாராயினும் தமது ஜெனன தேசஞ்சென்றாலன்றிப் பூரண செளக்கிய முண்டாகாதெனத் தேர்ந்து அங்குச் செல்லத் தீர்மானித்தார். அங்ஙனமே தமது தேகாரோக்கியத்தின் பொருட்டும், அடுத்த வருட மகா சபைத்தலைவராய் நியமனம் பெற்றவரை மகா சபையில் அரங்கேற்றஞ் செய்விக்கும்பொருட்டும், 1897(190) ஏப்பிரல் மாசம் தமது ஜெனன தேசமாகிய ஸ்கொத்லாந்து சீமைக்குச் சென்றனர். நோயாளியாய்ச் சென்றவராதலின், றசல் துரையவர்கள் கொழும்பு வரையிலும் இவரோடுகூடச் சென்று வழிவிட்டனுப்பினர். அப்படி யிருந்தும் தாம் வழக்கப் பிரகாரஞ் செய்வது போல இச்சமையத்திலும் தமது பழைய மாணவருக்குப் பிரியா விடையாகச் சிலவற்றை எழுத்து மூலமாய்க் கூறிப்போந்தனர். அவையாவன :—

கலாசாலைப் பழைய மாணவருக்கு,

“ யான் இந்தியாவை விட்டுச் சிறிது காலம் செல்ல வேண்டியதா யிருக்கின்றது. இவ்வருடத்தில் யான் நோயாளியாய்ப் பிரயாணப் படுகின்றமையால், இதைத் தவிர வேறு விதமாகப் பிரியாவிடை கூறுதல் கூடாது. யான் கொடுநோயாற் பீடிக்கப்பட்டு அபாய நிலையிலிருந்தபோது நீவிர் செய்த சகல அன்பான

விசாரணைகளுக்காகவும், அனுப்பிய கடிதங்களுக்காகவும் யான் மிக நன்றி கூறுகின்றேன். இப்பொழுதோ அக்கடு நோய் என்னைவிட்டு ஏறக்குறைய நீங்கிவிட்டது. கடந்துபோன மாசங்களில் என்னைப் பார்க்க வந்தவர்களைப் பலவீனத்திறப்பாராது விட்டதற்காகவும், காசித மெழுதினோர்க்கு மறுமொழி யனுப்பாத தற்காகவும் யான் மிகவும் விசனப்படுகின்றேன்.

எனக்கு இப்போது கண்டநோய் எவ்வளவு மோசமும் பயங்கரமுமான தென்பதை அநேக ரறியார்போலும். அது என்னைவிட்டு முற்றிலும் நீங்கிவிட்டதாகச் சில ரெண்ணுவதுபோல் எனக்குத் தோன்றுகின்றது. அப்படியாக வேண்டுமென்பதே என் பிரியமுமாம். அப்படி யிருந்தால், யான் மறுபடியும் இந்தியாவுக்கு எப்போது வருவேனென்று உறுதியாய்ச் சொல்லக் கூடியதா யிருக்கும். ஆயின் எனக்குப் பூரண சௌக்கிய மின்மையானும், பூரணசௌக்கிய மடைவதற்கு முன்னர்த் திரும்பியும் இந்தியாவுக்கு வருதல் தக்கதன் ருதலாலும், யான் இந்தியாவுக்கு மறுபடியும் எப்போது வருவேனென்று உறுதியா யொன்றுஞ் சொல்லுதல் கூடாது. 1895 (190) யான் அசௌக்கிய முடையனாகச் சீமைக்குச் சென்றேன். சென்ற வருடத்திலும் சில முக்கிய கடமைகளை நிறைவேற்றாமாறு ஜெனன தேசஞ்சென்றேன். இவ்விரண்டு முறைகளிலும், யான் எக்காலத்தில் மறுபடியும் இந்தியாவுக்குத் திரும்புவதாக வாக்களித்தேனோ அக்காலத்திலேயே மறுபடியும் வந்தேன். இப்பொழுதோ அவ்வாறு வரையறுத்துச் சொல்லுதல் கூடாது. யான் சொல்லக் கூடியன பின் வருவனவே. வேலை செய்வதற்கு வேண்டிய பலம் எனக்கில்லாமையால், எங்குச் சென்றால் எனக்குப் பலம்வருமோ அவ்விடத்துக்குச் செல்லவேண்டியது என் கடமையா யிருக்கின்றது. நாம் அதிகமாய் அபேக்ஷிக்கிற பூரண சௌக்கியம் எனக்கு வந்தவுடன் இந்தியாவுக்குப் பழையபடியும் திரும்பி உங்களுக்காகவும், உங்கள் தேசத்தவர்களுக்காகவும் யான் இன்னுஞ் செய்யக் கூடியவற்றைச் செய்யவேண்டு மென்பதே என் பெருவிருப்பு.

உங்களி லநேகர் எனக்கெழுதிய கடிதங்களில் ஒரு விஷயம் எல்லோராலும் முக்கியமாய்க் குறிப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அது யாதெனில் யான் இந்தமுறை மறுமுறைகளிலும் அதிககாலம்ஸ்கொத்லாந்திற்றங்கிப் பூரண செளக்கியமும் பலமும் பெற்றபின்னரே இங்கு வரவேண்டு மென்பதே. இது கூடாதகாரியம். ஏனெனில், உஷண தேசமாகிய இந்தியாவில் வசித்த எனக்கு ஸ்கொத்லாந்து தேசத்து மாரிகாலம் ஒத்துக்கொள்ள மாட்டாது. ஆதலால் மாரிகாலத்தில் யான் அங்கு வசித்தல் கூடாது. இக்காரணத்தினால் யான் இவ்வுருட முடிவிற்கு நிரும்பியும் இவ்விடம் வந்தாலும் வருவேன். சர்வஜீவ தயாபரமும், சர்வவியாபியும், சர்வஞானியும், சர்வவல்லமையுள்ளவருமாகிய கடவுள் என்னை இந்நோயினின்றும் நீக்கி இம்மட்டுச் செளக்கியத்தை யளித்ததற்காக நாம் அவருக்கு நன்றி கூறவேண்டியவர்க ளாகின்றோம்.”

பின்னர்ச் சென்னைச் சர்வகலாசாலையைக்குறித்தும் சிலவற்றைக் கூறுவான் றெடங்கி, அது பரீட்சை செய்வதன் மாத்திரம் நில்லாது கல்வி பயிற்றுதற்கும் வேண்டிய சாதனங்களைச் செய்தல் வேண்டுமென்றும், அவ்வாறு செய்யாதொழிதல் தகாதென்றும், பல முக்கிய பிரமாணங்களைக் கொண்டு நன்குவிளக்கி, மாணவருக்கும் பல புத்திமதிகளைச் சொல்லிப் பிரியா விடை கூறித் தமது ஜெனனதேசஞ் சென்றார்.

மில்லர் துரையவர்களின் சகோதரரென்று முன்னர்க் குறிப்பித்துள்ள அலெக்ஸாண்டர் மில்லர் துரையவர்கள், தமது சகோதரர் நோயாளியாகத் தமது ஜெனனதேசஞ் செல்லுவதைக் கேட்டு நேப்பிள்ஸ் (Naples) என்னுமிடத்தில் அவரைச் சந்தித்து ஸ்கொத்லாந்துக் கழைத்துச் சென்றனர். அங்குச் சென்று, தமது செளக்கியத்திற்கொத்த விடங்களில் வசிப்பதனாலும், தக்க வைத்தியத்தினாலும்

பூரண செளக்கிய மடைந்தனர். எங்கே சென்றாலும் எவ் விடத் திருந்தாலும் “என் இந்தியா” என்று தமது ஊழிய ஸ்தானத்தையும் “என் கலாசாலை” என்று அவ்ஊழியத் தின் கருவியாகிய சென்னைக் கிறீஸ்தவ கலாசாலையையும் நினைந்து நினைந்துருகுவர். இந்நினைவுகளே அவர்பாற் குடிக்கொண்டிருந்தமையால் அவருடைய வைத்தியர் அவர் இந்தியாவுக்குச் செல்லச் சரியாக உத்தர வளிப்பதற்கு முன்னரே, திரும்பியும் இந்தியாவுக்குச் செல்லச் சித்தமாகி 1898-ல் தமது உத்தியோகஸ்தானத்தைச் சேர்ந்தனர். மாணவர் சினேகிதராதியோர் அதிக வாரவாரத் தோடவ ரை யெதிர்கொண்டு சென்று, தக்க மரியாதையோடு அன் டேஷன் மண்டபத்துக் கழைத்துச் சென்று உபசாரபத்தி ரம் படித்து நறுமலர் மாலேசூட்டி மகிழ்வெய்தினர். சிறி துகாலத்துட் டிரும்பியும் ஸ்கொத்லாந்துக்குச் செல்ல வேண்டு மென்னு மெண்ணத்தோடு வந்தனராயினும், இவ் விடம் வந்தபின்னர் மீண்டுஞ் செல்ல விஷ்ட மில்லாதவ ராய், தலைமை யாசிரியராய்க் கடமை செலுத்தாவிடினும், கலாசாலையை மேற்பார்வை பார்ப்பதினும், வேண்டியவா றுதவிபுரிவதினும் தங்காலத்தைக் கழித்து வருகின்றார். இதுவன்றோ பேரன்பு. இவ்வன்பு காரணமாக எம் துறா யவர்கள் தென் இந்தியாவிற்குச் செய்திருக்கின்ற சகல காரி யங்களையும் உய்த்து நோக்குமிடத்து, கொன்றவனென் றுலகெலாம் பிரசித்திபெற்ற ஜூலியஸ் சீஸர் (Julius Caesar) கூறியது போல “யான்வந்தேன், கண்டேன், வெ ன்றேன்” என்று இவரும் மிகத்தயிரியமாகக் கூறுவதற்குப் போதிய நியாயமிருப்பதாகத் தோன்றுகின்றது. சீஸர் தன் பரிவாரங்களோடுங் கூடச் சென்று அருஞ்சமராடிப்

பற்பல நாடுகளைத் தன் வசப்படுத்தினன். எம் மில்லர் துரையோ அன்பெனும் படைக்கலங் கொண்டு எம்மனோ ராகிய விந்தியரின் இருதயங்களாங் கோட்டைகளை யிடித்துத் தகர்த்து அறிவெனுங்கொடியை நாட்டிப் புகழெனும் வாகைமலை சூடினர்.

மில்லர்துரை நம்மத்தியில் வந்த நாண்முதல் இந்நாள் வரையு மீங்குச் செய்துள்ள பற்பல நற்கிரியைகளை யாராயுமிடத்து எம்முளத்திற் கிளர்வனவாகிய நினைவுகள் எண்ணிறந்தன வாகின்றன. கிறீஸ்த மிஷனரியாந் தன்மையிற்றமது திருச்சபையோரால் இந்தியாவில் நடத்தப்பட்டு வருஞ் சுவிசேஷ கிருத்தியங்களிற் பிரீதியும் பேரன்பும் வைத்துத் தமது உடனெத்த குருமாருக்கரு முதவிபுரிந்து வருகின்றனர். மிஷன் சம்பந்தமாய்ச் சென்னையிற்செய்யப்படுமெவ்வெவ் விஷயங்களும் துரையவர்கள் ஆலோசனையு மநாமதியு மின்றி நடை பெருவாதலால் இவர் தென்னிந்தியாவின்சனுள்ள ஸ்ரீ சர்ச் மிஷன் குருமாரா முடலுக் குயிர்போல் விளங்கித் தலைமை பெற்றனராகவே, தம்மை மிஷனரியாகத் தெரிந்தனுப்பிய வச்சங்கத்தார் தம்மீது வைத்த நம்பிக்கையையும், கொண்ட கருத்தையும் முற்றிலும் நிறைவேற்றின ரென்றதைற்கையமு முளதோ? ஞானஸ்நானம் பெற்றவரின் தொகையைக் கொண்டு மிஷனரி மார்களது வேலையை நிதானிப்பது தவறென்பதும், சமய வாராய்ச்சி யனைவரிடத்துந்தானே நிகழுமாறு செய்வதே மெய்யான கிறீஸ்த யூழியமென்பதும், அத்தகைய வாராய்ச்சிசெய்வோரே அம்மதத்துண்மைகளைக் கண்டுணர வல்லாரென்பதும், யாதும் யோசனையின்றித் தம் மதநீத்துக் கிறீ

ஸ்த வுண்மைகளைச் சிறிது முணராது அம்மதப்பிரவேசஞ் செய்ய விரும்புவோரை யேற்றல் தகுதியன்றென்பதும் இவர் கருத்தாதலின், இகழ்ச்சியும் புகழ்ச்சியுமொன்றெனக்கருதி ஒன்றையுங் கவனியாது தமக்குச்சரியெனத் தோன்றியவாறு சென்ற முப்பத்தெட்டு வருடகாலமாக ந்திய வாலிபரி னிருதயமாம் புலங்களிற் றேவவசனமாம் விதையை விதைத்து வருகின்றனர். இவ்வித நுண்ணிய வறிவோடு தமதூழியத்தை நிறைவேற்றினோர் மீகச்சிலரே யாவர். இவ்விஷயத்தில் எம்மாசிரியர் மிஷனரிமா ரனைவருக்கு மோர் சிறந்த முன்மாதிரியாய் விளங்குகின்றார்.

மில்லர் துரையவர்களை யாசிரிய நிலையில் நோக்குமிடத்தும் ஆச்சரியப் படத்தக்க வநேக விசேஷகுணங்கள் நமக்குப்புலப்படும். தஞ்சமயத்தவர், இதரசமயத்தவர், தனவந்தர், ஏழையர் என்னும் பேதமின்றி மாணவ ரொவரிடத்து மொரேவிதவன்பு பாராட்டுஞ் சிறந்தகுணம் அவரிடத்தன்று மின்று மென்று முளதேயாம். மாணவரு ளொருவர் நோயுற்றிருப்பரேல் அவரைக் குறித்து மற்றைய மாணவரிடத்து வினாவி வசிக்குமகந்தேடிச் சென்று அவர்களை மத்தைக்குறித்து நேரில் விசாரணை செய்தாலன்றிக் கண்டுஞ்சார். கலாசாலைக்குச் சேரவேண்டிய வேதனங்கொடுக்க நிர்வாகமில்லா மாணவரநேகருக்குத் தமது கையிலிருந்தே, கொடுத்தவர் யாரென்று அவருக்குத் தோன்றவண்ணம் “ உன் வலதுகை செய்கிறதை உன் இடதுகை அறியாதிருக்கக் கடவது” என்னும் விவிலியவேதத் திருவாக்கைச் சிரமேற்றாங்கிக் கொடுக்கும்படியான தரும சிந்தையும், இரக்கமும் மாணவருளத்தை யிவர் பாலிமுத்தன போதனையாலன்றிச் சாதனையாலும் மாணவரியாவர்க்கு மெவ்

வாற்றானும் முன்மாதிரியா யொழுகவேண்டுமென்பதே
அவர் கடைப்பிடி யாதலின் எல்லா விஷயங்களிலும் தம்
மையவர்க்கோர் முன்மாதிரியாய்க்காட்டிவருவதுமன்றிச்
சன்மார்க்க நெறியைப் புகட்டியும் வருகின்றனர். இன்னும்,

வலம்புரி முத்திற்குலம்புரி பிறப்பும்
வான்யா நன்ன தூய்மையும் வான்யாறு
நிலம்படர்ந் தன்ன நலம்பட ரொழுக்கமுந்
திங்க ளன்ன கல்வியுந் திங்களொடு
ஞாயி நன்ன வாய்மையும் யாவது
மஃகா வன்பும் வெஃகா வுள்ளமுந்
துலைநா வன்ன சமனிலை யுளப்பட
வெண்வகை யுறுப்பின ராகித் திண்ணிதின்
வேளாண் வாழ்க்கையுந் தாஅ ளாண்மையு
முலகிய லறிதலு நிலைஇய தோற்றமும்
பொறையு நிறையும் பொச்சாப் பின்மையும்
மறிவு முருவு மாற்றலும் புகழுஞ்
சொற்பொரு ளுணர்த்துஞ் சொல்ல்வன் மையுந்
கற்போர் நெஞ்சங் காமுறப் படுதலு
மின்னே ரன்ன தொன்னெறி மரபினர்
பன்னருஞ் சிறப்பி னல்லா சிரியர்.—

என ஆத்திரையன் பேராசிரியனார் கூறிப்போந்த விலக்க
ணங்களனைத்தும் பொருந்தி, உயர் குடிப்பிறப்பும், சீவ
காருண்ணியமும், சுடவுள்வழிபாடுமாகிய இவைகளால் எய்
திய மேன்மையும், பலநூல்களின் கட்டேற்றமும், மாண
வர் எளிதின் உணருமாறு விசாரித்துச் சொல்லுஞ் சொல்
வன்மையும், உலகநடையை யறியுமறிவும், பிறராலறியப்
படாத கல்வியறிவின் பெருமையும், வாதஞ் செய்து தன்
மேலே நெருங்கினராற் கலங்கா வலிமையும், தம்மையடுத்
த மாணுக்கர் குற்றஞ் செய்யினும் பொறுக்கும் பொறு

மையும், மாணவர் செய்யு முயற்சி யளவுக்குத் தக்கவாறு அவர்க்குப் பயனைத் தருதலும், எம்மாசிரியரிடத்து நிறைந்திருக்கின்றமையால் இவரே ஆசிரியரெனத்தக்கவராம்.

மில்லர்துரைப் பரோபகார சிந்தை மேவிய பான்மையாதோவெனின், அவர் சுயதீரவியங் கொண்டு பிறர்க்குப் யோகமாகும் பொருட்டியற்றிய கட்டிடங்களும், நாட்டிய கல்விக் கழகமு மானமெனக் கூறிடின் அமையும். இவர் மிஷனரியாக வீங்கு வாராது தமது சொந்தத் தேசத்திலேயேயிருந்திருப்பாராயின் இராஜாங்கத்தில் அதிகண்ணிய பதவியை யடைந்திருப்பாரென்பது திண்ணம். உயர்குடிப் பிறப்பும், கல்விச் செல்வமும், இராஜ விலக்கணங்களு மொருங்கே பொருந்திய இவர் உயர்ந்த பட்டங்களைப் பெற்று இங்கிலாந்தின் பிரதம மந்திரியாயேனும், அன் லி அங்கிலேய மகாமந்திராலோசனைச் சங்கத்து (English Parliament) அங்கத்தவருள் ஒருவராயேனும் நியமனம்பெற்று பெரும்புகழடைந் திருப்பாரென்பதை யார் மறுக்க வல்லார்? இவ்வாறுயர்ச்சி யடையக் கூடிய விவர், இத்தகைய கண்ணியம் யாவு மற்பமென்றிகழ்ந்து, தாமடைந்த விரட்சிப்பைத் தமது சகோதாராசிய இந்தியரு மடைய வேண்டுமென்னு மாசை மேலிட்டமையானும், அவர்களை யுயர்த்துவதே தமது கடமையென் றுணர்ந்தமையானும், பொன் நகராகிய தன் நகர் துறந்து ஈங்கெய்தி, பலவித கஷ்டமத்தியில் நம் பொருட்டுக் கடு மூழியம் புரிந்து நம்முளத்தைக் கொள்ளை கொண்டனர். இதற்குங் கைம்மாறுளதோ?

கல்வியிற் பூரண பாண்டித்தியம் பெற்றுக் கிர்த்தி வகித்த இவர் ஆக்கியோரையுந் தந்திறமையை விளக்கியுள்

ளார். சகல நாடுகளினுஞ் சிறியது, (The least of all lands) சகல நியாயாதிபதிகளுள்ளும் பெரியவர் (The greatest of the Judges) என்னு மிருநூல்களையும் முன்னரியற்றிய இவர் சென்ற வருடத்தில் லீயர் அரசனும் இந்திய அரசாட்சியியல்பும் (King Lear and Indian Politics) என்னுமோர் புஸ்ககஞ் செய்து வெளியிட்டிருக்கின்றனர். ஷேக்ஸ்பீயர் (Shakespeare) என்னும் மகா சிறந்த நாடககவி யியற்றிய நாடகங்களில் மிகப் பிரீதியுடையவராய், அவைகளை நன்கு கற்றவராதலின் அவருடைய கற்பனை அலங்காரம் மனுஷ சுபாவவர்ணனை முதலியவற்றில் இவர் பெருமதிப்புடைய வராய் அவற்றை மீண்டும் மீண்டும் படிப்பதனாற் பூரணக்கியானமுடையராயினர். அங்கிலேய செய்யுட்களியைப் பதினும் வல்லவராயினும் தூலெனு மியல்புடைத்தாய் யாது மியற்றினரல்லர். அநேக சிறந்த அங்கிலேய புலவர் எண்ணிறந்தனவாயியற்றியுள்ள செய்யுட்கள் போதியன வெனக்கருதினர்போலும். ஆயினும், சேன்னைக் கிற்ஸ்தவ கலாசாலைச் சமாசாரபத்திரிகையின் கண் ஒரோ வழித்தோன்றும் செய்யுட்கள் இவரால் எழுதப்பட்டன வென்பதை அநேகாறிந்திருக்கலாம்.

முடிவிலே மில்லர் துறையவர்களைக் குறித்து யாம் கூறிய வளைத்தைபு மொன்று சேர்த்து நோக்குமிடத்து அவர் பூரண மனிதன் என்றே சொல்ல வேண்டும். அவரிடத்துள்ள அன்புடைமை, இனியவை கூறல், பகைவர் அயலோர் நட்பினர் இம்மூவகையோரிடத்தும் அறத்தின் வழுவாது ஒப்பநிற்கும் நடுவுநிலைமை, தருமசிந்தை, அவையஞ்சாது எச்சபையிலும், எக்கூட்டத்திலுஞ் சிங்

கேறுபோல நிற்கும் தீரம், எடுத்த விஷயத்தைச் சோம்ப வில்லாது முடிக்கும் பிடிவாதம் முதலிய ஒப்பற்ற குணங்கள் மிகச் சிலரிடத்தே காணலாகும். மன்பதையா மரும் பிறப்பெடுத்தும் அஞ்ஞானிகளாய்க் கடவுளைத்தேடாதும், உலகவின்பத்திலும் கவலைகளிலும் மூழ்கியிருக்கும் எண்ணிலா மாந்தர்கட்குக் கல்வி யறிவுறுத்திக் கடவுளைத்தேடச் செய்தலே மில்லர் துரையவர்களின் முக்கியநோக்கம். இதன் பொருட்டு மில்லர் துரை செய்த உபந்நியாசங்களோ எண்ணுக் கடங்கா, பட்ட கஷ்டங்களோ உரைப்பின் விரியும். இவைகள் யாவற்றிற்குங் காரணம் அவரிடத்தியற்கையா யுள்ள மாவன் பொன்றேயாம்.

மகாராணியவர்களின் பிரதி நிதிகளாய் இவர் காலத்தில் இந்தியாவுக்கு வந்த தேசாதிபதிகளுள் இவரைக்குறித்துப் புகழ்ந்து பேசாதவர் யார்? இமயகிரி பருவதந் தொடங்கி, செந்தமிழ்ப்புலவ சிகாமணிகள் செறிந்த இலங்காநீவின் கணுள்ள காலிவரைக்கும் இவர் பெயர் இன்ஹும் புகழ்ந்து கொண்டாடப்படுகின்றது. ஜனங்கள், அரசாங்கத்தார், சென்னைச்சர்வகலாசாலையார் முதலிய வெத்திறத்தவரும் மில்லர் துரையவர்கள் மெய்யன்பு காரணமாக வீங்குச்செய்த வேலைகள் இணையற்றனவென மதித்திருக்கின்றனர். சர்வகலாசாலையார் தாம் இது வரையிலும் யாவருக்கும் அளிக்காத எல். எல். டி, பட்டத்தைக் கடந்த வருடத்தில் எமதாசிரியருக்களித்துக் கண்ணியப்படுத்தினமையே கலாசாலையார் துரையவர்களிடம் மிகவுமதிக மதிப்புடைய ரென்பதற்குத் தக்க சான்றாயிருக்கின்றது.

அங்கிலேய நாடக கவியாகிய ஷேக்ஸ்பீயர் விஸ்தரித்துள்ள மனுஷ விளக்கணங்கள் யாவும் இவரிடத் தமையப் பெற்றமையால் இவரே அவராற் குறிப்பிக்கப்பட்ட மனிதனாவர். இத்தகைய மேலான பரோபகாரியை எமக்குத் தந்தருளியதன் பொருட்டு இந்தியராகிய நாமனைவரும் எல்லாம் வல்ல இறைவனைத் தோத்திரஞ் செய்வோமாக.

சுபம்! சுபம்!!

வாழ்.

வாழ்க ஸ்கொத்துலன் மன்னு மறிஞரே
வாழ்க சென்னைக் கிறீஸ்தகல் லூரியே
வாழ்க மாணவர் மாகுர வோர்சபை
வாழ்க வில்லியம் மில்லர்நம் வள்ளலே.

மில்லர் சரித்திரம் முற்றிற்று.

அனுபந்தம்.

மில்லர் துரையவர்களின் பிரதிமை அதற்கென்றமைக்கப்பட்ட ஸ்தம்பத்தின்மீது நிறுத்தப்பட்டிருப்பதாகவும், திரை நீக்குஞ்சடங்கு செய்யப்பட வேண்டியது முக்கியமாதலின் அஃது நிறைவேறு மளவும் மூடப்பட்டிருப்பதாகவும் முன்னர்க் கூறியுள்ளோம். அச்சடங்கு நிகழ்வதற்கு முன்னர் வெளியாகு மென்றெதிர்பார்த்திருந்த இப்புஸ்தகம் அஃது நிறைவேறிய பின்னரே வெளிவருகின்றமையால், சிலையின் திரை நீக்கியபோது நடந்தவற்றையும் ஒருவாறு சுருக்கி வரைதல் அவசியமாகின்றது.

மில்லர் துரை அவர்களின் பிரதிமை புது நூற்றாண்டின் முதல் மாசமாகிய 1901(1900) ஜனவரி மாசம் முதலாம் தேதி மாலை ஐந்து மணியளவில், சென்னை நியாயஸ்தலத்திற்கும், கிறிஸ்தவ கலாசாலைக்கும் மத்தியிலுள்ள வீதியோரத்திற்குறிவை நீக்கி வெளிப்படுத்தப்பட்டது. கலாசாலை, அன்டேஷன் மண்டபம் என்னுமிரண்டும், பச்சிலை, மகரதோரணம் பூமாலை முதலியவற்றால் வெகு விநோதமாய் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தன. வீதியோரத்து நாட்டப்பெற்றதும் கலாசாலைச்சிகரங்களில் மாட்டப்பெற்றதுமான பல வர்ணந்தீட்டிய கொடிகள் சேணின் கண்ணுடங்குவது, கலாசாலையாம் அன்னை அகங்களி கூர்ந்து இருகாங்கொண்டு தன் புதல்வரை வம்மின்! வம்மின்! என்றளவளாவி அழைத்தலே போன்றது. ஆடவர் ஒரு பால், அரிவையர் ஒரு பால், மந்திரத்தலைவர், வித்தியாதலைவர்,

சேனேத்தலைவர், நீதியதிபர், நியாய துரந்தார், பண்டிதர், பாவலர், மாணவர், பாலியர் ஆதியாம் எத்திறத்தவரும் ஆசானுரு நிலையைக் கண்டு களிப்பான் கருதி எள்ளிட விடமின்றி யாண்டு நிறைந்தமையால் அவ்விடம் ஓர் சமுத்திரத்தை நிகர்த்தது. அன்டேஷன் மண்டபத்து முற்புறத்து அழகாய் அமைக்கப்பெற்ற மேடையின் மீது பரப்பியிருந்த ஆசனங்களில், துரைமார், துரை பன்னியர், சுதேச பிரபுக்கள் யாவருமினிது வீற்றிருக்க, வீதியின்கண் முன் நடப்போரும், பின் நடப்போருமாகிய மாக்கள் செல்லுதற் கிடமின்றி “போமின் ! போமின்”! என்னு மோதையும், ஐங்கதிப்புரவிகள் பூட்டிய விரதங்க ளிவர்ந்து செல்வோர் தாம் செல்ல வழியின்மையால், “ஓரத்துச்செல்லுமின்” என்றுறுத்து மோதையும், மின்போல் ஒளியுமிழுங்கட்கந்தரிக்கப்பெற்று துரகாருடராய் அங்குமிங்கும் ஆடியோடும் பொலீஸ் வீரர் அதட்டுமோதையும் ஒன்றுடனென்று மாறுபட்டொலித்தன. வீதியினிருமருங்கினும் அஸ்வங்கள் ஒற்றையும் இரட்டையுமாய்ப் பூட்டப்பெற்ற இரதங்கள் அணியணியாய் நிறைந்து நின்றன. இவ்விநோத காட்சியைக் கண்ணுறும் வண்ணம் பட்டணத்தின் பற்பல பாகங்களிலிருந்து வருபவரை ஏற்றிவரும் மின்சார வண்டிகள் மதகரிக்கூட்டங்களே போன்றன. துரையவர்களிடத்து விசேஷ பக்தியுடையோரான பற்பல பாவலர் தமிழ் ஆங்கிலம் என்னு மிருமணிகளாற் புனைந்த பாமலைகளைச் சூட்டினர். சென்னைக் கிறீஸ்தவ கலாசாலைத் தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதரான பிரம்ம ஸ்ரீ, வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார் அவர்கள் “ஆசானுரு நிலை” என்னும் நன்னாமம் பூண்ட பின்வருஞ் செய்யுட்களை வெளியிட்டு, மில்லர்

துரையவர்களிடத்துத் தமக்குள்ள பேரன்பையும், ஆசிரிய பக்தியையும் விளக்கிக்காட்டினார். அவை வருமாறு :—

கலிவிருத்தம்.

1. துருவெனச் சென்னையிற் கூடி னானுக்கெந்
திருநலஞ் சான்றொளிர் செய்ய மாணிக்க
வருமணி யனையவ னாகு மீல்லருக்
குருநிலை யெடுத்தன ருவத்தி நெஞ்சமே!

**ஒரு பொருண்மேன் முன்றடுக்கீவந்த
ஆசிரியத்தாழ்சை.**

2. உண்மைவழி காட்டியுல குய்விக்க வந்தவனை
யண்மினா ருள்ளத்தி லன்பு விதைப்பவனைப்
பண்மலர யாமாடிப் பாடுகம்வா நெஞ்சே!
3. மாணுக்க ரென்னும் வளர்கொடிக ளெஞ்ஞானம்
பூணுக் கறிவுமலர் பூப்பவெழு மாதவனைப்
பாணற் பரிந்தாடிப் பாடுகம்வா நெஞ்சே!
4. மேல்லியலார் தம்வலையில் வீழாக் குருமணியை
விலிய மீல்லரெனும் வித்தகனை யாம்புகழ்ந்து
பல்லிய மார்த்தாடிப் பாடுகம்வா நெஞ்சே!

கலிவிருத்தம்.

5. அண்ட ரும்புக ழாசிரி யன்னெழில்
கொண்ட மேனி சூறித்திவண் வெண்கலத்
தெண்ட வாவுரு வேய்ந்திசை கிற்பது
கண்டு நெஞ்சங் களிக்கட லாடுமால்.

கலிநிலத்துறை.

6. துணிந்த கேள்வியுங் கல்வியுஞ் சூழ்ச்சியு முடையார்
பணிந்தி ருப்பரென் றடிக்கடி பகர்ந்த சொற் காட்டாத்

தணந்தி ராதாமா ணக்கரிற் றரையுறத் தாழ்ந்து
தணிந்திருந்தனை போலுமாங் கிலத்தினு சானே!

7. நீதி சாலையுங் கலைபயில் சாலையு நிரலே
பேத யின்றுபின் முன்னராப் பிறங்கநின் னிலைதா
னோத லாவனால் கற்றபிற் றாயரா யொழுகி
யாத ரத்தினீர் நீதிகைக் கொண்டினென் றறையும்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

8. விளைகலை நலங்க ளோங்கி மேதக வுடையை யாகி
மிளிர் தரு முனக்கு மேலோர் மிக்கதம் முவகைக்கேற்ற
வெளியறி குறியாச் செய்த வெண்கலச் சிலையை மாந்த
ரொளினிலை யென்னார் நின்ற னுருநிலை யென்றலென்னே.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

9. உலகிய லனைத்து மொருங்குணர் தருநீ
யுதக்கினை நோக்குபு நின்ற
லலைகட னடுவ ணசைந்துசெல் கலங்க
ளருந்துய ரகன்றுநற் றுறைக்க
ணிலைபெறச் செலுத்தும் வடக்குநோக் குறுமோர்
நிசரறு கருவியைப் போல
வலகிலிவ் வாழ்வி னுருயி ரினிதி
னடைநெறி காட்டிடு மன்றே.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

10. நின்னடிக்கி ழிருந்தபல மாணக்கர் தமதுளத்தி
னினக்கு நேர்ந்த
பொன்னியன்ற சிலையினுமே லானதொரு கருவிகரப்
புரிவி லாது
நன்னரொளி மல்குதனிச் சிலையெடுத்து நாட்டினூர்
நாழு நந்தம்
பன்னரிய தமிழ்மொழியி லுன்னுருவம் புனைதந்து
பாடி னேமால்.

வஞ்சிவிருத்தம்.

11. எங்கண் மில்ல ரிசையொடுந்
தங்கி வாழ்க தராமிசை
பொங்கி யோகை பொலிகவே
யெங்கு மின்ப மியைகவே.

சுலாசாலையில் இரண்டாவது பண்டிதராகத் தமிழ் புலாமை நடாத்துபவரும் மிக்க இசைவல்லோருமான கா. ஸ்ரீ. கோபாலாசாரியர் அவர்களும் கீர்த்தனாருபமாகச் சில பாடல்களை யியற்றி அச்சிட்டு வெளியிட்டனர்.

இன்றோரன்ன விநோதங்கள் யாவுமினிது பொருந்திய அவ்வற்றத்து, மலர்தலை யுலகின் மல்கிருள கற்றும் பரிதியும் “ஞான சூரியனும் மில்லர் பெருமான் பிரதிமை முன்னர் என்னொளி எம்மாத்திரம்” எனக்கருதி நாணுற்று உடலம் வெளுத்து வதனஞ் சிவக்கக் குடதிசைக்கடலுண் முழுகி யுயிர் துறப்பான் விநாந்தோடினன்.

சுமார் ஐந்தரை மணியளவிற சென்னைத்தேசாதிபதியாகிய அம்தில் பெருமான் தமது அந்தரங்க காரிய தரிசி, சேனாதிபதியார் துணைவராகிய இருவரும் இருமருங்கினும் கட்கதாரிகளாய் உடன் செல்ல மெய்க்காப்பாளர் துரக மூர்ந்து பளீர் பளீர் என்னொளிகாலும் வாரும் வேலுந் தரித்தவராய்க் கொடிபிடித்து முன்னும் பின்னும் செழும, செம்பட்டு இரத்தினக்கம்பளம் முதலியவற்றால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற இரத்தின மீது ஆரோகணித்து வெண்மதி ஓர் செம்பொற் குன்றின் மீது இவர்ந்து வந்தா லொப்ப ஆங்கண்மினர். மேடையின்கண் தமக்கென்றிடப்பட்டி

ருந்த ஆசனத்தின்மீது தேசாதிபதியவர்கள் இனிது வீற்றிருக்க பிரதிமைக்கருமசபையின் காரியதரிசியாகிய ம-ந-ந-ஸ்ரீ, இராமகிருஷ்ண பிள்ளை அவர்கள் மேற்படி கரும சபையாரின் அறிக்கைப் பத்திரத்தை வாசித்தனர். பின்னர் மேற்கூறிய கரும சபையின் அக்கிராசனாதிபதியாகிய ம-ந-ந-ஸ்ரீ, பி. சென்சல்ரூவ் அவர்கள் எழுந்து “பிறர் பொருட்டுத் தம்மை யொறுத்தலே பரிபூரணமாம்” என்று பிளேற்றோ (Plato) கொள்ளுங்கொள்கை தாம் நினைக்கிற பிரகாரம் சரியேயாயின், மில்லர் துரை அப்பரிபூரணத்தை முற்று மடைந்து விட்டரெனக் கூறத்தடையில்லையென்றும், பற்பல வருணச்சிரமங்கனையுடைய பலர் ஒன்று சேர்ந்து தமக்கு முற்றிலு மெதிராயுள்ள மதத்தை விருத்தி செய்யுமோர் மிஷனரியைக் கண்ணியப்படுத்தும் இச்செயல் தென்னிந்திய சரித்திர முழுவதினும் நிகரற்றதாய் விளங்குகின்ற தென்றும், அது இவ்வூர்ச்சனங்கள் அவரிடத்துவைத்த பேரன்புக் கடையாளமா மென்றும்,

“எந்நன் றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை
செய்ந்நன் றி கொன்ற மகார்க்கு.”

என்னும் திருவள்ளுவர் கூற்றை நன்குணர்ந்த இவ்வூர்க்கற்றறிவாளர் தம்மிடத்துப் பிறிது குறைகள் யாதிருப்பினும், தமக்கு நன் றி செய்தவருடைய நிறம், ஜாதி, மதம் முதலியன யாதாபிருப்பினும் அவரிடத்தெஞ்ஞான்று மன்பு பாராட்டுவதில் மற்றையோர்க்குச் சிறிதுங் குறைந்தவரல்லர் என்றும், அன்றையத்தினம் புதுவருடத்திரைரம்பமாயும், புது தூற்றூண்டின் ஆரம்பமாயும் தேசாதிபதி அவர்களின் ஆளுகையிரைம்பமாயும் இருப்பதனால் மிக விசேஷ முடைத்தென்றும், மாட்சிமை தங்கிய மகாராணி

யாரவர்களின் பிரதிநிதியாகிய அவர் கருணை கூர்ந்து பிரதிமையின் திரையை நீக்கி வெளிப்படுத்தி இவ்விராசதானியின் கண்ணுள்ள பிரசைகளைத்தமது ஆக்ரூ சக்கரத்தின் கீழ் அங்கீகரித்துப் பாதுகாப்பது போலவே இப்பிரதிமையையும் அங்கீகரித்துப் பாதுகாக்குமாறு வேண்டினர்.

தேசாதிபதியவர்களும் அவர்கள் வேண்டுகோளுக்கியைந்து பின்வருமாறு கூறினர் :—

பிரபுக்களே

ம-ா-ா-ஸ்ரீ சென்சல்ரூவ் அவர்கள் செய்த விண்ணப்பத்திற்கு யான் அதிக சந்தோஷத்தோடும் பூரணசம்மத மளிக்கின்றேன். மறு விஷயங்களைக் குறித்து யாதாஞ் சொல்வதன் முன்னர், ஆரம் பமாயிருக்கும் இப்புதுவருடம் நம்மனைவருக்கும் சந்தோஷகரமான வருடமாயிருக்க வேண்டுமென்று யான் விரும்புகின்றேன். இன்றைய தினத்து நிகழும் இச்சடங்கிற் பிரசன்னரா யிருக்கும் படியான பாக்கியம் நமக்குக் கிடைத்ததைக் குறித்து யான் மனப் பூர்வமாய் மகிழ்வறுகின்றேன். கரும சபையார் எனக்கு அழைப்புப் பத்திரமனுப்பியபோது யான் அதை அங்கீகரித்தல் தகுமோ தகாதோவெனச் சற்றாலோசித்தேன். ஆயின் அவ்வாலோசனை நிகழ்ந்ததற்குக் காரணம், மில்லர் துரையவர்களைக் கண்ணியப்படுத்தும் விஷயத்தில் எனக்கு அனுதாபமின்மையாலன்று. இச்சமையத்தில் முதன்மையான விடத்தை வகிப்பவருக்குப் பேச்சலங்கார சாதாரியமிருத்தல் வேண்டும். அத்தகைய சாதாரியம் மில்லர் துரையை நெடுங்காலம் அதிகவந்தியோந்நியமாயறிந்தாலன்றி உண்டாகமாட்டா தாகவின் ஈங்கு யான் வந்த விருதினங்களுள் இம்மேலான கடமையை நிறைவேற்றல் என்றும் கூடுமோவெனச் சற்றையுற்றேன். ஆயின் சென்னையோடும் சென்னை யிராசதானியோடும் சம்மந்தமுடைய எல்லா விஷயங்களிலும் கூடிய சீக்கரத்திற்பங்குபற்ற வேண்டுமென்னும் பெருவிருப்பு என் பிடர்பிடித்தந்தினமையால் ஈங்கு வருதல் தக்கதெனத் தீர்மானித்தேன். மாட்

ALP

சிமை தங்கிய மகாராணியவர்கள் எனக்களித்தருளிய இவ்வுயர்ந்த பதவியில் அவர் என்னை வைத்திருக்கும்வரைக்கும் இத்தேசமே என் வீடும் சகல சம்பத்துமாம். ஆகையால், உங்களால் அதிகமாய் மதிக்கப்படுபவரும், தென்னிந்தியாவை அதிகமாகக் கடமைப்படுத்திய வருமான ஒருவரை நீவிர் பிரதிமை நாட்டிக் கண்ணியப்படுத்து மிவ்வேளையில் யான் பிச்சன்னமாயிருந்து சகல காரியங்களையும் நடத்தப்பெற்றது பெருஞ் சிலாக்கியமே. யான் மேற்கூறிய நியாயங்களின் நிமித்தம் இவ்வமயத்திற் றகுந்தவாறு உபந்நியாசியாது விட்ட குற்றத்தையும் இகா குறைகளையும் பொறுத்தருளுமாறு வேண்டுகின்றேன்.

நன்றாய் யோசிக்குமிடத்து, பெருங்கீர்த்தி வகித்துப் பிரசித்தியடைந்த மில்லர் துரையின் ஞாபகார்த்தமாய்ப் பிரதிமை நிறுத்துதலைக் குறித்துப் பேசவேண்டிய யாவுள். அவர் புகழ் அனைவருமறிந்ததே யன்றோ? நமக்கு முன்பாக நிற்கும் இவ்வுரு நிலையே அவர் புகழைக்குறித்து விரித்துரைக்கின்றது. ஒருவருடைய ஜீவிய காலத்து, அவருடைய ஊழிய ஸ்தானத்தில் அவர் வேலை முற்றுப் பெற முன்னர் அவர் ஞாபகார்த்தமாய்ப் பிரதிமை நாட்டப்பெறுவ தினும் பெரிய கண்ணியம் வேறு யாதுளது? மில்லர் துரைக்க நீவிர் செய்யுமிக்கண்ணியமே அவர் இப்படிப்பட்டகௌரவத்தைக்கு அருகரல்ல ரென்னும் எண்ணத்தைப் பரிதியைக்கண்ட பனிபோற் பறந்தோடச் செய்கின்றது. அவர் நெடுங்காலமாக இவ்வூரின்கண் புரிந்த நற்செய்கைகளைக் குறித்து யான் ஆழ்ந்த பத்தியோடு படித்தும், அவருடைய தழராமுயற்சி, பொது நலப்பிரியம் முதலியவற் றைக் குறித்துக் கேள்விப்பட்டு மிருக்கின்றேன். நீவிர் என்னிலும் நன்றாயறிந்த இவ்விஷயத்தைக்குறித்து யான் அதிகம் பேசவேண்டியதில்லை. “மில்லர் துரை ஈங்கியற்றிய சங்கிருந்தீயங்கள் சலவைக் கல்லினுற் செய்த பிரதிமையினும் உறுதியான ஞாபகசின்ன மாயிருக்கின்றது” என்று சர். ஆர்தர் ஹாவ்லக் (Sir Arthur Havelock) கூறுகின்றார். மில்லர் துரையிடத்து உங்களுக்குள்ள பேரன்பை உங்கள் பிச்சந்ததியாருக்கு அறிவிப்பதற்கு இதுவோர்

கருவியாகுமென்பதே என்றுணிபு. பிரதிமை நிறுத்துதற்பொருட்
 டிச்செய்த பிரயத்தனங்களில் நீவிர் சித்தியடைந்தகற்காக யான்
 சுபமங்களங் கூறுகின்றேன். மில்லர் துரை இன்னுஞ் சிலகாலம்
 உயிரோடிருந்து தமது சிறந்த ஆழியத்தை நடத்த வேண்டுமென்
 பதும், யான் திரை நீக்கி வெளிப்படுத்தப்போகிற இப்பிரதிமை
 அவரைப்போல் நன்மை செய்ய மற்றையோரையு மேவவேண்டு
 மென்பதுமே என்பெரு விருப்பு.”

பின்னர் தேசாதிபதியவர்கள் வீதியின் மறுபக்கத்து
 நிறுத்தப்பட்டுள்ள பிரதிமைக் கணித்தாய்ச்சென்று, மூடி
 டிருந்த திரையினின்றுத் தொங்கிய கயிற்றை யிழுக்கவே
 திரைமேற் செல்ல, மாணவர் குளாம் கரகோஷஞ் செய்ய,
 நண்பர்கள் போற்ற, பார்த்தோர் எவருஞ் “சபாஷ்!
 இஃது நம் ஆசிரியர் தம்மருமுருவமே” என்று சிரககம்
 பஞ்செய்ய, பாவலர் பாமாரி பொழிய, புகார் ஆசிகூற
 எம் ஆசிரியர் திருவுருவம் கார்காலத்து மேகத்துண் மறை
 ந்த மதியம் அதனின்றும் விடுபட்டு வெளிப்பட்டா லொப்
 பப் பிரத்தியட்சமாயிற்று. துரையவர்கள் சாயல் நன்றாய்ப்
 படித்த இவ்வுருநிலை பல்லாண்டு பல்லாண்டாய் நிலைபெற்
 று, குன்றின் கண்ணிடப்பெற்ற தீபமெனப் பிரகாசித்து,
 பார்ப்போர் எவர்க்கும் அவர் பெரும்புகழை யெடுத்துக்
 கூறுவதாக.

தேசாதிபதியவர்களும் நறுமலர் மாலை சூட்டப்பெற்
 றவராய்ப் பூஞ்செண்டு கையிலேந்தி, பனிநீர்மழை பொ
 ழியக் கரும சபையாரிடத்து விடை பெற்றுச்செல்லவே
 அன்றைய சபை கலைந்தது.

அனுபந்தம் முற்றிற்று.

பிழைதிருத்தம்.

குற்றங்களைந்து துணங்கொள்வ தெஞ்ஞான்றும்
கற்றறிந்தோர் தங்கடள்.

பக் கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
2	22	நீதிநெறி விளக்கம்	நன்னெறி
10	2	பொருட்டுச் ஜெனன	பொருட்டு ஜெனன
16	2	யொத்திருக்கிறதென்பது	யொத்திருக்கின்றனவெ
29	6	என்னுப்	என்னும் [ன்பது
31	15	கன்றிளந்த	கன்றிழந்த
38	7	யிருத்து	யிருந்து
38	26	வாசிரியறை	வாசிரியரை
39	23	கலாலை	கலாசாலை
61	10	ஊகித்து	ஊகித்து
72	8	ஜெனன	ஜெனன
72	16	நன்மை	நன்னய
74	9	சோந்தார்	சேர்ந்தார்
78	8	வேக்ட்பீயர்	வேக்ட்பீயர்
78	15	Laly	Daly
79	27	பொதாது	பொருந்தாது
80	11	கொல்லி	சொல்லி
81	6	பிரசங்கங்களைச்	பிரசங்கங்களைச்
86	3	நிதழ்ந்தது	நிகழ்ந்தது
86	5	பதடைந்தது	பதமடைந்தது
115	4	நண்பாரதி	நண்பாரதி
116	6	வாவிபரை	வாலிபரை
116	18	பொறுத்தல்	யொறுத்தல்
120	28	சம்பந்தம்	சம்பந்தம்
"	"	யேசுகிறீஸ்து	யேசுக்கிறீஸ்து
"	29	கரிக்கபட	கரிக்கப்பட
126	2	கன்னுழைந்தாலென	கன்னுழைந்தாலென
"	21	நேரிடிம்	நேரிடினும்
"	25	மெலித்து	மெலிந்து